

ISSN 2985- 0320 (PRINT)
ISSN 2985-0339 (ONLINE)

ปีที่ 2 ฉบับที่ 2

พฤษภาคม- สิงหาคม 2567

วารสารการจัดการภาครัฐและการเมือง JOURNAL OF PUBLIC AND POLITICAL MANAGEMENT

ชมรมการบริหารสาธารณะ
PUBLIC ADMINISTRATION CLUB

วารสารการจัดการภาครัฐและการเมือง

นโยบายข้อมูลส่วนบุคคล

ชื่อและที่อยู่อีเมล หรือข้อมูลส่วนบุคคล ที่กรอกในเว็บไซต์วารสารนี้จะใช้สำหรับวัตถุประสงค์ที่ระบุไว้ในงานวารสารเท่านั้นและจะไม่เปิดเผยเพื่อวัตถุประสงค์ในกิจกรรมอื่น ๆ หรือให้กับบุคคลหรือหน่วยงานอื่นใดทราบ

วารสารการจัดการภาครัฐและการเมือง Journal of Public and Political Management

วัตถุประสงค์

วารสารการจัดการภาครัฐและการเมือง จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริม เผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย บทวิจารณ์หนังสือ ด้านการจัดการภาครัฐ รัฐประศาสนศาสตร์และรัฐศาสตร์ และสาขาอื่น ๆ ที่สัมพันธ์กัน

ชื่อวารสาร

ภาษาไทย : วารสารการจัดการภาครัฐและการเมือง

ภาษาอังกฤษ : Journal of Public and Political Management

Website: <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/jppm/>

ขอบเขต

วารสารการจัดการภาครัฐและการเมือง จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริม เผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย บทวิจารณ์หนังสือ ด้านการจัดการภาครัฐ รัฐประศาสนศาสตร์และรัฐศาสตร์ และสาขาอื่น ๆ ที่สัมพันธ์กัน โดยมีกลุ่มเป้าหมายคือ คณาจารย์ นักศึกษา และนักวิจัย

กำหนดการพิมพ์

ตีพิมพ์ปีละ 3 ฉบับ ประกอบด้วย ฉบับที่ 1 ประจำเดือน มกราคม – เมษายน ฉบับที่ 2 ประจำเดือน พฤษภาคม – สิงหาคม ฉบับที่ 3 ประจำเดือน กันยายน – ธันวาคม

เจ้าของ : ชมรมการบริหารสาธารณะ

หมายเหตุ

บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารการจัดการภาครัฐและการเมือง ได้รับการตรวจสอบทางด้านวิชาการ โดยผู้ทรงคุณวุฒิภายนอกตรงตามสาขา จำนวน 3 ท่าน แบบปกปิดสองทาง (double-blind) และบทความในวารสารฉบับนี้เป็นความรับผิดชอบของเจ้าของบทความซึ่งกองบรรณาธิการไม่จำเป็นต้องเห็นด้วย และการนำบทความในวารสารนี้ไปเผยแพร่สามารถกระทำได้ โดยระบุแหล่งอ้างอิงจากวารสารการจัดการภาครัฐและการเมือง

บรรณาธิการ

ดร.สุพัตรา ยอดสุรางค์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

กองบรรณาธิการ

รศ.ดร.ปธาน สุวรรณมงคล

ผศ.ดร.รักเกียรติ หงส์ทอง

ดร.วัฒนา นนทชิต

ดร.ณรงค์ฤทธิ์ ปรีสุทธิกุล

ดร.เบญจ พรพลธรรม

รศ.ดร.วัลลภ รัฐฉัตรานนท์

ผศ.ดร.เชาวฤทธิ์ เชาวน์แสงรัตน์

ผศ.ดร.สุเชาว์ มีหนองหว้า

ดร.อำนาจ บุญรัตน์ไผ่ตรี

นักวิจัยอิสระ

มหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตสุราษฎร์ธานี

มหาวิทยาลัยสงขลานครินทร์ วิทยาเขตตรัง

สถาบันวิทยาการจัดการแห่งแปซิฟิก

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

ผู้ประสานงาน

ดร.สุพัตรา ยอดสุรางค์

มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

สถานที่พิมพ์

สำนักพิมพ์ บัดดี้ ครีเอชั่น 40/315

หมู่ 11 ต.บางแม่นาง อ.บางใหญ่ จ.นนทบุรี 11140

กองบรรณาธิการวารสารการจัดการภาครัฐและการเมือง

ชมรมการบริหารสาธารณะ

3/768 ถนนเทศบาลนิมิตเหนือ แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์: 090-962-5431

สารจากบรรณาธิการ

วารสารการจัดการภาครัฐและการเมือง จัดทำขึ้นเพื่อส่งเสริม เผยแพร่ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย บทความ
วิจารณ์หนังสือ ด้านการจัดการภาครัฐ รัฐประศาสนศาสตร์และรัฐศาสตร์ ในวารสารฉบับนี้กองบรรณาธิการได้
รวบรวมบทความวิจัยเกี่ยวกับการจัดการภาครัฐ รัฐประศาสนศาสตร์และรัฐศาสตร์ จำนวน 5 บทความ

กองบรรณาธิการหวังเป็นอย่างยิ่งว่าบทความในฉบับนี้จะเป็นประโยชน์ต่อผู้อ่าน ผู้บริหาร รวมถึงนิสิต/
นักศึกษา และหากท่านผู้อ่านต้องการให้มีการปรับปรุงในส่วนใดโปรดเสนอแนะมายังกองบรรณาธิการเพื่อจะได้
ปรับปรุงวารสารให้มีคุณภาพยิ่งขึ้นในฉบับต่อไป

ดร.สุพัตรา ยอดสุรางค์

บรรณาธิการวารสารการจัดการภาครัฐและการเมือง

สารบัญ

บทความวิจัย

1. การจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม.....1
อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี
Management of Elderly Allowance of Banlaem Subdistrict Administration Organization
Banlaem District, Phetchaburi Province
อิสระ องอาจ
2. การพัฒนาองค์การสำนักงานสรรพสามิตที่มีสมรรถนะการทำงานสูง.....11
กรณีศึกษาสำนักงานสรรพสามิตจังหวัด สงขลา ปัตตานี และนราธิวาส
Development of High-Performance Excise Office Organization: A Case Study of Songkhla,
Pattani and Narathiwat Provincial Excise Offices
รณชัย สีนดำ
3. นวัตกรรมจัดการกระบวนการให้บริการประชาชนของสำนักงานที่ดินหัวหิน.....18
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
Innovation Management Toward Public Services of Land Office Hua Hin Office Prachuap Khiri
Khan Province
ประสิทธิ์ ภู่อรัมย์
4. ประสิทธิภาพการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติ.....27
อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
The Effectiveness of Drug Prevention and Suppression Policy Implementation
in Kui Buri District, Prachuap Khiri Khan Province
ชัยยุทธ วิไลรัตน์
5. แนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ.....39
เพื่อการบริหารสถานศึกษา ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน
ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์
The Guidelines for Skills Development on the Innovation and Information Technology
Usage for School Management in the 21st Century of School Administrators under the
Local Government Organization,
Prachuap Khiri Khan Province
นิตยา เทียนนาค

การจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม
อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

Management of Elderly Allowance of Banlaem Subdistrict Administration Organization
Banlaem District, Phetchaburi Province

อิสระ องอาจ

Itsara Ongart

นักวิชาการคอมพิวเตอร์ สำนักงานพัฒนาชุมชนจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Computer Officer, Prachuap Khiri Khan Provincial Community Development Office

E-mail: nanmixisra@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ 1) ประเมินการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี 2) เปรียบเทียบประสิทธิผลการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรีจำแนกด้วยลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง และ 3) เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุกับประสิทธิผลการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ ผู้สูงอายุอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี จำนวน 214 คน ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูล วิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ค่าที การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและสหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัยพบว่า 1) ด้านการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับมาก 2) ด้านการเปรียบเทียบ การจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะประชากรพบว่ามีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 และ 3) ด้านความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลมกับปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม พบว่าเป็นเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

คำสำคัญ: การจัดการเบี้ยยังชีพ เบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม

ABSTRACT

This research aimed to 1) explore Management of elderly people pension Banlaem Subdistrict Administration Organization Banlaem District Phetchaburi Province. 2) compare management of elderly people pension Banlaem Subdistrict Administration Organization via attitude of respondents verified by demographic factors. 3) explain correlation between

management of elderly people pension Banlaem Subdistrict Administration Organization with affecting factors.

This was quantitative approach 214 elderly people were sample. Questionaries were data collection tools. Analytical statistics were percent standard deviation mean t test ANOVA F and Pearson correlation.

The findings revealed that; 1) management of elderly people pension Banlaem Subdistrict Administration Organization was high level. 2) There were significant statistical difference among respondent's attitude toward management of elderly people pension Banlaem Subdistrict Administration Organization. 3) There were positive statistical correlation between management of elderly people pension Banlaem Subdistrict Administration Organization with affecting factors with at .01 level.

Keywords: Management of Allowance, Elderly Allowance, Banlaem Subdistrict Administration Organization

บทนำ

ประเทศไทยกำลังเผชิญกับการเปลี่ยนแปลงสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ จากข้อมูลสถิติพบว่า ตั้งแต่ปี พ.ศ. 2552 ประชากรในวัยพึ่งพิง ซึ่งรวมถึงเด็กและผู้สูงอายุ มีจำนวนมากกว่าประชากรในวัยทำงาน โดยในปี 2560 ประเทศไทยจะมีประชากรเด็กน้อยกว่าผู้สูงอายุเป็นครั้งแรกในประวัติศาสตร์ สาเหตุหลักมาจากการลดลงอย่างรวดเร็วของอัตราการเกิดและการลดอัตราการตาย ทำให้สัดส่วนประชากรผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นอย่างต่อเนื่อง ในปี 2561 ประชากรทั้งหมดในประเทศไทยมีประมาณ 66 ล้านคน

มูลนิธิพัฒนางานผู้สูงอายุคาดการณ์ว่า ในปี 2563 จะมีผู้สูงอายุเพิ่มขึ้นเป็นร้อยละ 19.1 ของประชากรทั้งหมดในประเทศไทย และแนวโน้มนี้จะยังคงเพิ่มสูงขึ้นอย่างต่อเนื่อง โดยในปี 2573 คาดว่าจะเพิ่มขึ้นถึงร้อยละ 26.6 ขณะที่ประชากรในวัยเด็กและวัยแรงงานมีแนวโน้มลดลงทุกปี ซึ่งส่งผลให้ประเทศไทยก้าวเข้าสู่สังคมผู้สูงอายุอย่างสมบูรณ์ (Aged Society) ในอีก 10 ปีข้างหน้า (มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย, 2556) เพื่อจัดการกับปัญหาที่จะเกิดขึ้นจากการเปลี่ยนแปลงดังกล่าวภายในสังคมของประเทศไทยรัฐบาลได้ดำเนินการเพื่อรับมือกับปัญหาที่เกิดจากการเปลี่ยนแปลงสู่สังคมผู้สูงอายุ โดยการกำหนดนโยบายสวัสดิการสังคมและตราพระราชบัญญัติต่างๆ เพื่อนำนโยบายไปปฏิบัติ รวมทั้งกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น โดยมีกฎหมายรองรับให้องค์การบริหารส่วนท้องถิ่นมีอำนาจในการจัดทำระบบสวัสดิการและบริการสาธารณะ เพื่ออำนวยความสะดวกให้แก่ประชาชนทุกช่วงวัย และให้การพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุอยู่ในอำนาจขององค์การบริหารส่วนท้องถิ่น ตามพระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542 มาตรา 16(10) (พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542, 2542) ที่มีการให้อำนาจองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นมีหน้าที่และอำนาจในการจัดบริการสาธารณะเพื่อประโยชน์ของประชาชนในพื้นที่ โดยรวมถึงการสังคมสงเคราะห์และการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ นอกจากนี้รัฐธรรมนูญยังได้บัญญัติสิทธิของผู้สูงอายุ ซึ่งระบุว่าบุคคลที่มีอายุเกิน 60 ปีบริบูรณ์และมีรายได้ไม่เพียงพอสำหรับ

การยังชีพ มีสิทธิได้รับสวัสดิการและสิ่งอำนวยความสะดวกที่เหมาะสมจากรัฐ ตามที่ระบุในรัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560 มาตรา 53 (รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ. 2560, 2560) การดำเนินการดังกล่าวทำให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นสามารถจัดสวัสดิการสังคมให้กับผู้สูงอายุในพื้นที่ได้อย่างเต็มที่ แม้ว่านโยบายนี้อาจถูกกล่าวหาว่าเป็นนโยบายประชานิยมเพื่อหาคะแนนนิยม แต่การเสริมสร้างคุณภาพชีวิตให้กับประชากรที่ชราวัยและส่วนใหญ่ไม่ได้อยู่ในวัยทำงานแล้ว โดยการจัดการดูแลในเรื่องทางเศรษฐกิจและสุขอนามัยเพื่อให้มีคุณภาพชีวิตที่ดี ถือเป็นความรับผิดชอบของรัฐ เนื่องจากประชาชนทุกวัยล้วนเป็นคนไทย ดังนั้น รัฐบาลจึงมอบหมายให้องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นรับภารกิจในการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยเฉพาะอย่างยิ่งองค์การบริหารส่วนตำบล ซึ่งเป็นหน่วยงานปกครองส่วนท้องถิ่นที่ใกล้ชิดประชาชนและเข้าใจบริบทของการปกครองท้องถิ่นมากที่สุด

ตามที่กระทรวงมหาดไทยได้ประกาศจัดตั้งสภาตำบลเป็นองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนทั้งสิ้น 6,157 แห่ง ณ ข้อมูลปี พ.ศ. 2551 โดยที่องค์การบริหารส่วนตำบลได้มีโครงสร้างการบริหารประกอบด้วย 1) สภาองค์การบริหารส่วนตำบล โดยให้มีสมาชิกสภาจากการคัดเลือกของคนในหมู่บ้าน ๆ ละ สองคน และประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล รองประธานสภาองค์การบริหารส่วนตำบล และเลขานุการสภาองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวนตำแหน่งละหนึ่งคนให้มีอำนาจทางนิติบัญญัติ 2) ฝ่ายบริหารประกอบด้วยนายกองค์การบริหารส่วนตำบลจำนวนหนึ่งคน รองนายกองค์การบริหารส่วนตำบล จำนวน สองคน และเลขานุการนายกองค์การบริหารส่วนตำบลอีกหนึ่งคนให้มีอำนาจทางการบริหาร และ 3) ฝ่ายราชการประจำซึ่งมีหน้าที่ปฏิบัติงานได้แก่เจ้าหน้าที่ผู้ปฏิบัติงานซึ่งประกอบด้วยลูกจ้างประจำ พนักงานจ้างและพนักงานองค์การบริหารส่วนตำบล ที่ได้รับการบรรจุแต่งตั้งให้ปฏิบัติราชการในตำแหน่งโดยรับเงินเดือนจากงบประมาณหมวดเงินเดือนของขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นหรือจากเงินงบประมาณหมวดอุดหนุนของรัฐบาล เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐ เป็นเจ้าหน้าที่ของรัฐที่มีอำนาจหน้าที่ดูแลรักษาประโยชน์สาธารณะหรือเป็นฝ่ายปฏิบัติงานที่ทำหน้าที่ขับเคลื่อนภารกิจขององค์การบริหารส่วนตำบลเป็นกลไกที่สำคัญของการนำนโยบายไปปฏิบัติของผู้บริหารไปปฏิบัติในบรรลุผลสำเร็จตามเป้าหมายในการพัฒนาท้องถิ่นให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผล (พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2542, 2542)

องค์การบริหารส่วนตำบล มีภารกิจสำคัญได้แก่การให้บริการประชาชนเพื่อพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชนในพื้นที่บริการ อีกประการหนึ่งในฐานะที่องค์การบริหารส่วนตำบลเป็นรูปแบบองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นที่มีความใกล้ชิดกับประชาชนในพื้นที่บริการสูงสุด จึงเป็นสถานที่ให้ความรู้ในการปกครองท้องถิ่น ตามระบอบการปกครองแบบประชาธิปไตย และสอดคล้องกับหลักการปกครองตนเองที่ได้รับการเชื่อมั่นว่าเป็นการปกครองที่ก่อให้เกิดประสิทธิภาพและประสิทธิผลของการจัดการสาธารณะที่มีประสิทธิผลสูงสุด (โกวิทย์ พวงงาม, 2552) ภารกิจที่รัฐบาลได้มอบหมายให้องค์การบริหารส่วนตำบลที่สำคัญอีกประการหนึ่งได้แก่การจัดการเบี้ยผู้สูงอายุไปปฏิบัติประเทศไทยได้นำนโยบายสวัสดิการสังคมมากำหนดและปฏิบัติตั้งแต่ปี พ.ศ. 2496 แต่ปรากฏว่ายังมิได้บรรลุวัตถุประสงค์ที่แท้จริง ดังเช่นงานวิจัยเรื่องการวิจัยและพัฒนากลไกการขับเคลื่อนการจัดสวัสดิการชุมชนกรณีศึกษาในชุมชนตำบลท่าโพธิ์ อำเภอเมือง จังหวัดพิษณุโลก ที่กล่าวว่า สภาพการดำเนินงานนั้นมีการจัดสวัสดิการยังไม่เหมาะสม สภาพปัญหาในการจัดสวัสดิการมีสูง คือ ปัญหาในการประชาสัมพันธ์ จัดสวัสดิการไม่ตรงตามความต้องการของประชาชนในพื้นที่ ขาดการสนับสนุนจากภาครัฐ ประชาชนมีความเข้าใจในสวัสดิการปานกลางและขาดการมีส่วนร่วมในการขับเคลื่อน รวมทั้งขาดการตรวจสอบและประเมินผลในการจัดสวัสดิการ (ประสิทธิ์ วิชัย และ ภัทรธิดา ผลงาม, 2559) ดังกรณีของพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลตำบลโรงหีบก็เช่นกัน

ประชาชนขาดความรู้ความเข้าใจในนโยบายสวัสดิการสังคมโดยเฉพาะด้านการจ่ายเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ จึงเป็นเหตุให้ประชาชนยังไม่ได้รับการพัฒนาคูณภาพชีวิตตามที่รัฐคาดหวัง จึงเป็นเหตุให้ต้องแสวงหาปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ รวมถึงการศึกษาปัญหาอุปสรรคที่ทำให้ การจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุไม่บรรลุผล จึงมีวัตถุประสงค์ในการวิจัยดังนี้

วัตถุประสงค์ในงานวิจัย

1. เพื่อประเมินประสิทธิภาพการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี
2. เพื่อเปรียบเทียบประสิทธิภาพการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี จำแนกด้วยลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง
3. เพื่อวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุกับประสิทธิภาพการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุองค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี

สมมติฐานการวิจัย

1. ประสิทธิภาพการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับปานกลาง
 2. ประสิทธิภาพการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี จำแนกด้วยลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความแตกต่างกัน
 3. ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี กับ ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุเป็นเชิงบวก
- ขอบเขตการวิจัย

การทบทวนวรรณกรรม

การศึกษาเรื่องการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี นั้นมีแนวคิดและวรรณกรรมที่เกี่ยวข้องซึ่งเป็นแนวทางที่จะใช้เป็นการศึกษาดังต่อไปนี้

ทฤษฎีการจัดการสมัยใหม่ POLC

POLC (Allen, 1958) เป็นทฤษฎีการจัดการที่มุ่งเน้นการสร้างประสิทธิภาพให้กับองค์กร ข้อดีของ POLC คือการสร้างมาตรฐานในทุกรายละเอียด โดยเน้นการปฏิบัติตามมาตรฐานที่วางไว้อย่างเคร่งครัด ซึ่งช่วยให้องค์กรมีผลการประเมินที่ชัดเจน และสามารถวัดประสิทธิภาพของการทำงานได้ดี โดยให้ความสำคัญกับกระบวนการตั้งแต่เริ่มต้นจนจบ ซึ่งประกอบด้วย การวางแผน (Planning), การจัดการองค์กร (Organizing), การนำ (Leading) และ การควบคุม (Controlling) โดยเฉพาะการนำที่ถือเป็นปัจจัยสำคัญในการบริหารจัดการเพื่อให้การทำงานมีประสิทธิภาพ มีขั้นตอนดังนี้

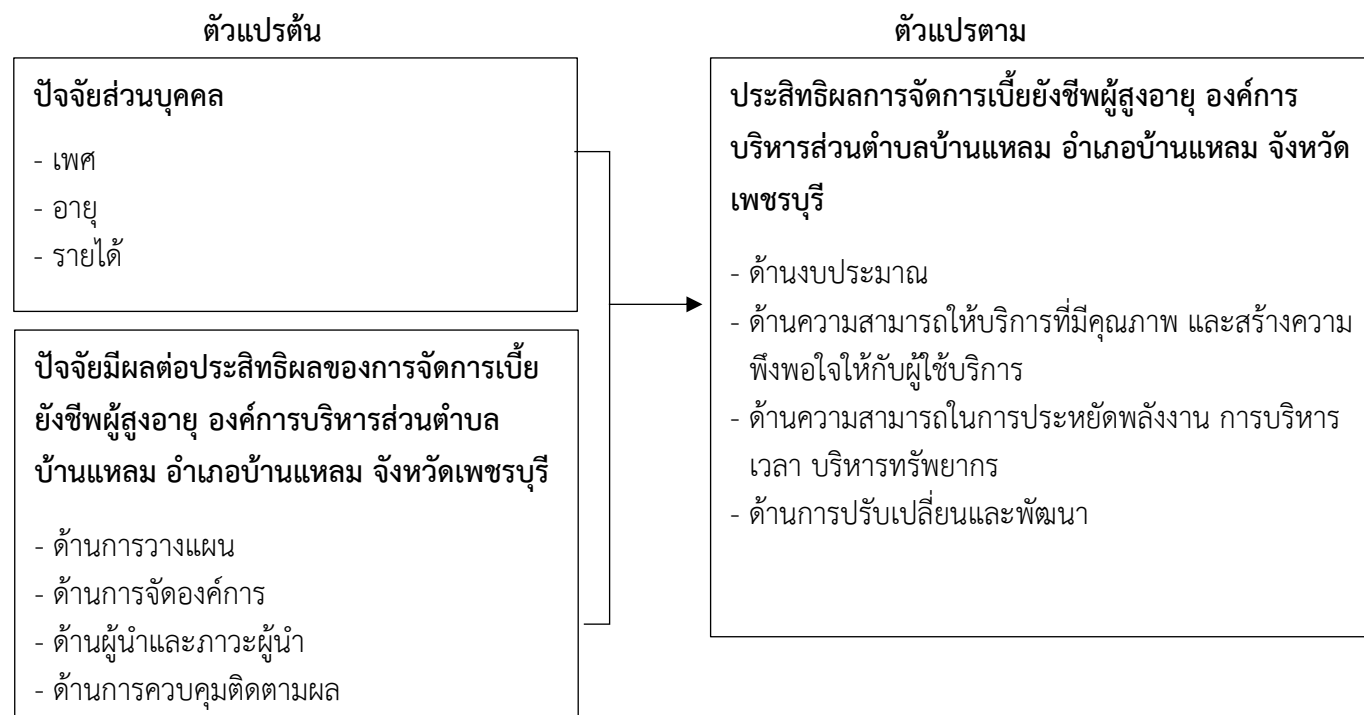
การวางแผน (Planning) หมายถึง การกำหนดกิจกรรมและภารกิจที่ต้องปฏิบัติในแต่ละช่วงเวลา เพื่อเป็นแนวทางและทิศทางในการทำงาน การวางแผนควรกำหนดวัตถุประสงค์และขั้นตอนที่จะทำให้บรรลุผลตามที่ต้องการ

การจัดการองค์กร (Organizing) หมายถึง การกำหนดโครงสร้างตำแหน่ง บทบาท และหน้าที่ของทุกภาคส่วนให้สอดคล้องและไม่ทับซ้อนกัน รวมถึงการจัดระเบียบการทำงานเพื่อให้การทำงานเป็นไปอย่างราบรื่นและมีประสิทธิภาพ

การนำ (Leading) หมายถึง การชักนำบุคลากรให้ทำงาน โดยการจูงใจให้บรรลุเป้าหมาย ผู้บริหารต้องใช้หลักการจูงใจที่ดีและมีการสั่งการที่เหมาะสม เพื่อกระตุ้นให้บุคลากรใช้ความพยายามในการบรรลุเป้าหมาย

การควบคุม (Controlling) หมายถึง การดูแลการทำงานให้เป็นไปตามแผนที่วางไว้ รวมถึงการติดตามและประเมินผลการปฏิบัติงานว่าบรรลุวัตถุประสงค์หรือไม่ และการจัดการกับปัญหาอย่างมีประสิทธิภาพเพื่อลดผลกระทบต่อการดำเนินงานให้มากที่สุด

กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรและกลุ่มตัวอย่างประชากรที่ใช้ในการศึกษาได้แก่ ผู้รับเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุขององค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ที่มีอายุตั้งแต่ 60 ปีขึ้นไป รวมจำนวน 458 คน

กลุ่มตัวอย่าง ใช้การคำนวณหาขนาดกลุ่มตัวอย่างโดยสูตรของทาโร่ ยามาเน่ (Yamane, T., 2013) โดยได้กลุ่มตัวอย่าง 214 คน ระดับความคลาดเคลื่อน (e) 5% ทำการใช้การสุ่มแบบชั้นตอนและอย่างง่าย (Stratified and Simple random sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย แบบสอบถามที่ผู้วิจัยได้สร้างขึ้น แบ่งเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับลักษณะส่วนบุคคล ประกอบด้วย เพศ อายุ สถานภาพ อาชีพ และรายได้ ซึ่งเป็นแบบสอบถามแบบตรวจรายการ (Check List)

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นต่อประสิทธิภาพการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย ด้านงบประมาณ ด้านความสามารถให้บริการที่มีคุณภาพ และสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ใช้บริการ ด้านความสามารถในการประหยัดพลังงาน การบริหารเวลา บริหารทรัพยากร และด้านการปรับเปลี่ยนและพัฒนา

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ประกอบด้วย ด้านการวางแผน ด้านการจัดองค์การ ด้านผู้นำและภาวะผู้นำ และด้านการควบคุมติดตามผล

วิเคราะห์ข้อมูลด้วยการใช้สถิติ ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและสหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัย

1. ภาพรวมของประสิทธิภาพของการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวม เท่ากับ = 4.05 อยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้าน โดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมาก ลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 1. ด้านงบประมาณ อยู่ในระดับสูงที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.38 รองลงมา 3. ด้านความสามารถในการประหยัดพลังงาน การบริหารเวลา บริหารทรัพยากร อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 4.03 รองลงมา ข้อ 2. ด้านความสามารถให้บริการที่มีคุณภาพ และสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ใช้บริการ อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 4.02 และ ข้อที่ 4. ด้านการปรับเปลี่ยนและพัฒนา อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 3.77 ตามลำดับ

2. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ด้านการจัดองค์การ ในภาพรวมเท่ากับ = 3.95 อยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 2. มีหน่วยงานที่จัดการจัดอาสาสมัครคอยเยี่ยมเยียนและดูแลผู้สูงอายุ อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 4.11 รองลงมา ข้อ 3. หน่วยงานทำการจัดทำข้อมูลของผู้สูงอายุในชุมชนอย่างเป็นระบบและครบถ้วน อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 4.07 รองลงมา ข้อ 4. บุคลากรของหน่วยงานเข้าใจผู้สูงอายุ อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 3.93 รองลงมา ข้อ 1. มีหน่วยงานที่ทำการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ผู้สูงอายุในพื้นที่ อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 3.82 และ ข้อ 5. บุคลากร ได้รับการฝึกอบรมให้การบริการผู้สูงอายุอย่างสุภาพ อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 3.82 ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 ประสิทธิภาพการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับปานกลาง

ผลการทดสอบสรุปว่า ภาพรวมของประสิทธิภาพของการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวม เท่ากับ = 4.05 อยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมาก ลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 1. ด้านงบประมาณ อยู่ในระดับสูงที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.38 รองลงมา 3. ด้านความสามารถในการประหยัด

พลังงาน การบริหารเวลา บริหารทรัพยากร อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 4.03 รองลงมา ข้อ 2. ด้านความสามารถให้บริการที่มีคุณภาพ และสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ใช้บริการ อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 4.02 และ ข้อที่ 4. ด้านการปรับเปลี่ยนและพัฒนา อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 3.77 ตามลำดับ จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์และยอมรับสมมติฐานแย้งว่า ประสิทธิภาพการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี อยู่ในระดับสูง

สมมติฐานที่ 2 ประสิทธิภาพการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี จำแนกด้วยลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความแตกต่างกัน

ผลการทดสอบสรุปว่า ประสิทธิภาพการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี จำแนกด้วยลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างมีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ.05

สมมติฐานที่ 3. ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี กับ ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุไม่เป็นเชิงบวก

ผลการทดสอบสรุปว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี กับ ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุเป็นเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01

อภิปรายผลการวิจัย

ภาพรวมของประสิทธิผลของการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวม เท่ากับ = 4.05 อยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับ สุภลักษณ์ เขียวขำ (2553) การสนับสนุนทางสังคมที่มีผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในชมรมผู้สูงอายุ อำเภอยะรัง จังหวัดปัตตานี พบว่าผู้สูงอายุที่มีการสนับสนุนทางสังคมมีระดับคุณภาพชีวิตโดยรวมสูง การสนับสนุนทางสังคมมีผลทางบวกกับระดับคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุ ส่วนผู้สูงอายุที่ยากจนมีที่อยู่อาศัยไม่คงทนถาวร ไม่ได้รับการสนับสนุนหรือส่งเสริมในการประกอบอาชีพ จะมีคุณภาพชีวิตที่อยู่ในระดับต่ำ

ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ด้านการจัดองค์การ ในภาพรวมเท่ากับ = 3.95 อยู่ในระดับสูง สอดคล้องกับงานของวิยะดา ตีระแพทย์ (2551) การนำนโยบายถ่ายโอนงานสวัสดิการสังคมสู่การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล มีปัจจัยในการสำเร็จคือ ผู้ปฏิบัติงานในองค์การมีความรู้และทราบถึงบทบาทหน้าที่ตามพรบ.สภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล พ.ศ.2537 รู้ถึงนโยบายการถ่ายโอนงานของกรมประชาสงเคราะห์ และมีวิธีการปฏิบัติงานสอดคล้องกับนโยบายการถ่ายโอนงานด้านสวัสดิการสังคมสู่งานปฏิบัติ ส่วนปัจจัยสนับสนุนที่ต้องการคือการสนับสนุนด้านทรัพยากรในด้านต่าง ๆ ที่จำเป็นต่อการขับเคลื่อนนโยบายสวัสดิการสังคม ความรู้ที่จำเป็นในด้านระเบียบและข้อกฎหมายที่เกี่ยวข้องกับสวัสดิการสังคม และสามารถสรุปได้ว่า องค์การบริหารส่วนตำบลส่วนใหญ่ที่เกิดปัญหาในการปฏิบัติงานด้านสวัสดิการสังคมที่ไม่พร้อมนั้น มักขาดการสนับสนุนต่าง ๆ ขาดความร่วมมือจากหน่วยงานต่าง ๆ ในภาครัฐและเอกชน หรือมีการสนับสนุนที่ไม่สอดคล้องกับปัญหาและความต้องการในพื้นที่

สมมติฐานที่ 2 ประสิทธิภาพการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุอาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี จำแนกด้วยลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างไม่มีความแตกต่างกัน สอดคล้องกับงานวิจัยของศุภวจิ ภาษิตานนท์ (2560) ศึกษาเรื่องการจัดสวัสดิการสังคมด้านสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุของกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษาเขตบางแค ผลการศึกษาพบว่า การจัดสวัสดิการสังคมด้านสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุของกรุงเทพมหานครมีการ ดำเนินการภายใต้แผนพัฒนาคุณภาพชีวิตผู้สูงอายุ กรุงเทพมหานคร ระยะที่ 1 (พ.ศ. 2557 – 2560) ซึ่งเป็นการบริการพื้นฐานด้านสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุ เมื่อพิจารณาตามมิติด้านการรักษา การป้องกัน และการส่งเสริม พบว่า ในมิติด้านการรักษานอกจากการให้บริการของโรงพยาบาลราชพิพัฒน์ ซึ่งเป็นโรงพยาบาลรัฐเพียงแห่งเดียวแล้ว สำนักอนามัย กรุงเทพมหานคร ยังได้จัดตั้งศูนย์บริการสาธารณสุข 40 บางแค ซึ่งมีทั้งหมด 5 สาขา แต่ครอบคลุมเพียง 3 แขวง ยกเว้นแขวงบางแค สำหรับมิติด้านการป้องกันและการส่งเสริม นั้น สำนักงานเขตบางแคมีโครงการที่ดำเนินการโดยฝ่ายต่าง ๆ ข้างต้นทั้งหมด 9 โครงการ แต่โครงการเหล่านี้ไม่ได้มุ่งบริการผู้สูงอายุโดยตรง ดังนั้น การบริการด้าน สุขภาพของสำนักงานเขตบางแคจึงยังไม่เพียงพอ ทัวถึง และไม่สามารถตอบสนองความต้องการของ ผู้สูงอายุได้อย่างมีประสิทธิภาพ

สมมติฐานที่ 3 ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี กับ ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุไม่เป็นเชิงบวก

ผลการทดสอบสรุปว่า ความสัมพันธ์ระหว่างการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี กับ ปัจจัยที่มีผลต่อการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุเป็นเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 สอดคล้องกับงานของสิริกัญญา ปานพวงศรี (2553) การจัดสวัสดิการของภาครัฐแก่ผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร สภาพสมรสนั้นมีความสัมพันธ์กับความต้องการของผู้สูงอายุในการได้รับบริการจากทางภาครัฐ ส่วนปัจจัยอื่น ๆ คือ เพศ อายุ รายได้ระดับการศึกษา จำนวนบุตร สุขภาพและความสัมพันธ์กับครอบครัวไม่มีความสัมพันธ์กับความต้องการการบริการของทางภาครัฐ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

1. ประสิทธิภาพของการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ในภาพรวม เท่ากับ = 4.05 อยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมาก ลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 1. ด้านงบประมาณ อยู่ในระดับสูงที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.38 รองลงมา 3. ด้านความสามารถในการประหยัดพลังงาน การบริหารเวลา บริหารทรัพยากร อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 4.03 รองลงมา ข้อ 2. ด้านความสามารถให้บริการที่มีคุณภาพ และสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ใช้บริการ อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 4.02 และ ข้อที่ 4. ด้านการปรับเปลี่ยนและพัฒนา อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 3.77 ตามลำดับ

เสนอแนะให้การปรับเปลี่ยนและพัฒนา อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 3.77 ตามลำดับที่น้อยที่สุด โดยปรับเปลี่ยน การจ่ายเบี้ยผู้สูงอายุ ด้วยการโอนเข้าบัญชีธนาคาร

ในด้านความสามารถให้บริการที่มีคุณภาพ และสร้างความพึงพอใจให้กับผู้ใช้บริการ อยู่ในระดับสูงมีค่าเฉลี่ย = 4.02 ควรพัฒนาบุคลากรให้มีคุณภาพและมีความมุ่งมั่นในการให้บริการประชาชน

2. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของการจัดการเบี้ยยังชีพผู้สูงอายุ องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี ด้านการจัดองค์การ ในภาพรวมเท่ากับ = 3.95 อยู่ในระดับสูง และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 2. มีหน่วยงานที่จัดการจัดอาสาสมัครคอยเยี่ยมเยียนและดูแลผู้สูงอายุ อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 4.11 รองลงมา ข้อ 3. หน่วยงานทำการจัดทำข้อมูลของผู้สูงอายุในชุมชนอย่างเป็นระบบและครบถ้วน อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 4.07 รองลงมา ข้อ 4. บุคลากรของหน่วยงานเข้าใจผู้สูงอายุ อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 3.93 รองลงมา ข้อ 1. มีหน่วยงานที่ทำการพัฒนาคุณภาพชีวิตให้แก่ผู้สูงอายุในพื้นที่ อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 3.82 และ ข้อ 5. บุคลากร ได้รับการฝึกอบรมให้การบริการผู้สูงอายุอย่างสุภาพ อยู่ในระดับสูง มีค่าเฉลี่ย = 3.82 ตามลำดับ เสนอแนะให้บุคลากร ได้รับการฝึกอบรมให้การบริการผู้สูงอายุอย่างสุภาพและเข้าใจผู้สูงอายุและควรพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในพื้นที่

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรทำการพัฒนาสมรรถนะการปฏิบัติราชการของพนักงานและข้าราชการสังกัด องค์การปกครองท้องถิ่นทุกประเภทและทุกระดับให้สอดคล้องกับหลักการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี

2. ควรเน้นการจัดการสวัสดิการของรัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้สูงอายุของประเทศไทยใน 4 บริการ คือ บริการสถานสงเคราะห์ เบี้ยยังชีพ บริการสังคมในชุมชนโดนมุ่งไปที่ศูนย์สงเคราะห์ประจำหมู่บ้าน และการฌาปนกิจสงเคราะห์

3. ทำการประเมินผลการปฏิบัติราชการอย่างปราศจากอคติทางการเมืองและการอุปถัมภ์

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. งานวิจัยที่ศึกษาเชิงลึกด้วยการวิจัยเชิงคุณภาพที่สอดคล้องเพื่อตรวจสอบประสิทธิผลการปฏิบัติราชการที่แท้จริงว่าอยู่ในระดับใด

2. ทำการวิจัยการจัดการสวัสดิการของรัฐในการพัฒนาคุณภาพผู้สูงอายุของประเทศไทย ใน 4 บริการ คือ บริการสถานสงเคราะห์ เบี้ยยังชีพ บริการสังคมในชุมชนโดนมุ่งไปที่ศูนย์สงเคราะห์ประจำหมู่บ้าน และการฌาปนกิจสงเคราะห์

3. ทำการวิจัยความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี กับประสิทธิผลการจัดการเบี้ยผู้สูงอายุสำหรับผู้สูงอายุที่อาศัยอยู่ในพื้นที่องค์การบริหารส่วนตำบลบ้านแหลม อำเภอบ้านแหลม จังหวัดเพชรบุรี โดยเปลี่ยนแปลงตัวแปรใหม่เพื่อความแม่นยำตรงของการวิจัยและควรทบทวนวรรณกรรมให้มากกว่างานเดิม

เอกสารอ้างอิง

- โกวิทย์ พวงงาม. (2552). *การปกครองท้องถิ่นไทย หลักการและมิติใหม่ในอนาคต*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์เดือนตุลา.
- ประสิทธิ์ วิชัย และภัทรธิดา ผลงาม. (2559). การวิจัยและพัฒนากลไกการขับเคลื่อนการจัดสวัสดิการชุมชน กรณีศึกษาในชุมชนตำบลท่าโพธิ์ อำเภอมะนัง จังหวัดยะลา. *วารสารมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์*, 7(1), 103-127.
- พระราชบัญญัติกำหนดแผนและขั้นตอนการกระจายอำนาจให้แก่องค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น พ.ศ. 2542. (2542, 17 พฤศจิกายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 116 ตอนที่ 114 ก, หน้า 5-6.

- พระราชบัญญัติสภาตำบลและองค์การบริหารส่วนตำบล. (2542, 20 พฤษภาคม). (ฉบับที่ 3). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม 116 ตอนที่ 40 ก, หน้า 3.
- มูลนิธิสถาบันวิจัยและพัฒนาผู้สูงอายุไทย. (2556). *รายงานสถานการณ์ผู้สูงอายุ พ.ศ.2556*. เข้าถึงได้จาก [www/thaitgri.org](http://www.thaitgri.org) approached.
- รัฐธรรมนูญแห่งราชอาณาจักรไทย พ.ศ.2560. (2560, 6 เมษายน). *ราชกิจจานุเบกษา*. เล่ม134 ตอนที่ 40 ก, หน้า 13.
- วิยะดา ตีระแพทย์. (2551). *การนำนโยบายถ่ายโอนงานสวัสดิการสังคมสู่การปฏิบัติงานขององค์การบริหารส่วนตำบล*. (วิทยานิพนธ์สังคมสงเคราะห์ศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์
- ศุภวจิ ภาษิตานนท์. (2560). *การจัดสวัสดิการสังคมด้านสุขภาพสำหรับผู้สูงอายุของกรุงเทพมหานคร กรณีศึกษา เขตบางแค*. (การค้นคว้าอิสระรัฐศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยธรรมศาสตร์.
- สิริกัญญา ปานพวงศรี. (2553). *การจัดสวัสดิการของภาครัฐแก่ผู้สูงอายุในเขตกรุงเทพมหานคร*. (วิทยานิพนธ์ รัฐศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- สุภาลักษณ์ เขียวขำ. (2553). *การสนับสนุนทางสังคมที่มีผลต่อการพัฒนาคุณภาพชีวิตของผู้สูงอายุในชมรมผู้สูงอายุ อำเภอวังทรายพูน จังหวัดพิจิตร*. (วิทยานิพนธ์สาธารณสุขศาสตรมหาบัณฑิต). เชียงใหม่: มหาวิทยาลัยเชียงใหม่.
- Allen L. A. (1958). *Management and Organization*. New York: McGraw-Hill.
- Yamane, T. (2013). *Statistics: An Introductory Analysis*. (3rd ed). Singapore: Harper International Editor.

การพัฒนาองค์การสำนักงานสรรพสามิตที่มีสมรรถนะการทำงานสูง กรณีศึกษาสำนักงาน
สรรพสามิตจังหวัด สงขลา ปัตตานี และนราธิวาส

Development of High-Performance Excise Office Organization: A Case Study
of Songkhla, Pattani and Narathiwat Provincial Excise Offices

รณชัย สินดำ

Ronnachai Sindam

นักวิชาการสรรพสามิต สำนักงานสรรพสามิต

Excise Academic, Excise Department

E-mail: auy-linda@hotmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ประเมินการพัฒนาศักยภาพสำนักงาน สรรพสามิต เป็นองค์การที่มีสมรรถนะการทำงานสูง กรณีศึกษาสำนักงานสรรพสามิต จังหวัด สงขลา ปัตตานีและนราธิวาส (2) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาศักยภาพสำนักงาน สรรพสามิต ที่มีสมรรถนะการทำงานสูง กรณีศึกษาสำนักงานสรรพสามิต จังหวัด สงขลา ปัตตานีและนราธิวาส และ (3) เพื่อพยากรณ์การพัฒนาศักยภาพสำนักงานสรรพสามิตที่มีสมรรถนะการทำงานสูง กรณีศึกษาสำนักงานสรรพสามิต จังหวัด สงขลา ปัตตานีและนราธิวาส

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ โดยใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูลประชากรได้แก่ข้าราชการ พนักงาน สำนักงาน สรรพสามิต จังหวัด สงขลา ปัตตานีและนราธิวาส กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 317 ราย วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทำการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว การถดถอยเชิงพหุแบบมีขั้นตอน

ผลการวิจัย พบว่า

1. ด้านการพัฒนาศักยภาพสำนักงาน สรรพสามิตให้เป็นองค์การ ที่มีสมรรถนะการทำงานสูง พบว่าอยู่ในระดับมาก

2 ด้านความสัมพันธ์ระหว่าง การพัฒนาศักยภาพสำนักงานสรรพสามิต ให้เป็นองค์การที่มีสมรรถนะการทำงานสูง กับปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาสำนักงาน สรรพสามิต จังหวัด ให้เป็นองค์การที่มีสมรรถนะการทำงานสูงเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ด้านการพยากรณ์ การพัฒนาศักยภาพสำนักงาน สรรพสามิตให้เป็นองค์การ ที่มีสมรรถนะการทำงานสูง ศึกษาสำนักงานสรรพสามิต จังหวัด สงขลา ปัตตานีและนราธิวาส พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาสำนักงาน สรรพสามิต จังหวัดให้เป็นองค์การที่มีสมรรถนะสูงสามารถพยากรณ์ การพัฒนาศักยภาพสำนักงาน สรรพสามิตให้เป็นองค์การที่มีสมรรถนะการทำงานสูงได้ร้อยละ 51.3

คำสำคัญ: การพัฒนาศักยภาพ องค์การที่มีสมรรถนะสูง สำนักงานสรรพสามิต

Abstract

This research aimed to (1) study and verified Development Provincial excise office to be High Performance Organization; Songkla Pattani and Narathivas Province (2) explain correlation between Development Provincial excise office to be High Performance

Organization with affecting factors. (3) forecast development of Provincial excise office to be High Performance Organization This was quantitative research, employed Questionnaires was employed as data gathering tool. Sample were 317 officials attached to Songkla Pattani and Narathiwat Province excise office. Analytical statistics were percentages means standard deviation, inferential statistics were Pearson' r Multiple Regression.

The results of study found that:

(1) Development Provincial excise office to be High Performance Organization was high level.

(2) There was significant positive correlation between development Provincial excise office to be High Performance Organization had a significant difference at the statistical level of 0.5

(3) Affecting factors could forecast development Provincial excise office to be High Performance Organization at 51.3 percent.

Keywords: Organizational Development, High Performance Organization, Excise Department

บทนำ

องค์การมีความหมายถึงสถานที่ซึ่งมีคนมากกว่าหนึ่งคนเข้ามาอยู่ร่วมกันในอาณาเขตที่แน่นอนตั้งแต่สองคนขึ้นไปเพื่อร่วมกันประกอบกิจกรรมประการหนึ่งให้บรรลุวัตถุประสงค์ตามเป้าหมายที่วางไว้ในระยะเวลาที่กำหนด ดำเนินการอย่างเป็นระบบมีระเบียบแบบแผนอาจจะไม่สลับซับซ้อนหรือสลับซับซ้อนตั้งแต่ระดับง่ายถึงยาก มีผลบังคับใช้ให้คนในองค์การยอมรับซึ่งอยู่ในรูปแบบของความเป็นทางการ (formal organization) หรืออาจจะไม่จำเป็นต้องมีระเบียบแบบแผนในรูปแบบลายลักษณ์อักษร แต่เป็นขนบธรรมเนียมประเพณีวัฒนธรรมที่ดำเนินสืบต่อกันมาในองค์การ จนเป็นที่ยอมรับของคนในองค์การซึ่งเป็นรูปแบบไม่เป็นทางการ (Informal Organization) (ดิน ปรัชญพฤทธิ, 2553)

การพัฒนาองค์การให้มีสมรรถนะการทำงานสูงสุด เป็นสิ่งที่ท้าทาย ซึ่งจะต้องใช้ภาวะผู้นำอย่างมาก เนื่องจากต้องเผชิญกับความท้าทายต่าง ๆ มากมาย ความสำเร็จของการพัฒนาองค์การให้เป็นองค์การที่มีสมรรถนะการทำงานสูง ผู้นำจะมีบทบาทในการเชื่อมโยงด้านสภาพแวดล้อมการประสมประสานภายในบทบาทของผู้บริหารระดับกลางภาวะผู้นำระดับสูงในการพัฒนาองค์การดั้งเดิมให้เป็นองค์การที่มีสมรรถนะการทำงานสูงสุด องค์การที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศเป็นสิ่งที่มีความสำคัญในการดำเนินการพัฒนาองค์การที่มุ่งสู่ความเป็นเลิศได้แก่ทุนมนุษย์ การพัฒนาศักยภาพขององค์การ และความสามารถในการแข่งขันขององค์การ โดยมุ่งเน้นให้ความสำคัญกับบุคลากรขององค์การทั้งในเรื่องการส่งมอบข้อมูลข่าวสาร ความรู้ อำนาจในการบริหารงาน และรางวัลแก่บุคลากร (Edward, E. Lawler III., 2005)

ปัจจัยสำคัญหรือองค์ประกอบของการเป็นองค์การที่มีศักยภาพการทำงานสูง สามารถทำงานได้อย่างมีประสิทธิภาพโดยไม่ยึดระบบบังคับบัญชาที่เข้มข้นเกินไป และที่สำคัญคือการกระตุ้นให้คนในองค์การรักษาระดับของความเป็นองค์การสมรรถนะสูงได้อย่างยิ่ง ปัจจัยที่สามารถขับเคลื่อนให้องค์การเปลี่ยนแปลงได้คือการสร้างให้เป็นวัฒนธรรมองค์การ โดยระบบการบริหารจัดการทรัพยากรบุคคลภายในองค์การ (Holbeche, L., 2005)

กรมสรรพสามิตเป็นหน่วยงานส่วนกลางที่สังกัดกระทรวงการคลัง มีหน้าที่ในการบริหารจัดการเก็บภาษีจากสินค้าและบริการเพื่อที่จะนำมาพัฒนาประเทศ โดยสินค้าและบริการที่กรมสรรพสามิตจัดเก็บนั้น จะต้องเป็นสินค้าและบริการที่มีลักษณะพิเศษเฉพาะอย่าง และมีเหตุผลสมควรที่จะได้รับการภาษีสูงกว่าสินค้าและบริการบางประเภท ประกอบด้วย 1) สินค้าที่ส่งผลเสียต่อสุขภาพ 2) สินค้าที่ส่งผลกระทบต่อสิ่งแวดล้อม 3) สินค้าที่เป็นสินค้าฟุ่มเฟือย และ 4) บริการที่เป็นประเภทกิจการพิเศษของรัฐบางประการ

เพื่อสร้างความเป็นธรรม โปร่งใส ให้กับผู้ที่ประกอบกิจการถูกต้องตามกฎหมาย และนำผู้กระทำผิดที่อยู่นอกระบบ นำมาเข้าสู่ในระบบต่อไป จากพันธกิจดังกล่าว กรมสรรพสามิตต้องพัฒนาองค์การ ไปสู่องค์การที่มีสมรรถนะสูง ผู้วิจัยประสงค์ประสงค์ที่จะศึกษาวิจัยปัจจัยที่มีผลต่อความสามารถของการพัฒนาองค์การที่มีสมรรถนะการทำงานสูงเพื่อนำไปเป็นสู่การพัฒนาสำนักงานสรรพสามิตจังหวัด ให้เป็นองค์การที่มีสมรรถนะการทำงานสูงกรณีศึกษาสำนักงานสรรพสามิต จังหวัด สงขลา ปัตตานี และนราธิวาส

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาและประเมินการพัฒนางานองค์การสำนักงานสรรพสามิตที่มีสมรรถนะการทำงานสูง กรณีศึกษาสำนักงานสรรพสามิตจังหวัด สงขลา ปัตตานี และนราธิวาส
2. เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการพัฒนาองค์การสำนักงานสรรพสามิตที่มีสมรรถนะการทำงานสูงกับปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนางานองค์การสำนักงานสรรพสามิตที่มีสมรรถนะการทำงานสูง กรณีศึกษาสำนักงานสรรพสามิตจังหวัด สงขลา ปัตตานี และนราธิวาส
3. เพื่อพยากรณ์การพัฒนางานองค์การสำนักงานสรรพสามิตที่มีสมรรถนะการทำงานสูง กรณีศึกษาสำนักงานสรรพสามิตจังหวัดสงขลา ปัตตานี และนราธิวาส

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยได้มีการทบทวนแนวคิดการพัฒนาคุณภาพการบริหารจัดการภาครัฐ (Public Sector Management Quality Award : PMQA) เป็นกรอบการบริหารจัดการองค์การที่สำนักงานคณะกรรมการพัฒนาระบบราชการ (ก.พ.ร.) (ชนะ งามสุขไพศาล, มปป.) ส่งเสริมและสนับสนุนให้ส่วนราชการนำไปใช้ในการประเมินองค์การด้วยตนเองอย่างครอบคลุมทุกมิติ เพื่อยกระดับคุณภาพการบริหารจัดการให้เทียบเท่ามาตรฐานสากล โดยมุ่งเน้นให้หน่วยงานราชการปรับปรุงองค์การอย่างรอบด้านและต่อเนื่องใน 7 หมวด ดังนี้

หมวด 1 การนำองค์การ ประเมินการดำเนินการของผู้บริหารในเรื่องวิสัยทัศน์ เป้าประสงค์ ค่านิยม การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย การกระจายอำนาจการตัดสินใจ การสร้างนวัตกรรม และการเรียนรู้ การกำกับดูแลตนเองที่ดี และความรับผิดชอบต่อสังคมและชุมชน

หมวด 2 การวางแผนเชิงยุทธศาสตร์ ประเมินวิธีการกำหนดและถ่ายทอดประเด็นยุทธศาสตร์ เป้าประสงค์เชิงยุทธศาสตร์ กลยุทธ์หลัก และแผนปฏิบัติราชการ เพื่อนำไปปฏิบัติและวัดผลความก้าวหน้า

หมวด 3 การให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ประเมินการกำหนดความต้องการ ความคาดหวัง การสร้างความสัมพันธ์ และปัจจัยสำคัญที่ทำให้ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสียมีความพึงพอใจ

หมวด 4 การวัด การวิเคราะห์ และการจัดการความรู้ ประเมินการเลือก รวบรวม วิเคราะห์ จัดการ และปรับปรุงข้อมูลสารสนเทศ และการจัดการความรู้ เพื่อปรับปรุงผลการดำเนินการขององค์การ

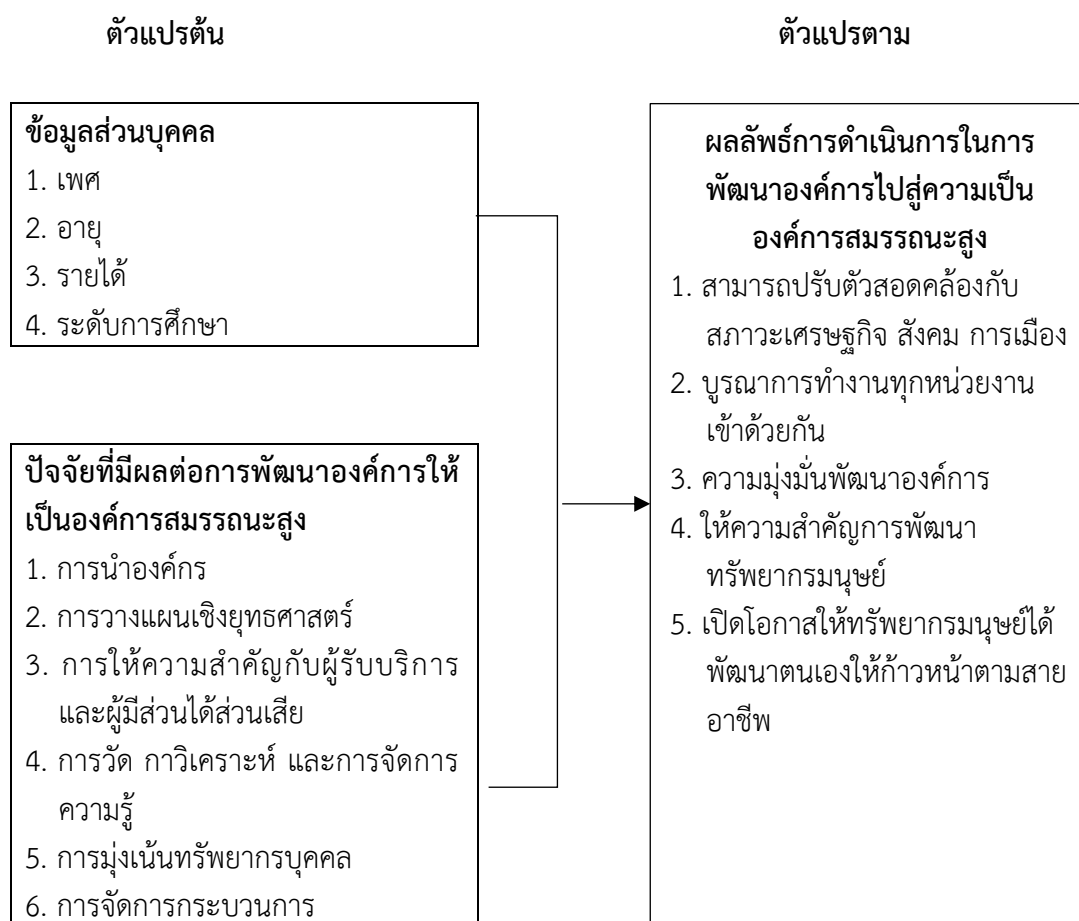
หมวด 5 การมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล ประเมินระบบงาน การเรียนรู้ การสร้างความสุขและแรงจูงใจของบุคลากร เพื่อพัฒนาตนเองและใช้ศักยภาพอย่างเต็มที่ตามทิศทางองค์การ

หมวด 6 การจัดการกระบวนการ ประเมินการจัดการกระบวนการ การให้บริการ และกระบวนการอื่นที่ช่วยสร้างคุณค่าแก่ผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย และกระบวนการสนับสนุน เพื่อบรรลุพันธกิจขององค์กร

หมวด 7 ผลลัพธ์การดำเนินการ ประเมินผลการดำเนินการและแนวโน้มในมิติด้านประสิทธิภาพ คุณภาพการให้บริการ ประสิทธิภาพ และการพัฒนาองค์กร เปรียบเทียบกับคู่เทียบและส่วนราชการอื่นที่คล้ายคลึงกัน

การประเมินองค์กรตามเกณฑ์ PMQA ใช้แนวทางการบริหารจัดการแบบ ADLI โดยตอบคำถามตามเกณฑ์ในแต่ละหมวด เพื่อทราบจุดแข็งและโอกาสในการปรับปรุง และนำไปวางแผนพัฒนาองค์กรให้มีประสิทธิภาพ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีการวิจัย

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรได้แก่ ข้าราชการ พนักงาน สำนักงาน สรรพสามิต จังหวัด สงขลา ปัตตานีและนราธิวาส โดยทำการสุ่มตัวอย่างด้วยวิธีของยามาเน่ (Yamane, T., 1973) ได้จำนวน 317 ราย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ผู้วิจัยใช้แบบสอบถาม (Questionnaire) เป็นเครื่องมือในการเก็บข้อมูล โดยแบ่งออกเป็น 3 ตอน ดังนี้

ตอนที่ 1 แบบสอบถามเกี่ยวกับข้อมูลเบื้องต้นของผู้ตอบแบบสอบถาม

ตอนที่ 2 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นการพัฒน่องค์การสำนักงานสรรพสามิตที่มีสมรรถนะการทำงานสูง

ตอนที่ 3 แบบสอบถามเกี่ยวกับความคิดเห็นเรื่องปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒน่องค์กรให้เป็นองค์กรสมรรถนะ

การวิเคราะห์ข้อมูล ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ค่าเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทำการทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ความสัมพันธ์ระหว่างตัวแปร 2 ตัว

ผลการวิจัย

1. การพัฒน่องค์การสำนักงานสรรพสามิตที่มีสมรรถนะการทำงานสูงในภาพรวมอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.71 เมื่อพิจารณารายข้อเรียงลำดับค่าเฉลี่ยจากมากไปหาน้อยตามเกณฑ์การวิเคราะห์พบว่า ด้านบูรณาการการทำงานทุกหน่วยงานเข้าด้วยกัน มีความคิดเห็นมากที่สุด ค่าเฉลี่ย = 4.00 รองลงมาคือด้านสามารถปรับตัวสอดคล้องกับสภาวะเศรษฐกิจ สังคม การเมืองมีค่าเฉลี่ย = 3.86 และด้านเปิดโอกาสให้ทรัพยากรมนุษย์ได้พัฒนาตนเองให้ก้าวหน้าตามสายอาชีพมีความคิดเห็นน้อยสุด ค่าเฉลี่ย = 3.57 ตามลำดับ

2. ด้านความสัมพันธ์ระหว่าง การพัฒน่องค์การสำนักงานสรรพสามิต ให้เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะการทำงานสูง กับปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาสำนักงาน สรรพสามิต จังหวัด ให้เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะการทำงานสูงเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ด้านการพยากรณ์ การพัฒน่องค์การสำนักงาน สรรพสามิตให้เป็นองค์กร ที่มีสมรรถนะการทำงานสูง ศึกษาสำนักงานสรรพสามิตจังหวัดสงขลา ปัตตานี และนราธิวาส พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาสำนักงาน สรรพสามิต จังหวัดให้เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะสูงสามารถพยากรณ์ การพัฒน่องค์การสำนักงาน สรรพสามิตให้เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะการทำงานสูงได้ร้อยละ 51.3

ผลการทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1 การพัฒน่องค์การสำนักงานสรรพสามิตที่มีสมรรถนะการทำงานสูงสำนักงาน สรรพสามิต จังหวัด สงขลา ปัตตานีและนราธิวาส พบว่า อยู่ในระดับมาก

สมมติฐานที่ 2 การพัฒนาสำนักงานสรรพสามิตจังหวัดให้เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะการทำงานสูงสำนักงานสรรพสามิต จังหวัด สงขลา ปัตตานีและนราธิวาส พบว่า มีความสัมพันธ์เชิงบวกกับปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒน่องค์การที่มีสมรรถนะการทำงานสูง อย่างมีนัยสำคัญที่ระดับ.05

สมมติฐานที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนาสำนักงานสรรพสามิตจังหวัดให้เป็นองค์กรที่มีสมรรถนะการทำงานสูง พบว่า สามารถพยากรณ์การพัฒน่องค์การที่มีสมรรถนะการทำงานสูงได้ร้อยละ 51.3

อภิปรายผลการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้ พบว่าปัจจัยที่มีผลต่อการพัฒนารูปแบบองค์กรที่มีสมรรถนะการทำงานสูงสมการมี 4 ตัวแปรคือ ด้านการนำองค์กร ด้านการให้ความสำคัญกับผู้รับบริการและผู้มีส่วนได้ส่วนเสีย ด้านการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคลและ ด้านการจัดกระบวนการ มีอิทธิพลกับความสามารถของการพัฒน่องค์การที่มีสมรรถนะการทำงานสูง สามารถอธิบายความผันแปรความสามารถของการพัฒน่องค์การที่มีสมรรถนะการทำงานสูงได้อย่างน้อยร้อยละ 51.3 สอดคล้องกับงานวิจัยของบุครินทร์ สุจริตจันทร์ (2554) และสอดคล้องกับงานวิจัยของ Thomas J. Neff & James M. Citrin (2012) ที่ทำการศึกษาเพื่อค้นหาผู้นำสุดยอดทางธุรกิจของ

สหรัฐอเมริกาพบว่าประเด็นหลักที่ทำให้ผู้นำประสบความสำเร็จคือการดำเนินชีวิตแบบซื่อสัตย์ พัฒนาให้เกิดการชนะเชิงกลยุทธ์สร้างการจัดการที่ยอดเยี่ยมในเวลาที่กำหนดสร้างแรงบันดาลใจให้กับพนักงานสร้างสรรค์ให้เป็นองค์กรที่ยืดหยุ่นและวางระบบการทำงานที่ตรงจุด

ด้านการมุ่งเน้นทรัพยากรบุคคล สอดคล้องกับงานของ Frank Buytendijk, (2006) ได้สรุปว่า องค์กรที่มีสมรรถนะสูง คือ องค์กรที่สามารถเข้าใจ และเข้าถึงตลาดก่อนองค์กรอื่น สามารถรักษาพนักงานที่มีความสามารถสูง และสามารถรับมือกับแรงกดดันต่าง ๆ ได้จากสภาพภายในและสภาพภายนอกองค์กรได้ดี และ Waal, A.de (2009) พบว่ามีเงื่อนไขสองกรณี ได้แก่ กลยุทธ์และสภาวะการนำเสนอโครงสร้างและขีดความสามารถขององค์กร ที่ต้องประกอบด้วยในเงื่อนไขแรก ต้องประกอบด้วย 1) การมีกลยุทธ์ แผนงานและความมุ่งมั่นต่อความริเริ่มในการเปลี่ยนแปลงวัฒนธรรม และ 2) มีกลยุทธ์การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ของผู้บริหารระดับสูง 3) มีแผนที่ในการพัฒนาภาวะผู้นำขององค์กรอย่างกว้างขวาง ส่วนในเงื่อนไขที่สอง ประกอบด้วย 1) การสร้างค่านิยม 2) การเป็นองค์กรแห่งการเรียนรู้ และ 3) การจัด (alignment) องค์กร สรุปว่า การสร้างขีดความสามารถของทรัพยากรมนุษย์ระดับสูง จะต้องพัฒนาไปสู่ 1) การเป็นผู้นำทางธุรกิจ 2) การเป็นนักกลยุทธ์ และ 3) การพัฒนาผู้นำ

ด้านการจัดกระบวนการ มีความสอดคล้องกับการศึกษาของ Parasuraman, A., Zeithaml, V. A., & Malhotra, A. (2008) กล่าวถึง ขั้นตอนการสู่คุณภาพระดับโลก ประกอบด้วย 1) การพัฒนาบุคลากรจากบนลงล่าง สร้างทีม สร้างหัวหน้าทีมที่มีความสามารถรู้ระบบงาน 2) กำหนดมาตรฐานที่มีกฎเกณฑ์ระเบียบชัดเจน 3) ความสามารถแข่งขันประสิทธิภาพการทำงานเพื่อนำมาพัฒนาปรับปรุงกระบวนการด้านคุณภาพที่เรียกว่า Total Productive Maintenance Process: TPM

ข้อเสนอแนะการวิจัย

องค์กรที่มีสมรรถนะสูงจากการศึกษากรณีการพัฒนาองค์กรที่มีสมรรถนะการทำงานสูงกรณีศึกษาสำนักงานสรรพสามิต สามจังหวัดชายแดนภาคใต้ควรมีการพัฒนาดังต่อไปนี้

1. สร้างเสริมสภาวะผู้นำขององค์กรในประเทศไทย ทั้งด้านกลยุทธ์ การสร้าง ยุทธศาสตร์การบริหาร รวมถึงจรรยาวิชาชีบบริหารให้สอดคล้องกับหลัก ธรรมภิบาล
2. องค์กรที่มีสมรรถนะการทำงานสูงต้องไม่ละเลยการให้ความสำคัญ ต่อผู้มีส่วนได้เสียและประชาชนผู้รับบริการ หลัก รัฐประศาสนศาสตร์สมัยใหม่เน้นการบริหารเพื่อประชาคม มากกว่าผลกำไรที่เป็นตัวเงิน ในฐานะองค์กรภาครัฐต้องไม่ละเลยประชาชน
3. การพัฒนาทรัพยากรมนุษย์ องค์กรที่มีสมรรถนะการทำงานสูงจะต้อง เน้นการจัดการและพัฒนาทรัพยากรมนุษย์เชิงกลยุทธ์เพื่อมุ่งหมายที่จะสร้างทรัพยากรมนุษย์ที่มีขีดความสามารถแข่งขันในระดับภูมิภาคและระดับโลกโดยไม่ละเลยการพัฒนาจิตวิญญาณสาธารณะ

เอกสารอ้างอิง

- ชนะ งามสุขไพศาล. (มปป.). การขับเคลื่อนการพัฒนาองค์กร ตามประเด็นยุทธศาสตร์ที่ 4 ปฏิรูประบบงาน เพื่อเป็นองค์กรสมรรถนะสูงและมีธรรมาภิบาลตามแผนยุทธศาสตร์กรมอนามัย. กรุงเทพมหานคร: กรมอนามัย.
- ติน ปรัชญพฤทธิ์. (2553). *ทฤษฎีองค์การ = Organization Theory*. (พิมพ์ครั้งที่ 5). กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์อินทภาษ.
- บุศรินทร์ สุจริตจันทร์. (2554) รูปแบบองค์กรที่มีศักยภาพการทำงานสูงของวิทยาลัยพยาบาล สังกัดกระทรวงสาธารณสุข. *วารสารการบริหารการศึกษา มหาวิทยาลัยศิลปากร*, 1(2), 65-79.

- Buytendijk, Frank. (2006). The Five Keys to Building a High-Performance Organization (Gartner Group). *Business Performance Management Magazine*, 4(1), 24-26.
- Dalf, Richard L. (2008). *The Leadership Experience*. (4th ed). Canada: South-Western.
- Edward, E. Lawler III. (2005). Creating high performance organizations. *Asia Pacific Journal of Human Resource*, 43(1), 10-17.
- Holbeche, L. (2005). *The High-Performance Organization: Creating dynamic stability and Sustainable success*. London: Routledge.
- Parasuraman, A., Zeithaml, V. A., & Malhotra, A. (2005). E-S-QUAL: A multiple item scale for assessing electronic service quality. *Journal of Service Research*, 7(3), 213-233.
- Waal, A.de. (2009). *What is a High-Performance Organization (HPO)*. Retrieved February 27, 2023 from <http://www.hpocenter.com/hpo-framework>.
- Yamane, T. (1973). *Statistics: an introductory analysis*. (3rd ed). New York: Harper and Row.

นวัตกรรมการจัดการกระบวนการให้บริการประชาชนของสำนักงานที่ดินหัวหิน
จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Innovation Management Toward Public Services of Land Office Hua
Hin Office Prachuap Khiri Khan Province

ประสิทธิ์ ภู่อราม

Prasit Phookhram

เจ้าพนักงานที่ดิน สำนักงานที่ดินจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

Land Officer, Prachuap Khiri Khan Provincial Land Office

E-mail: prasit.phoo@rmutr.ac.th

บทคัดย่อ

การวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ 3 ประการ (1) เพื่อประเมินผลของการนำนวัตกรรมการจัดการกระบวนการให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติ (2) เพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์ของการนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติ มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง และ (3) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติกับปัจจัยที่มีผลต่อการนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่มาใช้บริการของสำนักงานที่ดินจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สาขาหัวหิน จำนวน 10,110 ราย กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 360 คน ได้แก่ ประชาชนที่มาใช้บริการของสำนักงานที่ดินจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สาขาหัวหิน เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที่ การวิเคราะห์ความเบี่ยงเบน และสหสัมพันธ์เพียร์สัน ผลการวิจัย (1) ด้าน การนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติ พบว่าความสำเร็จของการนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด (2) ด้าน เปรียบเทียบผลลัพธ์ของการนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติ พบว่า มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ (3) ด้าน ความสัมพันธ์ระหว่างการนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติกับปัจจัยที่มีผลต่อการนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชนพบว่าเป็นเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญ

คำสำคัญ: คุณภาพการให้บริการ การให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดิน

Abstract

The three objectives of this study were: (1) to evaluate innovation management; public service implementation Land Office HuaHin Office Prachuap Khiri Khan Province, (2) to compare attendants 'attitude toward innovation management public service implementation Land Office HuaHin Office verified by the demographic factors, and (3) to explained correlation

between innovation management public service implementation Land Office with affecting factors of innovation management public service implementation.

This was quantitative research. The population used in the research consists of the public who utilize the services of the Land Office in Prachuap Khiri Khan Province, Hua Hin Branch, totaling 20,220 people, sample were 360 attendants shown up at HuaHin Land Office. Questionnaires were data collection tool. Analytical Statistics were percentage, mean, standard deviation, t-test, one-way ANOVA, and Pearson's product moment correlation coefficient. The results were: (1) innovation process management public service implementation; HuaHin Office was highest level (2) attendants 'attitude toward innovation management public service implementation Land Office HuaHin Office verified by the demographic factors were statistical significant different and (3) correlation between innovation of process management public service HuaHin Office with affecting factors were positive correlation statistical significant .

Keywords: Quality of service, Public service, Land Office

บทนำ

กรมที่ดิน เป็นหน่วยงานระดับกรม สังกัดกระทรวงมหาดไทย มีภารกิจหลักตามประมวลกฎหมายที่ดิน ได้แก่ การออกหนังสือแสดงสิทธิในที่ดินให้ราษฎร ให้บริการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดิน และอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ การรังวัดและทำแผนที่ การรังวัดออกหนังสือสำคัญสำหรับที่หลวงในที่ดินสาธารณประโยชน์และในที่ราชพัสดุ จัดที่ทำกินให้ประชาชนตามประมวลกฎหมายที่ดิน และภารกิจตามกฎหมายอื่น ได้แก่ กฎหมายว่าด้วยการจัดสรรที่ดิน กฎหมายว่าด้วยอาคารชุด กฎหมายว่าด้วยการควบคุมช่างรังวัดเอกชน กฎหมายว่าด้วยการเช่าที่ดินว่าด้วยการพาณิชย์กรรมหรืออุตสาหกรรม กฎหมายว่าด้วยการควบคุมการขายฝากที่ดินประเภทเกษตรกรรมหรือที่อยู่อาศัยกฎหมายว่าด้วยการใช้ประโยชน์ในที่ดินหรือห้องชุดว่าด้วยทรัพย์สินสิทธิ ปฏิบัติงานร่วมกับหรือสนับสนุนการปฏิบัติงานของหน่วยงานอื่นที่เกี่ยวข้องหรือที่ได้รับมอบหมาย ซึ่งการให้บริการด้านจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรมเกี่ยวกับที่ดินและอสังหาริมทรัพย์อย่างอื่นตามประมวลกฎหมายแพ่งและพาณิชย์ ยังคงให้บริการในกระบวนการงานที่เกี่ยวข้องได้แก่ การขอตรวจสอบหลักทรัพย์ การขอคัด ขอลายสำเนาเอกสารเกี่ยวกับที่ดิน การขอหนังสือรับรองราคาประเมินทุนทรัพย์ เดิมกรมที่ดินได้วางแนวทางปฏิบัติตามระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน การขอคัด ขอลายสำเนาเอกสาร และการตรวจสอบหลักทรัพย์ พ.ศ. 2556 แก้ไขเพิ่มเติมฉบับที่ 2 พ.ศ. 2557 ฉบับที่ 3 พ.ศ. 2560 กำหนดว่าผู้ใดประสงค์จะขอดำเนินการดังกล่าว ให้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานที่ดินท้องที่ซึ่งที่ดินตั้งอยู่ สำหรับการขอหนังสือรับรองราคาประเมินทุนทรัพย์ กรมที่ดินได้วางแนวทางปฏิบัติตามระเบียบกรมที่ดิน ว่าด้วยการประเมินราคาทุนทรัพย์เพื่อเรียกเก็บค่าธรรมเนียมในการจดทะเบียนสิทธิและนิติกรรม และการขอหนังสือรับรองราคาประเมินทุนทรัพย์ อย่างอื่น พ.ศ. 2556 กำหนดว่าให้เจ้าของที่ดินหรือผู้รับอำนาจจากเจ้าของที่ดินเป็นผู้ยื่นคำขอต่อพนักงานเจ้าหน้าที่ ณ สำนักงานที่ดินท้องที่ซึ่งที่ดินตั้งอยู่ เช่นเดียวกัน ซึ่งในการดำเนินการตามระเบียบดังกล่าวทำให้ประชาชนผู้รับบริการไม่ว่าจะเป็นเจ้าของที่ดินหรือบุคคลใด เมื่อต้องการจะขอตรวจหลักฐานทะเบียนที่ดิน การ

ตรวจสอบหลักทรัพย์ การขอหนังสือรับรองราคาประเมินทุนทรัพย์ การขอคัด ขอลายสำเนาเอกสารเกี่ยวกับที่ดิน ต้องไปยื่นคำขอ ณ สำนักงานที่ดินท้องที่ซึ่งที่ดินตั้งอยู่เท่านั้น

กระบวนการ การให้บริการประชาชน ที่สำนักงานที่ดินรับผิดชอบ ตามพันธกิจดังกล่าว มีความล่าช้า และต้องใช้บุคลากร จำนวนมาก ทำให้การบริการประชาชนไม่สามารถตอบสนองได้อย่างมีประสิทธิภาพ ขณะนี้ปัจจุบัน ความก้าวหน้าทางเทคโนโลยีดิจิทัลพัฒนาไปมาก ทำให้การใช้งานมีความ ง่ายและสะดวก บุคคลทั่วไปสามารถใช้งานได้ และ มีความถูกต้อง แม่นยำในระดับมาก กรมที่ดินจึงเริ่มนำนวัตกรรมที่กล่าวมา เข้ามาใช้ในกระบวนการให้บริการทางด้านธุรกรรมที่เกี่ยวข้อง อาทิเช่น ระบบบริการคั่นหารูปแปลงที่ดิน (Lands Maps) ระบบจองคิวจดทะเบียนหรือยื่นคำขอที่ดิน (e-QLands) ระบบสืบค้นหนังสือสำคัญสำหรับ ที่หลวง e-Lands Public การรับชำระเงินค่าธรรมเนียมด้วยบัตรอิเล็กทรอนิกส์ (บัตรเดบิต/เครดิต) ผ่าน เครื่องรับชำระเงินอิเล็กทรอนิกส์ (Electronic Data Capture: EDC) หรือ QR Code ของธนาคารกรุงไทย การพัฒนาแอปพลิเคชัน Smart Lands รวมถึงการนำระบบอิเล็กทรอนิกส์รับส่งข้อมูลกรมที่ดินต่างสำนักงาน (Lands Fax) มาให้บริการโดยผู้รับบริการใช้บัตรประชาชน (Smart Card) ยื่นคำขอรับบริการ ณ สำนักงาน ที่ดินจังหวัด สาขา ส่วนแยกทั่วประเทศ ใน 3 กระบวนงาน คือ การขอตรวจสอบหลักทรัพย์ การขอสำเนา ภาพลักษณ์เอกสารสิทธิที่ดินหรือห้องชุด และขอหนังสือรับรองราคาประเมินทุนทรัพย์ ส่งผลให้การขอ ตรวจสอบหลักทรัพย์ การขอคัด ขอลายสำเนาเอกสารเกี่ยวกับที่ดิน (ตามระเบียบเปลี่ยนไปใช้คำว่า การ ขอสำเนาภาพลักษณ์เอกสารสิทธิที่ดินหรือห้องชุด) การขอหนังสือรับรองราคาประเมินทุนทรัพย์ เจ้าของที่ดิน หรือบุคคลใดสามารถยื่นคำขอได้ ณ สำนักงานที่ดินจังหวัด สาขา ส่วนแยกทั่วประเทศ โดยเสียค่าธรรมเนียม ตามอัตราที่กำหนด ทำให้ประชาชนได้รับความสะดวก รวดเร็ว ลดเวลาและลดค่าใช้จ่ายในการเดินทาง ประชาชนเกิดความพึงพอใจในการให้บริการภาครัฐเพิ่มขึ้น

การที่กรมที่ดินได้นำนวัตกรรมกระบวนการให้บริการด้วยเทคโนโลยีดิจิทัลมาให้บริการประชาชน มี วัตถุประสงค์เพื่อให้เกิดประสิทธิภาพ ประกอบด้วย ผลลัพธ์ของการบริการประชาชนของสำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ที่ให้เกิดผลในทางปฏิบัติได้อย่างเป็นรูปธรรม ภายใต้หลักการพัฒนาเพื่อประโยชน์สุขที่ยั่งยืนของสังคม รวมทั้งพัฒนาคุณภาพชีวิตของประชาชน

ผู้วิจัยมีความประสงค์ที่จะประเมินการนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ มาดำเนินการว่ามีผลสำเร็จระดับใด มีปัจจัยอะไรบ้างที่เกี่ยวข้อง กับนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อประเมินผลของการนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติ
2. เพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์ของการนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติ มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง
3. เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างการนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติกับปัจจัยที่มีผลต่อการนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน

สมมติฐานการวิจัย

1. ความสำเร็จของการนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง
2. ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติ ไม่มีความแตกต่างกัน เมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากร
3. ความสำเร็จของการนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติ ไม่มีความสัมพันธ์กับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ขอบเขตการวิจัย

ในการวิจัยครั้งนี้ เป็นการวิจัยนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้วิจัยได้กำหนดขอบเขตไว้ดังนี้

1. ขอบเขตด้านเนื้อหา

การศึกษานี้ผู้วิจัยมุ่งศึกษานวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยใช้ทฤษฎีและตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ ของ Van Meter, D. S., & Van Horn, C. E. (1975) และความสำเร็จของการนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติ โดยใช้ทฤษฎี Balanced Score Card แนวคิดการวัดผลการปฏิบัติงานแบบดุลยภาพ หมายถึง เครื่องมือที่นำมาใช้ในการประเมินผลการปฏิบัติงาน การวัดผลด้วยมุมมองที่แตกต่างกันไปทั้ง 4 มุมมอง 1. มุมมองด้านการเงิน ได้แก่ การการลดลงของต้นทุนในการดำเนินการ การเพิ่มขึ้นของการจัดเก็บรายได้ การลดการรั่วไหลของการจัดเก็บภาษีและค่าธรรมเนียม 2. มุมมองด้านประชาชนผู้รับบริการ ประกอบด้วย ความพึงพอใจของผู้มาใช้บริการ ความรวดเร็วของการให้บริการ การลดความขัดแย้งระหว่างเจ้าหน้าที่กับประชาชนผู้รับบริการ 3. มุมมองด้านกระบวนการปฏิบัติงานภายใน ประกอบด้วย ภาพลักษณ์ของสำนักงานที่ดิน ในความคิดของผู้รับบริการ ความคล่องตัวในการปฏิบัติงานของเจ้าหน้าที่ และ 4. มุมมองด้านการเรียนรู้และพัฒนา ประกอบด้วย การเพิ่มศักยภาพของพนักงานและเจ้าหน้าที่ การธำรงรักษาพนักงานและเจ้าหน้าที่ และการจัดการการร้องเรียนของผู้รับบริการอย่างมีประสิทธิภาพ

2. ขอบเขตด้านประชากร

ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่มาใช้บริการของสำนักงานที่ดินจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สาขา หัวหิน จำนวน 10,110 ราย

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่มาใช้บริการของสำนักงานที่ดินจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สาขาหัวหิน จำนวน 390 ราย ผู้วิจัยจัดเก็บได้ 360 ราย คิดเป็นร้อยละ 92 โดยใช้สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของ (Yamane, T., 1973)

3. ขอบเขตด้านพื้นที่

พื้นที่ที่ใช้ในการศึกษา สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การทบทวนวรรณกรรม

การวิจัยเรื่อง นวัตกรรมการจัดการกระบวนการให้บริการประชาชนของสำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แนวคิดทฤษฎีและงานวิจัยที่เกี่ยวข้อง สามารถนำมาสรุปได้ดังนี้

แนวคิดและทฤษฎีเกี่ยวกับนโยบายสาธารณะและการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ

ตัวแบบกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติของแวน มีเตอร์และแวน ฮอร์น เป็นกรอบแนวคิดที่พัฒนาโดย Van Meter, D. S., & Van Horn, C. E. (1975) ซึ่งมีวัตถุประสงค์เพื่อศึกษากระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยอิงจากการวิเคราะห์ระบบการเมืองและการศึกษาทางทฤษฎีองค์การ ตัวแบบนี้ได้รวมตัวแปรจากหลายแนวทางเพื่อให้การศึกษาเกี่ยวกับปัญหาการนำนโยบายไปปฏิบัติครอบคลุมมากขึ้น

องค์ประกอบที่สำคัญของตัวแบบ

1) วัตถุประสงค์และมาตรฐานนโยบายคือการกำหนดวัตถุประสงค์ที่ชัดเจนและมาตรฐานเพื่อใช้เป็นเกณฑ์ในการประเมินผล

2) ทรัพยากรนโยบาย คือความเพียงพอของทรัพยากรที่จำเป็นในการดำเนินการ เช่น งบประมาณและบุคลากร

3) การสื่อสารระหว่างองค์กรคือ ความสำคัญของการสื่อสารที่มีประสิทธิภาพระหว่างหน่วยงานที่เกี่ยวข้อง

4) ลักษณะของหน่วยงานที่นำนโยบายไปปฏิบัติคือ คุณสมบัติและความสามารถของหน่วยงานที่รับผิดชอบในการดำเนินนโยบาย

5) เงื่อนไขทางเศรษฐกิจ สังคม และการเมืองคือ สภาพแวดล้อมที่มีผลต่อการนำนโยบายไปปฏิบัติ

6) ความตั้งใจของผู้ปฏิบัติคือ ความมุ่งมั่นและทัศนคติของผู้ที่มีหน้าที่ในการปฏิบัติตามนโยบาย

จุดเด่นตัวแบบของ Van Meter, D. S., & Van Horn, C. E. ได้ตั้งข้อสังเกตถึงปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จในการนำนโยบายไปปฏิบัติไว้ 3 ประการ ได้แก่

1) กระบวนการสื่อสารคือ เป็นตัวเชื่อมโยงระหว่างมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย

2) ปัญหาด้านความสามารถคือความสำเร็จขึ้นอยู่กับความสามารถของหน่วยงานในการปฏิบัติตามนโยบาย

3) ความขัดแย้งในการปฏิบัติงาน คือปัญหาที่เกิดจากการไม่ยอมรับในสิ่งที่ต้องทำ ซึ่งส่งผลกระทบต่อการทำงาน

ตัวแบบนี้จึงมีความสำคัญในการวิเคราะห์และประเมินกระบวนการนำนโยบายไปปฏิบัติในบริบทต่างๆ เพื่อให้สามารถปรับปรุงและพัฒนานโยบายได้อย่างมีประสิทธิภาพ

2.2 ทฤษฎี Balanced Scorecard

ทฤษฎี Balanced Scorecard (BSC) เป็นเครื่องมือการบริหารจัดการเชิงกลยุทธ์ที่พัฒนาขึ้นโดย Kaplan, Robert S., & Norton, David P. (1996) เพื่อช่วยให้องค์กรสามารถวัดผลการดำเนินงานได้อย่างสมดุลใน 4 มุมมองหลัก ได้แก่

1) มุมมองด้านการเงิน (Financial Perspective) เป็นการพิจารณาว่าองค์กรจะสร้างมูลค่าเพิ่มให้กับผู้ถือหุ้นได้อย่างไร โดยมุ่งเน้นตัววัดผลที่สะท้อนถึงผลกำไรและการเติบโตทางการเงิน เช่น อัตรากำไร อัตราผลตอบแทนต่อสินทรัพย์ เป็นต้น

2) มุมมองด้านลูกค้า (Customer Perspective) เป็นการพิจารณาว่าองค์กรจะสร้างความพึงพอใจให้กับลูกค้าได้อย่างไร โดยมุ่งเน้นตัววัดผลที่สะท้อนถึงความสำเร็จในการตอบสนองความต้องการของลูกค้า เช่น ความพึงพอใจของลูกค้า สัดส่วนการครองตลาด เป็นต้น

3) มุมมองด้านกระบวนการภายใน (Internal Process Perspective) เป็นการพิจารณาว่าองค์กรจะสามารถปรับปรุงและพัฒนากระบวนการภายในได้อย่างไร เพื่อตอบสนองความต้องการของลูกค้าและผู้ถือหุ้น

โดยมุ่งเน้นตัววัดผลที่สะท้อนถึงประสิทธิภาพและประสิทธิผลของกระบวนการภายใน เช่น ระยะเวลาในการผลิต อัตราการส่งมอบตรงเวลา เป็นต้น

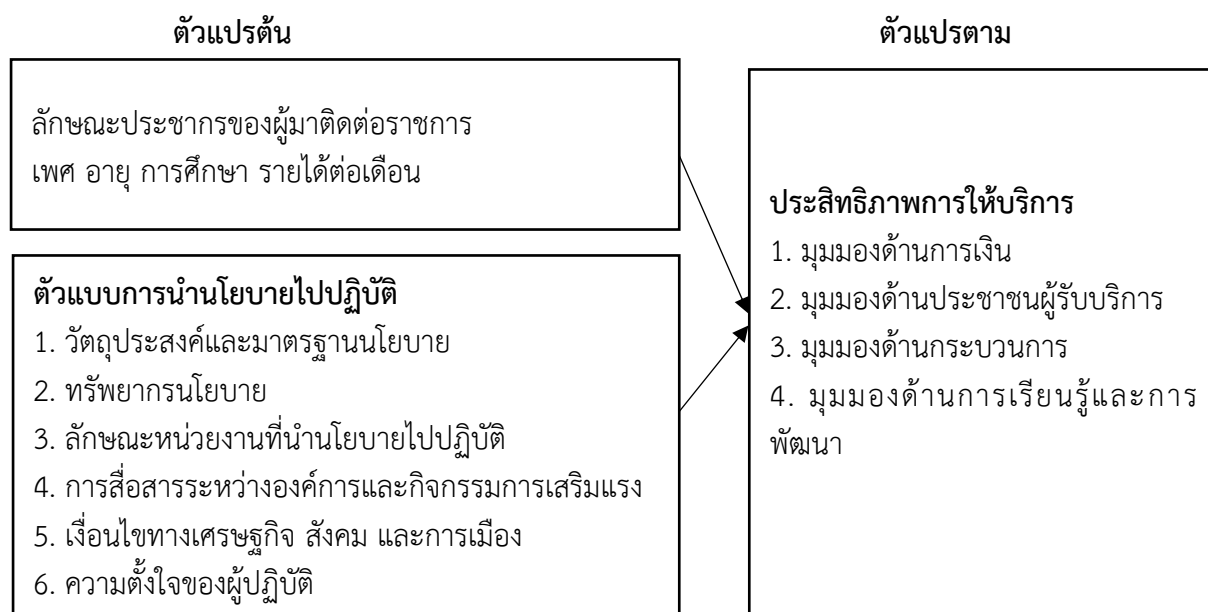
4) มุมมองด้านการเรียนรู้และการเติบโต (Learning and Growth Perspective) เป็นการพิจารณาว่าองค์กรจะสามารถพัฒนาและปรับปรุงศักยภาพของบุคลากรและระบบงานได้อย่างไร เพื่อรองรับการเปลี่ยนแปลงและการเติบโตในอนาคต โดยมุ่งเน้นตัววัดผลที่สะท้อนถึงความสามารถในการสร้างนวัตกรรมและการเรียนรู้ เช่น ความพึงพอใจของพนักงาน อัตราการฝึกอบรม เป็นต้น

การใช้ BSC จะช่วยให้องค์กรสามารถแปลงกลยุทธ์ไปสู่การปฏิบัติได้อย่างมีประสิทธิภาพ โดยการกำหนดเป้าหมายและตัววัดผลที่สมดุลและสอดคล้องกันใน 4 มุมมอง เพื่อขับเคลื่อนองค์กรไปสู่ความสำเร็จตามวิสัยทัศน์และพันธกิจที่วางไว้

2.3 งานวิจัยที่เกี่ยวข้อง

ดาริน วงษ์จันทร์ และวรสิทธิ์ เจริญพุด (2562) ได้ทำการศึกษาเรื่อง ความสำเร็จของการนำนโยบายการใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์รับส่งข้อมูลกรมที่ดินต่างสำนักงานมาให้บริการประชาชนของสำนักงานที่ดินจังหวัดลำพูน สาขาป่าซาง ผลการวิจัย 1) ความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติ พบว่า อยู่ในระดับปานกลาง 2) การเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติจำแนกด้วยลักษณะประชากร มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ และ 3) ความสัมพันธ์ระหว่างปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติมีความสัมพันธ์เชิงบวก กับความสำเร็จของการนำนโยบายไปปฏิบัติอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ

กรอบแนวคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การวิจัยนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ ประชากรที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่มาใช้บริการของสำนักงานที่ดินจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สาขาหัวหิน ในเดือนกรกฎาคม 2565 - กันยายน 2565 จำนวน 10,110 ราย (โดยใช้สถิติจำนวนผู้รับบริการ ณ สำนักงานที่ดินจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สาขาหัวหิน ตั้งแต่เดือน

ตุลาคม 2563 - มีนาคม 2565 จำนวน 20,220 ราย เฉลี่ยเดือนละ 3,370 ราย เป็นเกณฑ์ในการกำหนดประชากรที่ใช้ในการศึกษา)

กลุ่มตัวอย่างที่ใช้ในการวิจัย คือ ประชาชนที่มาใช้บริการของสำนักงานที่ดินจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ สาขาหัวหิน จำนวน 390 ราย ผู้วิจัยจัดเก็บได้ 360 ราย คิดเป็นร้อยละ 92 โดยใช้สูตรการคำนวณกลุ่มตัวอย่างของ (Yamane, T., 1973)

เก็บรวบรวมข้อมูลโดยใช้แบบสอบถาม สถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล ได้แก่ ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน การวิเคราะห์ค่าที่ การวิเคราะห์ความเบี่ยงเบน และสหสัมพันธ์เพียร์สัน

ผลการวิจัย

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลความสำเร็จของการนำนวัตกรรมการจัดการกระบวนการให้บริการประชาชน - ของสำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ความสำเร็จของการนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติ จำนวน 4 ด้าน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.39 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ มุมมองด้านกระบวนการภายใน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.47 รองลงมาคือ มุมมองด้านการเรียนรู้และการพัฒนา อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.40 มุมมองด้านการเงิน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.37 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ มุมมองด้านลูกค้า อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.33 ตามลำดับ

ผลการวิเคราะห์ข้อมูลปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติ

จากผลการวิเคราะห์ข้อมูล พบว่า ปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติ จำนวน 5 ด้าน อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.37 เมื่อพิจารณาเป็นรายด้านพบว่าด้านที่มีค่าเฉลี่ยมากที่สุดคือ ด้านมาตรฐาน และวัตถุประสงค์ของนโยบาย อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.47 รองลงมาคือ ด้านการประสานงานและประชาสัมพันธ์ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย 3.57 ด้านคุณลักษณะของสำนักงานที่ดิน อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.07 ด้านผู้นำและภาวะผู้นำของสำนักงานที่ดิน อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 3.05 และด้านที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือ ด้านสภาพเศรษฐกิจ สังคม และการเมือง อยู่ในระดับปานกลาง มีค่าเฉลี่ย 2.71 ตามลำดับ

ผลการทดสอบสมมติฐาน

1. ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 1 ความสำเร็จของการนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติ อยู่ในระดับปานกลาง จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า ความสำเร็จของการนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.40

2. ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 2 จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า กลุ่มตัวอย่างที่มีลักษณะประชากรด้านอาชีพ มีความคิดเห็นต่อความสำเร็จของการนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหินจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไปปฏิบัติ มีความแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05

3. ผลการทดสอบสมมติฐานที่ 3 จากการทดสอบสมมติฐานพบว่า สรุปลความสัมพันธ์ระหว่าง ความสำเร็จของการนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ กับปัจจัยที่มีผลต่อความสำเร็จของการนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการ

ประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าเป็นเชิงบวกอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01

อภิปรายผลการวิจัย

การอภิปรายผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ได้ สามารถอภิปรายผลได้ดังนี้

ความสำเร็จของการนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน ของสำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติ ในภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด สอดคล้องกับงานวิจัยของรุ่งทิพา เงินปัน (2560) ที่ได้ทำการศึกษารื่อง การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาการให้บริการประชาชน กรณีศึกษาระบบสารสนเทศที่ดินของกรมที่ดิน ผลการวิจัยพบว่า ความสัมพันธ์เชิงสาเหตุระหว่างปัจจัยความสามารถในการใช้งานคอมพิวเตอร์กับงานระบบเทคโนโลยีสารสนเทศที่ดินส่งผลต่อการยอมรับเทคโนโลยีของสารสนเทศของเจ้าหน้าที่กรมที่ดิน เนื่องจากสามารถแก้ปัญหาการให้บริการประชาชนด้วยการใช้เทคโนโลยีสมัยใหม่ที่เป็นหนึ่งในนวัตกรรม กระบวนการจัดการ และ พบว่า ความสำเร็จของการนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ด้านที่น้อยที่สุด ได้แก่ มุมมองด้านลูกค้า แต่อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย 4.34 นอกจากนี้ พบว่ามีสอดคล้องกับงานวิจัยของศุภิญญา โชวแข็ง (2554) ที่ได้ศึกษาวิจัยเรื่องประสิทธิผลการให้บริการของสำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี สาขาลองหลวง ผลการวิจัยพบว่าปัจจัยที่เกี่ยวกับประสิทธิผลการบริการของสำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี สาขาลองหลวง ในภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับมากที่สุด เรียงตามลำดับดังนี้ พฤติกรรมการให้บริการ ความเสมอภาคในการให้บริการ ความเพียงพอในการให้บริการ ระบบการให้บริการ กระบวนการหรือขั้นตอนการให้บริการ และหลักการบริการสาธารณะ

ข้อเสนอแนะ

จากผลการศึกษาวิจัยครั้งนี้ ผู้วิจัยขอเสนอแนะข้อคิดเห็นบางประการที่อาจเป็นประโยชน์ต่อหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชน สำนักงานที่ดินหัวหิน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ และข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป โดยมีรายละเอียดดังนี้

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

1. ควรศึกษาโดยให้ภาคเอกชนเข้ามามีส่วนร่วมในการกำหนดกระบวนการนวัตกรรมการจัดการ และวิเคราะห์ปัญหา และรับนำไปปฏิบัติในรูปแบบ contracting out เพื่อให้ได้รับประโยชน์สูงสุดแก่กรมที่ดินและประชาชน เนื่องจากหน่วยงานเอกชนที่เป็นมืออาชีพทางด้านการจัดการนวัตกรรมจะมีความเชี่ยวชาญในกระบวนการปฏิบัติงานและสามารถถ่ายทอดเทคโนโลยีในการจัดการนวัตกรรมให้กับข้าราชการและเป็นการพัฒนาบุคลากร ด้านการเรียนรู้และการพัฒนาที่ยังอยู่ในระดับหนึ่ง เพื่อการนำนวัตกรรมการจัดการ กระบวนการให้บริการประชาชนเป็นที่ต้องการของผู้ใช้บริการ
2. ควรมีการประเมินผลการทำงานของทุก ๆ กระบวนการนวัตกรรมการจัดการโดยเฉพาะ ด้านการใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์ของกรมที่ดิน ที่จัดทำเพื่อนำมาปรับปรุงส่วนที่ยังไม่สมบูรณ์ เพื่อเป็นประโยชน์ต่อคุณภาพชีวิตของประชาชน และเป็นต้นแบบในการบริการประชาชนให้กับหน่วยงานอื่น
3. ควรนำผลการวิจัยที่พบว่า องค์ประกอบของความสำเร็จในการนำนวัตกรรมมาใช้ในองค์การภาครัฐ ได้แก่ โครงสร้างองค์การ การสนับสนุนของผู้นำ การจัดการความรู้ และวัฒนธรรม องค์การมาพิจารณาและปรับปรุง การกำหนดนโยบาย และกลยุทธ์การนำนโยบายไปปฏิบัติ

ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

1. ในการศึกษาครั้งต่อไป อาจจะปรับเปลี่ยนตัวแปรใหม่ และวิธีการวิจัยตามความเหมาะสม เพื่อให้ผลดียิ่งขึ้น
2. ในการศึกษาครั้งต่อไป ควรที่จะศึกษาองค์ประกอบความสำเร็จในการนำ นวัตกรรมมาใช้ในองค์การภาครัฐ ได้แก่ โครงสร้างองค์การ การสนับสนุนของผู้นำ การจัดการความรู้ และวัฒนธรรม องค์การมาพิจารณาและปรับปรุง การกำหนดนโยบาย และกลยุทธ์การนำนโยบายไปปฏิบัติ
3. ควรศึกษาผลกระทบของการนำกระบวนการนวัตกรรมจัดการไปปฏิบัติในสำนักงานที่ดินอื่น เพื่อเปรียบเทียบผลลัพธ์ และนำเสนอแนวทางในด้านการนำนวัตกรรมกระบวนการจัดการไปปฏิบัติ

เอกสารอ้างอิง

- ดาริน วงษ์จันทร์ และวรสิทธิ์ เจริญพัฒน์. (2562). ความสำเร็จของการนำนโยบายการใช้ระบบอิเล็กทรอนิกส์รับส่งข้อมูลกรมที่ดินต่างสำนักงานมาให้บริการประชาชนของสำนักงานที่ดินจังหวัดลำพูน สาขาป่าซาง. *วารสารวิชาการ การจัดการภาครัฐและเอกชน*, 1(3), 142-153.
- รุ่งทิพา เงินปัน (2560). *การนำเทคโนโลยีสารสนเทศมาใช้ในการพัฒนาการให้บริการประชาชน: กรณีศึกษาระบบสารสนเทศที่ดินของกรมที่ดิน*. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.
- ศุภินญา ไชวแข็ง. (2554). *ประสิทธิผลการให้บริการของสำนักงานที่ดินจังหวัดปทุมธานี สาขาลองหลวง*. (วิทยานิพนธ์รัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต). ปทุมธานี: มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์ในพระบรมราชูปถัมภ์.
- Kaplan, Robert S., & Norton, David P. (1996). *The Balanced Scorecard: Translating Strategies into Action*. Boston: Harvard Business School Press.
- Van Meter, D. S., & Van Horn, C. E. (1975). The Policy Implementation Process: A Conceptual Framework. *Administration & Society*, 6(4), 445-488.
- Yamane, T. (1973). *Statistics An Introductory Analysis*. (3rd ed). New York: Harper and Row.

ประสิทธิผลการนํานโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติ
อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

The Effectiveness of Drug Prevention and Suppression Policy Implementation
in Kui Buri District, Prachuap Khiri Khan Province

ชัยยุทธ์ วิลไรตน์

Chaiyut Wilairat

นักศึกษาปริญญาโท หลักสูตรรัฐประศาสนศาสตรมหาบัณฑิต

วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลรัตนโกสินทร์

Master's degree student, Master of Public Administration Program,

College of Management Innovation, Rajamangala University of Technology Rattanakosin

E-mail: ch.wilairat22@gmail.com

บทคัดย่อ

การวิจัยครั้งนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อ (1) ประเมินประสิทธิผลการนํานโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (2) เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลการนํานโยบายป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติ จำแนกตามลักษณะประชากร (3) เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการนํานโยบายป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนํานโยบายไปปฏิบัติ (4) เพื่อพยากรณ์ประสิทธิผลการนํานโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติ การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่างได้แก่ประชาชนในพื้นที่อำเภอกุยบุรีจำนวน 400 คน ใช้แบบสอบถามเป็นเครื่องมือรวบรวมข้อมูลวิเคราะห์ข้อมูลด้วยสถิติ ร้อยละ ค่าเบี่ยงเบน มาตรฐาน ค่าเฉลี่ย การวิเคราะห์ค่าที่ การวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวและสหสัมพันธ์เพียร์สัน สมการถดถอยเชิงพหุ ผลการวิจัยพบว่า (1) ด้านประสิทธิผลการนํานโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติ พบว่า อยู่ในระดับมาก (2) ด้านการเปรียบเทียบประสิทธิผลการนํานโยบายป้องกันปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติ จากความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างจำแนกตามลักษณะประชากรพบว่าไม่มีความแตกต่างกัน (3) ความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลการนํานโยบายไปปฏิบัติกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของการนํานโยบายไปปฏิบัติ พบว่าเป็นเชิงบวกระดับปานกลางค่อนข้างสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ.01 (4) ปัจจัยที่มีผลต่อการนํานโยบายไปปฏิบัติสามารถพยากรณ์ การนํานโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดยาเสพติดไปปฏิบัติ ได้ร้อยละ 65.4

คำสำคัญ: การนํานโยบายไปปฏิบัติ ยาเสพติด การป้องกันและปราบปรามการยาเสพติด

Abstract

This research aimed to (1) The effectiveness of drug prevention and suppression policy Implementation in Kui Buri District, Prachuap Khiri Khan Province. (2) compare the opinions of the sample group on the effectiveness of drug prevention and suppression policy Implementation verified by demographic factors. (3) explain correlation between effectiveness of suppression and

prevention of Drugs and Narcotics wide spread Policy Implementation with affecting factors. (4) forecast effectiveness of suppression and prevention of Drugs and Narcotics wide spread Policy Implementation. This was quantitative approach; 400 residents of Kuiburi District were sample. Questionnaires were data collection tools. Analytical statistics were percent standard deviation mean t test ANOVA F and Pearson correlation, multiple regression. The findings revealed that; (1) effectiveness of suppression and prevention of Drugs and Narcotics wide spread Policy Implementation were high level. (2) There was not any difference among respondent's attitude toward suppression and prevention of Drugs and Narcotics wide spread Policy Implementation. (3) There were positive statistical correlation between effectiveness of suppression and prevention of Drugs and Narcotics wide spread Policy Implementation with affecting factors at .01 level. (4) affecting factors could forecast effectiveness of policy implementation at 56.4 percent

Keywords: Policy Implementation, Drugs, Prevention and Suppression of Drug

ปัญหาและความสำคัญของปัญหา

เนื่องจากยาเสพติดเป็นปัญหาสังคมที่รุนแรงที่สุดในแต่ละประเทศทั่วโลก ถึงแม้ว่าจะมีมาตรการรวมถึงนโยบายต่าง ๆ เพื่อป้องกันและแก้ไขอย่างต่อเนื่อง ในปี 2563 มีจำนวนประชากรกว่า 284 ล้านคน จากทั่วโลก ในช่วงอายุ 15-64 ปี ที่ติดยาเสพติด ซึ่งคิดเป็น 26% เพิ่มขึ้น เมื่อเทียบกับสิบปีที่ผ่านมา นอกจากนี้ยังพบว่า ผู้ติดยาเสพติดมีแนวโน้มที่จะมีอายุน้อยลงเรื่อย ๆ เด็กและเยาวชนมีการใช้ยาเสพติดมากกว่าผู้ใหญ่รวมถึงใช้ในปริมาณที่มากกว่าแม้ว่าในช่วงเวลา ที่มีสถานการณ์การแพร่ระบาดของโรคโคโรนาไวรัส -19 ส่งผลให้ทำให้การลักลอบหรือขนส่งยาเสพติดถูกจำกัดด้วยเส้นทางไม่ว่าจะเป็นการปิดกั้นขอบเขตและชายแดน หรือความท้าทายของการขนส่งทางอากาศที่มีความถี่น้อยลง สาเหตุเหล่านี้กลับทำให้รูปแบบและเส้นทางการค้ายาเสพติดมีความยืดหยุ่นและหลากหลายขึ้นกว่าแต่ก่อน อาทิการใช้เส้นทางเดินเรือเพื่อลำเลียงยาเสพติด การขนส่งสินค้าด้วยไปรษณีย์ รวมถึงการติดต่อซื้อขายผ่านช่องทางโซเชียลมีเดียที่มากขึ้น ประเทศไทยเป็นหนึ่งในประเทศที่ได้รับอิทธิพลอย่างมากจากการขยายตัวของยาเสพติดในพื้นที่สามเหลี่ยมทองคำ โดยพบว่าการเคลื่อนย้ายยาเสพติดจากแหล่งผลิตประเทศเมียนมาและนำเข้ามาผ่านสาธารณรัฐประชาธิปไตย ประชาชนลาว ก่อนเข้าสู่ประเทศไทย จึงทำให้ยาเสพติดแพร่กระจายในพื้นที่ชายแดนที่ติดกับสปป.ลาวได้มากขึ้น ได้แก่ จังหวัดเชียงราย พะเยา ตลอดจนถึงจังหวัดชายแดนภาคตะวันออกเฉียงเหนือ ได้แก่ จังหวัดเลย หนองคาย และมุกดาหาร เป็นต้นการนำเข้ายาเสพติด ในประเทศไทยพบว่า มีปริมาณการลักลอบยาเสพติดที่พบมากขึ้น ส่งผลให้ยาเสพติดถูกส่งต่อไปยังพื้นที่ต่าง ๆ ในประเทศไทยอย่างกว้างขวางขึ้นตามไปด้วย นอกจากนี้ เครือข่ายสังคมออนไลน์หรือโซเชียลมีเดีย นับเป็นช่องทางสำคัญในการติดต่อซื้อขายยาเสพติดโดยเฉพาะกับการค้าปลีกซึ่งผู้ขายสามารถติดต่อผู้ซื้อได้โดยตรง รวมถึงสามารถนัดแนะช่องทางการจัดส่งได้หลากหลายรูปแบบ นับเป็นการเปิดโอกาสให้เด็กและเยาวชนไทยเข้าถึงยาเสพติดได้อย่างง่ายดาย จากการนำแผนปฏิบัติการด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดไปปฏิบัติในพ.ศ. 2565 โดยสำนักงานคณะกรรมการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด (ป.ป.ส.) พบว่าในปีที่ผ่านมา มีการจับกุมคดียาเสพติดทั้งหมด 337,186 คดีแบ่งเป็นของกลางยาบ้าจำนวน 555.7 ล้านเม็ด ยาไอซ์ 26,662 กิโลกรัม เฮโรอีน 4,520 กิโลกรัม

เคตามีน 1,350 กิโลกรัม โคเคน 45 กิโลกรัม เอ็กซ์ตาซี 447,213 เม็ด และกัญชา 41,573 กิโลกรัม โดยยาเสพติดที่แพร่หลายมากที่สุดยังคงเป็นยาบ้า ซึ่งคิดเป็นร้อยละ 79.2 ตามมาด้วยยาไอซ์ (ร้อยละ 8.3) ทั้งนี้ส่วนหนึ่งมีสาเหตุจากการที่ราคาของยาเสพติดชนิดดังกล่าวลดลงอย่างต่อเนื่อง จึงทำให้ผู้เสพเข้าถึงการซื้อได้ง่ายมากขึ้น เมื่อนับรวมจำนวนยาบ้าและยาไอซ์ที่ถูกจับกุมในปีที่ผ่านมาแล้ว นับว่ามีปริมาณมากที่สุดในบรรดาประเทศแถบเอเชียตะวันออกเฉียงใต้ ซึ่งถือเป็นสถิติที่น่ากลัวและเป็นความท้าทายอย่างยิ่งต่อหน่วยงานภาครัฐภาคเอกชนในการร่วมมือกันป้องกันและปราบปรามปัญหา ยาเสพติด ประเทศไทยมีแนวทางการป้องกันและปราบปรามในหลายรูปแบบ ทั้งการใช้ความรุนแรงแบบสุดโต่งและการใช้มาตรการทางสังคม อาทิเช่น การใช้แนวทางที่เน้นการแก้ปัญหาด้วยการบำบัดรักษาแต่พบว่า จำนวนผู้ได้รับการรักษาและบำบัดยาเสพติดตลอดปี 2565 มีจำนวนเพียง 114,733 ราย ซึ่งจะเห็นได้ว่า เมื่อเทียบกับปริมาณการจับกุมยาเสพติดแล้ว มีผู้เข้ารับการบำบัดจำนวนไม่ถึงครึ่งหนึ่งของการจับกุม อีกทั้งยังเป็นจำนวนที่ลดลง เมื่อเทียบกับปีที่ผ่านมา แต่นั่นไม่ได้หมายความว่าความระบาดของยาเสพติดจะลงตามไปด้วย เพียงแต่อาจเป็นเพราะข้อจำกัดในการเข้ารับการบำบัดสืบเนื่องจากผลกระทบของสถานการณ์การแพร่ระบาดของโควิด-19 เท่านั้นเอง ส่วนแนวทางการใช้มาตรการปราบปรามอย่างรุนแรง พบว่ามีผลข้างเคียงจากการปฏิบัติการที่ให้อำนาจ เจ้าพนักงาน สามารถดำเนินการได้โดยใช้วิจารณญาณของผู้ปฏิบัติเป็นหลัก ก่อให้เกิดละเมิดสิทธิมนุษยชนจึงหาความพอดีของการจัดการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด ให้เกิดประสิทธิผล ส่วนกรณีของผลจากการแสพสารเสพติด ดังที่ปรากฏว่า ผลกระทบจากยาเสพติดก่อให้เกิดผลเสียอย่างมหาศาลไม่ว่าจะทางตรงหรือทางอ้อม ต่อตัวเองและต่อผู้อื่น อีกทั้งยังเป็นต้นเหตุสำคัญที่นำไปสู่ปัญหาอื่น ๆ ในสังคมตามมาอีกด้วย ผลกระทบที่เกิดขึ้นจากปัญหา ยาเสพติดได้แก่ ผลกระทบด้านสุขภาพต่อตัวผู้เสพ ตามมาด้วยผลกระทบด้านสังคม และผลกระทบด้านเศรษฐกิจก่อให้เกิดผลกระทบด้านภัยต่อประเทศชาติ

การค้ายาเสพติดในประเทศไทยในช่วงปีพ.ศ.2560-2564 ปรับเปลี่ยนรูปแบบการค้ายาเสพติดแบบตลาดดั้งเดิมสู่ ตลาดออนไลน์ของประเทศไทยแนวโน้มตลาดยาเสพติดในประเทศไทยพบว่า ไอซ์ ยาไอ้ คีตามีน เฮโรอีน ยาบ้า และกัญชามี แนวโน้มเพิ่มสูงขึ้น ในขณะที่ฝิ่น และโคเคนมีแนวโน้มลดลง นอกจากนี้มียาเสพติด ที่ได้รับความนิยมในช่วง ปี พ.ศ. 2563-2564 คือแอลเอสดี เห็ดเมา ยาเสพติดสูตรค็อกเทล และการจัดชุดรวมยาเสพติดพร้อม อุปกรณ์ เป็นต้น ผู้ขาย นิยมตั้งราคาแบบยืดหยุ่นได้ตามความต้องการ รูปแบบการค้ายาเสพติดมีการเชื่อมโยงเครือข่ายจากตลาดออฟไลน์ หรือตลาดดั้งเดิมและตลาดออนไลน์เข้าด้วยกันโดยการใช้เทคโนโลยีการสื่อสารสมัยใหม่ขยายโอกาสทางการค้าที่ทำให้เข้าถึงยาเสพติดได้ง่ายซื้อได้ตลอด 24 ชั่วโมง และกระจายยาเสพติดไปสู่ผู้เสพให้กว้างขวางมากขึ้นด้วยการจัดส่งตรงถึงมือผู้ซื้อ ทำให้ลดความเสี่ยงจากการถูกการจับกุม การมอมประสมการณ์ที่ดีที่สุดแก่ผู้เสพด้วยการจัดตั้งชุมชนการแลกเปลี่ยนเรียนรู้ชนิดยาเสพติด วิธีการจัดหาการจัดเตรียมการปลูก/ผลิต อุปกรณ์และวิธีการเสพ รวมถึงผลที่ได้รับจากการเสพ ตลาดการค้ายาเสพติดในประเทศไทยขยายตัวอย่างต่อเนื่องมีการเชื่อมโยงโลกออนไลน์และ ออฟไลน์เข้าด้วยกันนำเทคโนโลยีมาใช้ในการสื่อสาร เพื่อเพิ่มช่องทางการตลาดและกลุ่มเป้าหมาย (กนิษฐา ไทยกล้า, 2565)

การปราบปราม แพร่ระบาดของยาเสพติด ในเชิงนโยบายพบว่าทุกรัฐบาลของประเทศไทย นับจากรัฐบาลของ จอมพล สฤษดิ์ ธนะรัชต์ ในปี พ.ศ. 2502 ที่ทำการยกเลิกการเสพฝิ่นและการค้าฝิ่น ที่เป็นจุดเริ่มการห้ามไม่ให้มีการใช้ยาเสพติด และได้มีการกำหนด นโยบายการป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติด ให้เป็นนโยบายหลักทางสังคมของทุกรัฐบาลที่แถลงต่อรัฐสภาว่าสามารถจัดการปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด แต่ผลลัพธ์ ของการนำนโยบายไปปฏิบัติกลับมีผลสำเร็จในระดับที่ต่ำมาก น่าจะมีปัจจัยที่เป็นอุปสรรคสำคัญในการ

น่านโยบายป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติ หรืออาจมีปัญหาคืออื่น ๆ ที่แฝงอยู่ โดยเฉพาะปัญหาในชุมชนที่เป็นปัญหาสำคัญ หากสามารถแก้ไขได้ส่งผลต่อประสิทธิผลการปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติด แต่ทุกรัฐบาลยังไม่สามารถจัดการปัญหาดังกล่าวให้ลุล่วงไปตามวัตถุประสงค์ที่แถลงไว้ในนโยบายได้ ผู้วิจัยมีความสนใจว่าสาเหตุหลักของการที่ไม่สามารถดำเนินการแก้ไขปัญหาดังกล่าวเกิดจากสาเหตุใด และต้องการค้นหาปัญหาและอุปสรรค รวมถึงแนวทางการจัดการปัญหาการแพร่ระบาดที่เหมาะสม ซึ่งสาเหตุหลักที่เกี่ยวข้องกับการจัดการการแพร่ระบาดของยาเสพติดพบว่า สาเหตุประการแรกได้แก่การเริ่มในการใช้ยาเสพติดเริ่มจากแรงผลักดันของตนเอง เนื่องจากปัญหาของครอบครัวหรือของตนเอง การชักชวนของเพื่อนหรือบุคคลอื่น และสื่อสังคมการลอกเลียนแบบจากการเผยแพร่ จากสื่อในรูปแบบต่าง ๆ ที่เราให้เยาวชนทดลองเสพยาเสพติด ปัญหาการแก้ไขการแพร่ระบาดด้วยการใช้กระบวนการนโยบายในหลากหลายรูปแบบ เช่นด้านการบำบัดด้วยกรรมวิธีทางแพทย์และทางสังคม ปัญหาการปราบปรามจากหน่วยงานที่รับผิดชอบทั้งในเชิงบูรณาการและเชิงเดี่ยว ที่กล่าวมาทั้งหมดไม่มีวิธีการใดที่บังเกิดประสิทธิผลอย่างเป็นรูปธรรม ผู้วิจัยมีความเห็นว่าถ้าสามารถบูรณาการการจัดการดังกล่าวให้มีประสิทธิภาพทั้งสามด้าน ทั้งเชิงนโยบาย และการน่านโยบายไปปฏิบัติจะเกิดประโยชน์ต่อการปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติด โดยเริ่มจากจังหวัดเพชรบุรีที่เป็นทางผ่านลงสู่จังหวัดภาคใต้และนำส่งออกไปยังประเทศอื่น ๆ ถ้าสามารถแสวงหารูปแบบที่เหมาะสมได้จะมีผลต่อการจัดการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดได้อย่างมีประสิทธิภาพ ผู้วิจัยจึงประสงค์ค้นหาปัญหาและอุปสรรคในการจัดการการแพร่ระบาดของยาเสพติดเพื่อนำเสนอต่อสาธารณะให้เป็นแนวทางการจัดการปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดของจังหวัดอื่น ๆ ต่อไป

วัตถุประสงค์การวิจัย

1. เพื่อศึกษาและประเมินประสิทธิผลของการน่านโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติของ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
2. เพื่อเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลของการน่านโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติของ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่าง
3. เพื่ออธิบายความสัมพันธ์ระหว่างประสิทธิผลของการน่านโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติกับปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของ การน่านโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติของ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
4. เพื่อพยากรณ์ประสิทธิผลของการน่านโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติจากปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิผลของ การน่านโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติ

สมมติฐานการวิจัย

1. ประสิทธิผลของการน่านโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติของอำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ อยู่ในระดับปานกลาง
2. ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อประสิทธิผลของการน่านโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติของอำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามลักษณะประชากรของกลุ่มตัวอย่างไม่แตกต่างกัน

3. ประสิทธิภาพของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติไม่มีความสัมพันธ์ ระหว่าง กับ ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของ การนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติ ของอำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

4. ปัจจัยที่มีผลต่อประสิทธิภาพของ การนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติ สามารถพยากรณ์ประสิทธิภาพของการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติ ได้เกินร้อยละ สามสิบ

การทบทวนวรรณกรรม

ผู้วิจัยทบทวนแนวคิดและทฤษฎีที่เกี่ยวข้องได้แก่ทฤษฎีเกี่ยวกับตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ และแนวคิดและทฤษฎีว่าด้วยประสิทธิภาพการจัดการและการนำนโยบายไปปฏิบัติ โดยมีรายละเอียด ดังนี้

ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ

ตัวแบบการนำนโยบายไปปฏิบัติ ของ Van Meter, D. S., & Van Horn, C. E. (1975) เป็นกรอบแนวคิดที่สำคัญในการทำความเข้าใจกระบวนการนำนโยบายสาธารณะไปปฏิบัติ ประกอบด้วย

มาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย หมายถึง การกำหนดนโยบายอยู่บนพื้นฐานการ รักษาผลประโยชน์ของชาติ ในด้านสาธารณสุขและเศรษฐศาสตร์ และส่งเสริมการมีสุขภาพที่ดีและป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด

ทรัพยากรในการสนับสนุนการนำนโยบายไปปฏิบัติหมายถึงงบประมาณที่หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดสังกัด จังหวัด เพชรบุรี และหน่วยงานส่วนกลางที่เกี่ยวข้อง

ความสามารถและจำนวน ของบุคลากร หมายถึง ความสามารถของบุคลากรที่รับผิดชอบการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติด จังหวัด เพชรบุรี

การสื่อสารและการประชาสัมพันธ์ หมายถึงการสื่อสารจากจังหวัดเพชรบุรีในการการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติด การขอความร่วมมือกับชุมชนในการแจ้งเบาะแสของการนำเข้า การเสพ และการขนส่ง ยาเสพติด

ความมุ่งมั่นของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง ความตั้งใจของเจ้าหน้าที่ทุกหน่วยงานในการการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติด

ลักษณะองค์การที่นำนโยบายไปปฏิบัติ หมายถึง ลักษณะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติด

แนวคิดและทฤษฎีว่าด้วยประสิทธิภาพการจัดการและการนำนโยบายไปปฏิบัติ

แนวคิดและทฤษฎี ว่าด้วยประสิทธิภาพการจัดการและการนำนโยบายไปปฏิบัติ จากทฤษฎีของ แคมป์โลว์ (Thendore, C. 1964) ประกอบด้วย

กระบวนการ (Process) คือองค์ประกอบต่อมาของระบบ หมายถึง วิธีการ ที่จะนำไปสู่การป้องกันและปราบปราม ที่เป็นผลงานหรือผลผลิตของระบบ และในระบบการบริหารจัดการภาครัฐได้แก่ การป้องกันการแพร่ระบาด การปราบปราม การบำบัดรักษา ต่าง ๆ เป็นต้นและการจัดการในเชิงบูรณาการ

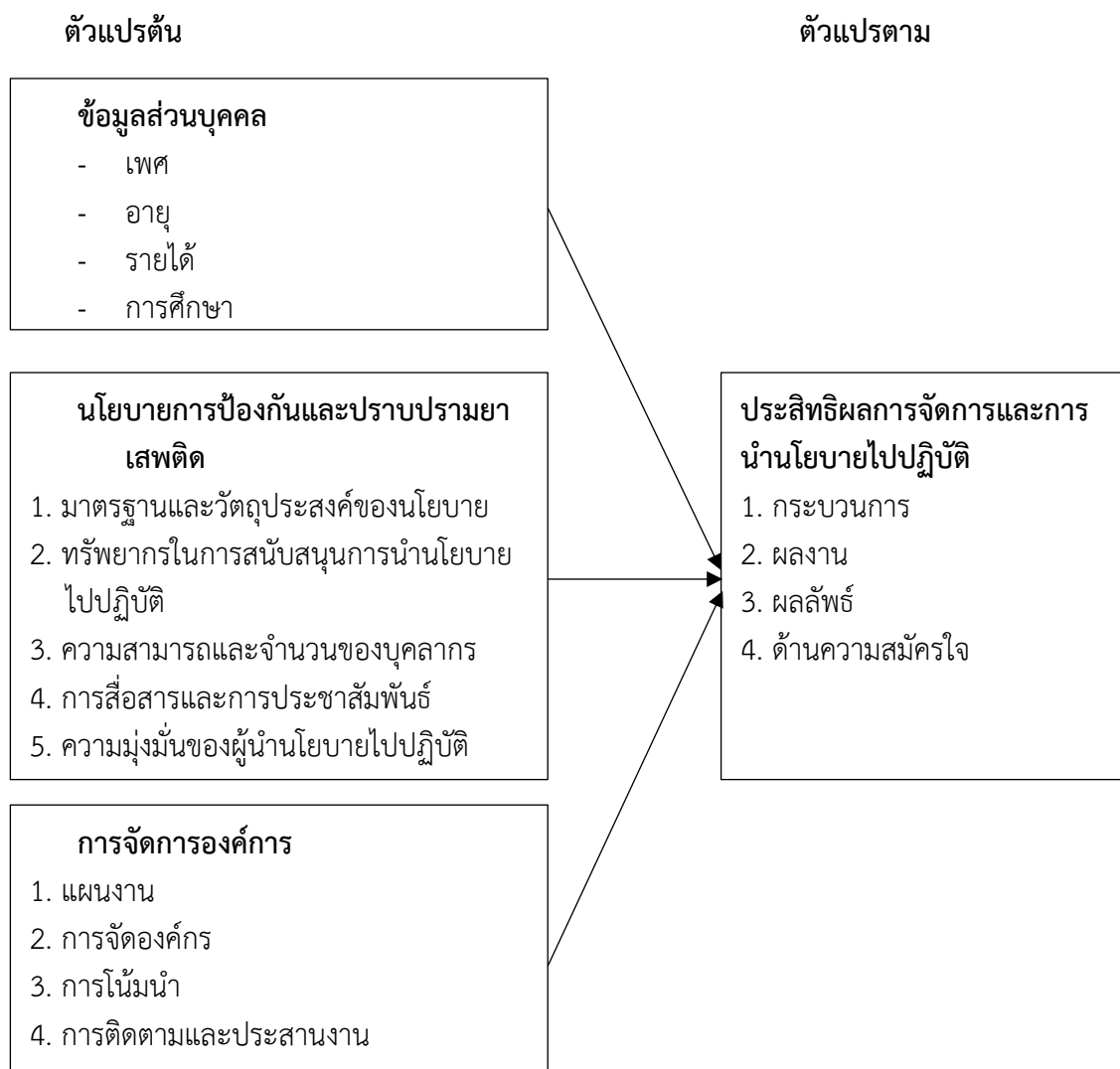
ผลงาน (Output) หรือ ผลผลิต (Product) เป็นองค์ประกอบสุดท้ายของระบบ หมายถึง ความสำเร็จในลักษณะต่าง ๆ ที่มีประสิทธิภาพ ในระบบการจัดการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติด โดย

องค์ประกอบทั้ง 3 มีความสัมพันธ์ซึ่งกันและกัน ขาดสิ่งใดสิ่งหนึ่งไม่ได้ ผสมผสานอย่างมีเอกภาพเพื่อบรรลุตามเป้าหมายองค์การ

ผลลัพธ์ (Outcomes) เป็นขั้นตอนสุดท้ายของกระบวนการในระบบของรัฐประศาสนศาสตร์ที่ประเมินจากผู้มีส่วนเกี่ยวข้องว่า การจัดการป้องกันและปราบปรามนั้น เกิด ความมั่นคง (Stability) หมายถึง ความสามารถในการจัดการปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติดให้สำเร็จและไม่มีการหวนกลับไปเสพยาเสพติด การประสานเป็นอันหนึ่งอันเดียวกัน (Integrations) หมายถึง การวัดความสามารถของหน่วยงานรับผิดชอบในการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติด และในการหลีกเลี่ยงการขัดแย้งระหว่างหน่วยงานและเจ้าหน้าที่

ความสมัครใจ (Voluntarism) หมายถึง ความสามารถของจังหวัดเพชรบุรีในการจัดให้มีความพึงพอใจสำหรับบุคคลและความปรารถนาของผู้ปฏิบัติงานและมวลชน ที่จะมีส่วนร่วมต่อไปสุดท้ายได้แก่ความสัมฤทธิ์ผล (Achievement) หมายถึง ผลรวมสุทธิของกิจกรรมของการจัดการปัญหาการแพร่ระบาดของยาเสพติด

กรอบความคิดการวิจัย

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

การออกแบบการวิจัยเป็นการวิจัย การวิจัยเชิงปริมาณ ดำเนินการ ด้วยการสำรวจความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่าง ที่คำนวณขนาดของกลุ่มตัวอย่างด้วยแนวคิดของ Yamane, T. (1973) และใช้แบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงและทดสอบ ความแม่นยำภายใน (measure of internal consistency) จากค่า Cronbach's alpha แล้วทำการแจกแบบสอบถามและรวบรวมด้วยตนเอง

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

ประชากร คือ ประชาชนในพื้นที่อำเภอ กุยบุรี จำนวนทั้งสิ้น 43,365 คน

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ประชาชนในพื้นที่อำเภอกุยบุรี ขนาดกลุ่มตัวอย่างคำนวณด้วยสูตรของ Yamane ได้จำนวน 400 คน และทำการสุ่มแบบการสุ่มตัวอย่างแบบหลายขั้นตอน (Multi Stratified Sampling)

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

ผู้วิจัยใช้แบบสอบถามที่ได้รับการปรับปรุงและทดสอบ ความแม่นยำภายใน (measure of internal consistency) จากค่า Cronbach's alpha แล้วทำการแจกแบบสอบถามและรวบรวมด้วยตนเอง โดยคำถามแต่ละข้อมีคำตอบแบบช่วงโดยมี 5 ตัวเลือก ได้แก่ มากที่สุด มาก ปานกลาง น้อย และน้อยที่สุดในคำตอบที่มากที่สุดจะได้คะแนน 5 คะแนน ส่วนคำตอบว่ามากจะได้ คะแนน 4 คะแนน ในคำตอบจะได้คะแนน 3 คะแนน ส่วนคำตอบน้อย จะได้คะแนน 2 คะแนน และคำตอบที่น้อยที่สุด จะได้คะแนน 1 คะแนน แบบสอบถามจะประกอบด้วย

ส่วนที่ 1 ข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม และลักษณะภูมิประเภของพื้นที่จังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ส่วนที่ 2 จะเป็นความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติดในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ของกลุ่มตัวอย่าง

ส่วนที่ 3 ปัจจัยที่มีผลต่อความคิดเห็นที่มีต่อการจัดการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดในจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ของกลุ่มตัวอย่าง

การวิเคราะห์ข้อมูล

การวิเคราะห์ข้อมูลเชิงปริมาณการวิเคราะห์ข้อมูลโดยโปรแกรมสถิติ เพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์สำเร็จรูปในส่วนนี้เป็นการวิเคราะห์ข้อมูลเพื่อหาค่าสถิติ

ค่าความถี่ (Frequency) ค่าร้อยละ (Percentage) ของข้อมูลทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม เพื่อพรรณาคูณลักษณะทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม

ค่าเฉลี่ย (Mean) ค่าส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน (Standard Deviation) เพื่อตรวจสอบคุณลักษณะเบื้องต้นของข้อมูลกับความเหมาะสมในการวิเคราะห์ข้อมูลหลายตัวแปร (Multivariate analysis)

การวิเคราะห์ข้อมูลด้วยโปรแกรม สถิติเพื่อการวิจัยทางสังคมศาสตร์สำเร็จรูปการจัดกระทำและวิเคราะห์ข้อมูล สำหรับ สถิติอนุमान เพื่อทดสอบสมมติฐาน ประกอบด้วย ค่าที ค่าความเบี่ยงเบนทางเดียว สัมประสิทธิ์สหสัมพันธ์ เพียร์สัน และสมการถดถอยเชิงพหุ เพื่อหาตัวแปรพยากรณ์ ของแบบจำลองของการจัดการความพร้อมเพื่อการเปลี่ยนแปลงฐานะเข้าสู่ความเป็นเมืองอัจฉริยะ

ผลการวิจัย

1) ผลการวิเคราะห์ข้อมูลเกี่ยวกับลักษณะประชากรของผู้ตอบแบบสอบถาม

เพศ ประชาชน เพศชาย จำนวน 108 คน คิดเป็นร้อยละ 36.0 และเพศหญิง จำนวน 192 คน คิดเป็นร้อยละ 64.0

อายุ ประชาชนส่วนใหญ่อายุ 26-35 ปี คิดเป็นร้อยละ 38.7 รองลงมาอายุระหว่าง 36-45 ปีคิดเป็นร้อยละ 27.0 และน้อยที่สุด อายุ 46 ปี ขึ้นไป คิดเป็นร้อยละ 12.0 ตามลำดับ

ระดับการศึกษา กลุ่มตัวอย่างส่วนใหญ่ประถมศึกษาจำนวน คิดเป็น ร้อยละ 34.3 รองลงมา ปริญญาตรี ร้อยละ 30.3 รองลงมา มัธยมศึกษา /ปวช. ร้อยละ 27.0 และปริญญาโทหรือเอก ร้อยละ 5.7 ตามลำดับ

รายได้สุทธิต่อเดือน ส่วนใหญ่รายได้ 15,001 - 20,000 บาท ร้อยละ 32.7 รองลงมา รายได้ 8000 - 10,000 บาท ร้อยละ 21.0 รองลงมา รายได้ 10,001 - 15,000 บาท ร้อยละ 18.7 และไม่มีรายได้ประจำคิดเป็นร้อยละ 10.7 และ 25,001 บาท ร้อยละ 4.3 ตามลำดับ

อาชีพส่วนใหญ่ รับจ้างคิดเป็นร้อยละ 38.3 รองลงมาเจ้าของกิจการขนาดกลางและขนาดเล็ก คิดเป็นร้อยละ 26.3 ข้าราชการคิดเป็นร้อยละ 19.3 และนักเรียน นักศึกษา คิดเป็นร้อยละ 10.7 น้อยที่สุด พนักงานเอกชน คิดเป็นร้อยละ 5.3

2) ภาพรวมการนำนโยบายป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดของอำเภอกุยบุรีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 4.18 ด้านที่มากที่สุดได้แก่ด้านกระบวนการอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.32 รองลงมาได้แก่ด้านผลลัพธ์อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 4.17 ด้านที่น้อยที่สุดได้แก่ ด้านความสนใจ อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 4.11

3) ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดของอำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติ

3.1) ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดของอำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติ ด้านมาตรฐานและวัตถุประสงค์นโยบายมีค่าเฉลี่ย = 4.14 อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 3 จังหวัดเพชรบุรีควรใช้นโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดที่เน้นการ บูรณาการระหว่างการป้องกัน การปราบปรามและการบำบัดรักษาเป็นมาตรฐาน อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.14 รองลงมา ข้อ 1 การกำหนดนโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติด เป็นนโยบายที่มีมาตรฐานระดับสากล มีค่า เฉลี่ย 4.14 อยู่ในระดับมาก และน้อยที่สุด ข้อ 2 จังหวัดเพชรบุรีควรใช้นโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดที่เน้นการปราบปรามและการบังคับใช้กฎหมายอย่างเคร่งครัดเป็นมาตรฐาน อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 3.99 ตามลำดับ

3.2) ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดของอำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติด้าน ทรัพยากร นโยบาย โดยรวมอยู่ในระดับมาก มีค่า เฉลี่ย = 4.15 เมื่อพิจารณารายข้อพบว่า ข้อที่ค่าเฉลี่ยสูงที่สุด คือ ข้อ4 จังหวัด เพชรบุรี และหน่วยงานส่วนกลางที่เกี่ยวข้องได้ใช้งบประมาณในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดอย่างคุ้มค่าข้อ (X =4.19) อยู่ในระดับมาก รองลงมาคือข้อที่ 1 จังหวัด เพชรบุรี และหน่วยงานส่วนกลางที่เกี่ยวข้องได้รับงบประมาณในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติด พอเพียงและเหมาะสม บุคลิกภาพน่าเชื่อถือ (X =

4.18) อยู่ในระดับมาก ส่วนข้อที่มีค่าเฉลี่ยน้อยที่สุดคือจังหวัด เพชรบุรี และหน่วยงานส่วนกลางที่เกี่ยวข้องได้รับงบประมาณในการดำเนินการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดอย่างต่อเนื่องตามแผนงาน (X = 4.11) อยู่ในระดับมาก

3.3) ปัจจัยที่มีผลต่อการนํานโยบายป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดของอำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติด้าน ความสามารถและจำนวนของบุคคลากรมีค่าเฉลี่ยเท่ากับเท่ากับ = 4.30 อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตามเกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 2. สามารถขอความร่วมมือกับชุมชนในการแจ้งเบาะแสของการนำเข้า การเสพและการขนส่ง ยาเสพติด อยู่ในระดับมากที่สุดมีค่าเฉลี่ย = 4.34 รองลงมา ข้อ 3. ความตั้งใจของเจ้าหน้าที่ทุกหน่วยงานในการการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติด อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.33 และ ข้อ 4 ลักษณะหน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการจัดการป้องกันและ ปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดของจังหวัดเพชรบุรีมีความเหมาะสมอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.26 ตามลำดับ

3.4) ปัจจัยที่มีผลต่อการนํานโยบายป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดของอำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติ ด้านมุ่งมั่นของผู้นำนโยบายไปปฏิบัติในภาพรวมเท่ากับ = 4.15 อยู่ในระดับมาก และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตาม เกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 1เจ้าหน้าที่ทุกหน่วยงานในการการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดมีความตั้งใจในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.21 รองลงมา ข้อ 3. เจ้าหน้าที่ทุกหน่วยงานในการการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติด พัฒนาความชำนาญในการปฏิบัติการ อยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.17 รองลงมา ข้อ 2. เจ้าหน้าที่ทุกหน่วยงานในการการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดมีความมุ่งมั่นในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.16 และ ข้อ 4.เจ้าหน้าที่ทุกหน่วยงานในการการป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติด สร้างความมั่นใจในสมรรถนะให้ประชาชนได้ไว้วางใจ อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.09 ตามลำดับ

3.5) ปัจจัยที่มีผลต่อการนํานโยบายป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดของอำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติ ด้านลักษณะองค์การที่นํานโยบายไปปฏิบัติเท่ากับ = 4.20 อยู่ในระดับมากที่สุด และเมื่อพิจารณาเป็นรายด้านโดยเรียงลำดับความคิดเห็นจากระดับค่าเฉลี่ยมากที่สุดลงไปหาน้อยสุดตาม เกณฑ์การประเมิน พบว่า ข้อ 3. หน่วยงานสังคมสงเคราะห์หน่วยงานรักษาพยาบาลตามโครงการบำบัดผู้เสพยาเสพติด หน่วยงานราชทัณฑ์มีความเหมาะสมในการดำเนินงานอยู่ในระดับมากที่สุด มีค่าเฉลี่ย = 4.28 รองลงมา ข้อ 2. หน่วยงานปราบปรามยาเสพติดสำนักงานตำรวจแห่งชาติหน่วยงาน ป.ป.ส. และหน่วยทหารสามารถร่วมกัน ดำเนินการปราบปรามยาเสพติดอยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.16 รองลงมา ข้อ 1หน่วยงานที่เกี่ยวข้องกับการ ป้องกันการแพร่ระบาดของยาเสพติด เช่นบ้าน วัดและโรงเรียน หน่วยงานสังคมสงเคราะห์ หน่วยงาน รักษาพยาบาลตามโครงการบำบัด หน่วยงานราชทัณฑ์มีความเหมาะสม อยู่ในระดับมาก มีค่าเฉลี่ย = 4.16

การทดสอบสมมติฐาน

สมมติฐานที่ 1

ภาพรวมการนํานโยบายป้องกันและปราบปราม การแพร่ระบาดของยาเสพติดของ อำเภอกุยบุรี จังหวัด ประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติอยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 4.18 ด้านที่มากที่สุดได้แก่ด้านกระบวนการอยู่ในระดับมากที่สุดค่าเฉลี่ย 4.32 รองลงมาได้แก่ด้านผลลัพธ์อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 4.17 ด้านที่น้อยที่สุดได้แก่ ด้านความสมัคร

ใจ อยู่ในระดับมากค่าเฉลี่ย 4.11 จึงปฏิเสธ สมมติฐาน ศูนย์และยอมรับ สมมติฐานแย้งว่าการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดไปปฏิบัติของ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์อยู่ในระดับมาก

สมมติฐานที่ 2

สรุปการทดสอบสมมติฐานที่ 2 ความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดของ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติไม่มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากรจำแนกด้วยลักษณะประชากร ไม่มีความแตกต่างกันเมื่อจำแนกด้วยลักษณะประชากรผลการวิเคราะห์พบว่า คิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างที่มีต่อการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดของ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติไม่มีความแตกต่าง

สมมติฐานที่ 3

ความสัมพันธ์ความสัมพันธ์การนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดของจังหวัดประจวบคีรีขันธ์มีความสัมพันธ์กับ ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดของ อำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติในระดับปานกลางถึงปานกลางค่อนข้างมาก อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์ยอมรับสมมติฐานแย้ง

สมมติฐานที่ 4

ปัจจัยที่มีผลต่อการนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดของ อำเภอกุยบุรีจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ไปปฏิบัติสามารถพยากรณ์การนำนโยบายป้องกันและปราบปรามการแพร่ระบาดของยาเสพติดของอำเภอกุยบุรี จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ไปปฏิบัติ ได้ร้อยละ 65.4 เกินร้อยละ 30 เกินร้อยละสามสิบ จึงปฏิเสธสมมติฐานศูนย์ยอมรับสมมติฐานแย้ง

อภิปรายผลการวิจัย

ด้านความสัมพันธ์กับคุณภาพชีวิตการทำงานมีความสัมพันธ์ กับประสิทธิผลการจัดการคุณภาพชีวิตของข้าราชการ รองรับการเข้าสู่ยุคดิจิทัลขององค์การภาครัฐในเชิงบวก ในระดับปานกลางค่อนข้างสูงจนถึงระดับสูงอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .01 สอดคล้องกับงานวิจัยของเกตุณา ผิวผุด และสาโรช เพือกบัวขาว (2565) ที่ศึกษาเกี่ยวกับเรื่องกลยุทธ์การป้องกันปัญหาเสพติดโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผลการวิจัย พบว่า 1) มาตรการป้องกันยาเสพติดในเขตพื้นที่อำเภอบางสะพานจังหวัดประจวบคีรีขันธ์โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 2) การมีส่วนร่วมของประชาชนในการป้องกันยาเสพติดในพื้นที่อำเภอบางสะพาน โดยภาพรวมอยู่ในระดับมาก 3) ความสัมพันธ์ของ กระบวนการการป้องกันแก้ไขปัญหายาเสพติดกับการมีส่วนร่วมของประชาชน ในอำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ในทางบวกอยู่ ระหว่าง -.032 ถึง .092 อย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.01 4) กลยุทธ์การป้องกันปัญหายาเสพติดโดยการมีส่วนร่วมของประชาชน พบว่า มีทั้งหมด 3 ด้าน ได้แก่ด้านการสร้างเครือข่าย ด้านการบำบัด และด้านการสร้างภูมิคุ้มกัน

ด้านการเปรียบเทียบความคิดเห็นของกลุ่มตัวอย่างไม่สอดคล้องกับงานวิจัยของ ณปภัช ตะสิงห์ (2551) ได้ทำการศึกษาวิจัยเรื่องคุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานเทศบาล ตำบลในจังหวัดสระบุรีผลการวิจัยพบว่า ผลการทดสอบสมมติฐานพบว่า พนักงานเทศบาลตำบลที่มีเพศและสถานภาพสมรส แตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตการแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ .05 ส่วนพนักงานเทศบาลตำบลที่มีอายุระดับการศึกษาประสบการณ์การและเงินเดือนแตกต่างกัน มีคุณภาพชีวิตการไม่แตกต่างกัน สาเหตุมาจากกลุ่มตัวอย่างมีขนาดน้อยและเป็นกลุ่มที่มีวัฒนธรรมองค์กรและลักษณะประชากรคล้ายกัน

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

การเพิ่มแรงจูงใจในการมีส่วนร่วมของประชาชน ผลการวิจัยพบว่าด้านความสมัครใจของประชาชนในการมีส่วนร่วมอยู่ในระดับต่ำกว่าด้านอื่น ๆ ดังนั้นควรมีการพัฒนามาตรการจูงใจ เช่น การจัดกิจกรรมรณรงค์เชิงสร้างสรรค์ การมอบรางวัลแก่ชุมชนที่ปลอดภัยเสพติด หรือการสร้างเครือข่ายอาสาสมัครในชุมชนเพื่อกระตุ้นให้ประชาชนมีส่วนร่วมในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติดมากขึ้น

การปรับปรุงมาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบาย แม้ว่ามาตรฐานและวัตถุประสงค์ของนโยบายจะอยู่ในระดับมาก แต่ยังคงมีความจำเป็นต้องทบทวนและปรับปรุงให้สอดคล้องกับสภาพสังคมปัจจุบัน เช่น การเน้นการบูรณาการระหว่างการป้องกัน การปราบปราม และการบำบัดรักษา รวมถึงการสร้างแนวทางใหม่ที่ตอบสนองต่อปัญหาการแพร่ระบาดที่เปลี่ยนแปลงไป

การเสริมสร้างศักยภาพและความพร้อมของบุคลากร ควรมีการฝึกอบรมพัฒนาทักษะและความรู้ให้กับเจ้าหน้าที่ที่เกี่ยวข้อง เพื่อเพิ่มศักยภาพในการปฏิบัติงาน โดยเน้นการสร้างผู้เชี่ยวชาญเฉพาะด้าน เช่น การสืบสวนสอบสวนเชิงลึก การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการปราบปรามเครือข่ายยาเสพติด และการพัฒนาทักษะด้านการสื่อสารกับชุมชน

การสนับสนุนทรัพยากรและงบประมาณอย่างต่อเนื่อง ควรมีการจัดสรรงบประมาณและทรัพยากรที่เพียงพอและเหมาะสมในการดำเนินงาน โดยเฉพาะด้านอุปกรณ์ เครื่องมือ และเทคโนโลยีที่ทันสมัย เพื่อสนับสนุนภารกิจในการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด รวมถึงการประสานงานระหว่างหน่วยงานอย่างมีประสิทธิภาพ

การส่งเสริมการมีส่วนร่วมของหน่วยงานและชุมชนในเชิงบูรณาการ ควรสร้างความร่วมมือระหว่างหน่วยงานรัฐ ภาคเอกชน และชุมชน โดยการจัดตั้งเครือข่ายป้องกันและปราบปรามยาเสพติดในระดับท้องถิ่น เพื่อให้สามารถแลกเปลี่ยนข้อมูลและร่วมกันวางแผนในการแก้ไขปัญหา รวมถึงส่งเสริมการมีส่วนร่วมของสถาบันการศึกษาในพื้นที่เพื่อสร้างภูมิคุ้มกันยาเสพติดในเยาวชน

ข้อเสนอแนะเชิงนโยบาย

คุณภาพชีวิตการทำงานเป็นปัจจัยสำคัญของประสิทธิภาพผลการดำเนินงาน รัฐบาลควรให้ความสำคัญในทุกภาคส่วนมีว่าภาครัฐ ภาคเอกชน หรือชุมชนที่ปฏิบัติ งานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ภาครัฐต้องมีนโยบายที่ชัดเจนในการทำให้หน่วยงานภาครัฐปลอดจากการแทรกแซงของฝ่ายการเมืองในงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

ข้อเสนอแนะการวิจัยครั้งต่อไป

วิจัยในด้านความเหมาะสมของคำตอบแทนและสวัสดิการของข้าราชการผู้ปฏิบัติทุกหน่วยงานด้านการป้องกันและปราบปรามยาเสพติด

วิจัยความเป็นไปได้ในการนำระบบประกันสังคมที่เหมาะสมสำหรับบุคลากรที่เสี่ยงภัยจากการปฏิบัติงาน เพื่อสร้างขวัญและกำลังใจเข้ามาแทนที่

วิจัยความเป็นไปได้ในการนำระบบ AI เข้ามาแทนที่การลาดตระเวน และการตั้งด่าน

เอกสารอ้างอิง

กนิษฐา ไทยกล้า. (2565). ตลาดการค้ายาเสพติดในประเทศไทยทุนสนับสนุนโดยศูนย์ศึกษาปัญหาการเสพติด. (รายงานการวิจัย). กรุงเทพฯ: คณะแพทยศาสตร์ จุฬาลงกรณ์มหาวิทยาลัย.

เกตุณา ผิวผุด และสาโรช เพื่อกบัวขาว. (2565). กลยุทธ์การป้องกันปัญหายาเสพติดโดยการมีส่วนร่วมของประชาชนในพื้นที่อำเภอบางสะพาน จังหวัดประจวบคีรีขันธ์. *วารสารวิชาการมหาวิทยาลัยราชภัฏเพชรบุรี*, 10(1), 22-30.

ณปภัช ตะสิงห์. (2551). *คุณภาพชีวิตการทำงานของพนักงานเทศบาลในจังหวัดสระบุรี*. (วิทยานิพนธ์ปริญญาบริหารธุรกิจมหาบัณฑิต). ปทุมธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏวไลยอลงกรณ์.

Thendore, C. (1964). *Principles of Organizational*. New York: Harcourt., Brace and World.

Van Meter, D. S., & Van Horn, C. E. (1975). The Policy Implementation Process: A Conceptual Framework. *Administration & Society*, 6(4), 463.

Yamane, T. (1973). *Statistics: an introductory analysis*. (3rd ed). New York: Harper and Row.

**แนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ
เพื่อการบริหารสถานศึกษา ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียน
ในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์**
**The Guidelines for Skills Development on the Innovation and Information
Technology Usage for School Management in the 21st Century of School
Administrators under the Local Government Organization,
Prachuap Khiri Khan Province**

นิตยา เทียนนาค

Nittaya Thiannak

ครู โรงเรียนเทศบาลวัดธรรมิการาม

Teacher, Wat Thammikaram Municipal School

E-mail: nittayatn22@gmail.com

บทคัดย่อ

งานวิจัยนี้มีวัตถุประสงค์ดังนี้ (1) เพื่อศึกษาระดับทักษะของผู้บริหาร ในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ (2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะของผู้บริหาร ในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา และขนาดสถานศึกษา (3) เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหาร ในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารสถานศึกษา งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ กลุ่มตัวอย่าง จำนวน 194 คน เครื่องมือที่ใช้ในการเก็บข้อมูลมี 2 ชนิดได้แก่ แบบสอบถามความคิดเห็น และแบบประเมินความเหมาะสมของแนวทาง วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ย ส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน ทดสอบสมมติฐานด้วยการวิเคราะห์ความแปรปรวนทางเดียวผลการวิจัย พบว่า (1) ระดับทักษะของผู้บริหาร ในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์โดยภาพรวมและรายด้านอยู่ในระดับปานกลาง (2) ผลการเปรียบเทียบทักษะของผู้บริหาร ในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา และขนาดสถานศึกษา พบว่าวุฒิการศึกษาและขนาดสถานศึกษา ของผู้บริหารมีทักษะการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษาแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 (3) แนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารสถานศึกษา ควรมีการจัดทำแผนพัฒนารายบุคคล ประเมินผลเพื่อกำหนดประเด็นการพัฒนา กำหนดวิธีการพัฒนาทักษะและนำไปประยุกต์ใช้งาน

คำสำคัญ: ทักษะของผู้บริหาร การบริหารสถานศึกษา นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ

Abstract

This article aimed to study (1) the level of administrators' skills on the innovation and information technology usage for school management in the 21st Century of schools under the local government organization, Prachuap Khiri Khan Province (2) the comparison of administrators' skills on the innovation and information technology usage for school management classified by educational degree and school size (3) the guidelines for skills development on the innovation and information technology usage for school management of administrators. The data for this quantitative research were collected from 194 samples through questionnaires and assessment and analyzed with percentage, mean, standard deviation, and one-way analysis of variance. The research results were found as follows; (1) The level of administrators' skills on the innovation and information technology usage for school management in the 21st Century of schools under the local government organization, Prachuap Khiri Khan Province was at the moderate level. (2) The comparison of administrators' skills on the innovation and information technology usage for school management classified by educational degree and school size had a significant difference at the statistical level of 0.05. (3) The guidelines for skills development on the innovation and information technology usage for school management of administrators showed that it should have the individual development plan, the assessment to define the development issue, the skills development approaches settlement, and implementation.

Keywords: Executive skills, Educational administration, Innovation and Information Technology

บทนำ

ปัจจุบันเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารได้เข้ามามีบทบาทในสังคมทุกระดับ โดยทุกคน สามารถใช้ในการแสวงหาข้อมูลความรู้ต่าง ๆ หรือนำมาประยุกต์ใช้ในการประกอบอาชีพหรือดำรงชีวิตประจำวันเพื่อให้เกิดประโยชน์ทั้งต่อตนเองและสังคม รวมทั้งใช้ในการเรียนรู้และติดตาม ความก้าวหน้าของเทคโนโลยีสารสนเทศ อันเป็นการสร้างภูมิคุ้มกันให้สามารถรองรับการเปลี่ยนแปลงต่าง ๆ ที่จะเกิดขึ้นในอนาคตได้ (กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร, 2555)

ในการบริหารสถานศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารนับว่ามีความสำคัญและจำเป็นอย่างยิ่งในการดำเนินการ เพื่อให้บรรลุเป้าหมายในการพัฒนาคุณภาพของสถานศึกษา เป็นไปตามมาตรฐานที่ต้องการ และครอบคลุมภารกิจด้านการบริหารจัดการได้อย่างมีคุณภาพ สถานศึกษาต้องมีระบบเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารและการจัดการศึกษาที่นำไปสู่คุณภาพของผู้เรียน รวมถึงระบบสารสนเทศ ที่มีประสิทธิภาพเป็นระบบถูกต้อง สมบูรณ์ เป็นปัจจุบันและสามารถเรียกใช้ข้อมูล สารสนเทศได้ตลอดเวลาโดยผู้บริหารสถานศึกษาสามารถนำไปใช้ในการตัดสินใจดำเนินการต่าง ๆ ในสถานศึกษาได้อย่างมีประสิทธิภาพ ซึ่งผู้บริหารมีอาชีพทุกคนต้องปรับตัวเปลี่ยนแปลงและพัฒนาตนเองให้เท่าทันกับยุคสมัยแห่งอารยธรรมเทคโนโลยี ไอซีทีให้ได้ โดยเฉพาะอย่างยิ่ง ในด้านการใช้ไอซีทีเพื่อเข้าถึงข้อมูลสารสนเทศ ซึ่งจะเป็นการสร้างฐานอำนาจในการมีสารสนเทศ

(Information power) เพราะการบริหารการศึกษาในโลกยุคใหม่นี้ “ผู้ใดครอบครองสารสนเทศ ผู้นั้นครองโลก” จึงถือเป็นสมรรถนะสำคัญอย่างยิ่งของผู้บริหารการศึกษาทุกคน (สญาญ์ อีระวณิชตระกูล, 2557)

ในยุคดิจิทัลที่เทคโนโลยีสารสนเทศมีบทบาทสำคัญในการบริหารงาน ผู้บริหารสถานศึกษาต้องเผชิญกับอุปสรรคหลายประการที่อาจขัดขวางการนำเทคโนโลยีมาใช้ในการพัฒนาองค์กรอย่างมีประสิทธิภาพ เช่น ผู้บริหารบางคนอาจขาดความรู้และทักษะที่จำเป็นในการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ การนำเทคโนโลยีมาใช้ต้องมีการจัดการทรัพยากรทั้งในด้านงบประมาณและบุคลากร ซึ่งอาจมีข้อจำกัดที่ทำให้การพัฒนาไม่เป็นไปตามเป้าหมาย การขาดแคลนงบประมาณหรือบุคลากรที่มีความรู้ความสามารถอาจทำให้การนำเทคโนโลยีมาใช้ไม่เต็มประสิทธิภาพ การเข้าถึงข้อมูลและการวิเคราะห์ ซึ่งผู้บริหารจำเป็นต้องมีระบบการจัดเก็บและวิเคราะห์ข้อมูลที่มีประสิทธิภาพ เพื่อให้สามารถตัดสินใจได้อย่างถูกต้องและรวดเร็ว แต่การพัฒนาระบบเหล่านี้ต้องใช้เวลาและทรัพยากรที่มาก ซึ่งอาจเป็นอุปสรรคต่อการตัดสินใจที่รวดเร็ว ในการเผชิญกับอุปสรรคเหล่านี้ต้องการความร่วมมือจากทุกฝ่ายในองค์กร โดยเฉพาะการพัฒนาทักษะและการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษาอย่างมีประสิทธิภาพ (วรรณ สันธุ์เจริญ, 2565; สมชาย แก้วกาญจน์, 2564)

ดังนั้น จากความสำคัญและเหตุผลดังกล่าว ผู้วิจัยจึงสนใจที่จะศึกษาเรื่อง แนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหาร ในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ เนื่องจากผู้บริหารสถานศึกษาเป็นกลไกสำคัญและเป็นตัวแปรสำคัญในด้านการจัดการศึกษาให้มีคุณภาพและมีอิทธิพลสูงสุดต่อคุณภาพของผลลัพธ์ที่เกิดจากการบริหาร ดังนั้นผู้บริหารสถานศึกษาในยุคใหม่ จึงต้องมีคุณลักษณะโดดเด่นเหมาะสมมีความรู้เชิงทฤษฎี ทักษะบทบาทหน้าที่เพื่อนำพาสถานศึกษาให้ประสบผลสำเร็จ สามารถสนองต่อการแข่งขันและทันสมัยเหมาะสมกับการปรับเปลี่ยนแปลงของโลก และเพื่อเป็นการพัฒนาองค์ความรู้ทางการวิจัยและนำข้อมูลที่ได้มาใช้ในการบริหารเพื่อพัฒนาการบริหารจัดการศึกษาของโรงเรียนให้มีประสิทธิภาพมากยิ่งขึ้น

วัตถุประสงค์การวิจัย

- (1) เพื่อศึกษาระดับทักษะของผู้บริหารในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์
- (2) เพื่อเปรียบเทียบทักษะของผู้บริหารในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา และขนาดสถานศึกษา
- (3) เพื่อนำเสนอแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารสถานศึกษา

การทบทวนวรรณกรรม

แนวคิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ

แนวคิดเกี่ยวกับเทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology - IT) เป็นการประยุกต์ใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ร่วมกับเทคโนโลยี เช่น คอมพิวเตอร์และเครือข่ายการสื่อสาร เพื่อจัดเก็บ สร้าง และสื่อสารข้อมูลอย่างมีประสิทธิภาพ โดยมีการอธิบายความหมายและบทบาทของเทคโนโลยีสารสนเทศจากหลายแหล่งข้อมูล

ฉัตรมงคล สนพลาย (2558) กล่าวถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ (information technology) ไว้ว่า หมายถึง การประยุกต์เอาความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ โดยการนำเทคโนโลยี เช่น เทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ เทคโนโลยีด้านเครือข่ายคมนาคมและการสื่อสาร เข้ามาร่วมกันในกระบวนการจัดเก็บ สร้าง และสื่อสารสารสนเทศดังนั้นจึง

ครอบคลุมเทคโนโลยีต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องกับการจัดบันทึก จัดเก็บ ประมวลผล ค้นคืน รับส่งข้อมูลซึ่งรวมถึงเครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ ที่ใช้ในกระบวนการข้างต้น เช่น คอมพิวเตอร์ อุปกรณ์ จัดเก็บข้อมูลบันทึกและค้นคืน เครือข่ายสื่อสารข้อมูล อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคม รวมทั้งขั้นตอนการทำงานเพื่อเพิ่มประสิทธิภาพในด้านความถูกต้อง ความแม่นยำ ความรวดเร็ว ทันต่อการนำมาใช้ประโยชน์

ภิญญาพัชญ์ แหวนนาค (2560) ได้กล่าวถึง เทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารไว้ว่า คือการทำงานร่วมกันของฮาร์ดแวร์ และซอฟต์แวร์ ซึ่งมีความสามารถพื้นฐานในการบันทึกข้อมูลที่เกิดขึ้นแล้วนำมาประมวลผล จัดทำเป็นรายงานต่าง ๆ และสามารถส่งผ่านระบบโทรคมนาคม จากจุดบันทึกข้อมูลไปยังเครื่องคอมพิวเตอร์ได้อย่างรวดเร็ว เมื่อรวมทั้งสองเทคโนโลยีเข้าด้วยกันจึงก่อให้เกิดประโยชน์อย่างมาก

บุษบา เสนีย์ (2563) ได้กล่าวว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ (Information Technology: IT) คือการประยุกต์ใช้เครื่องมือและอุปกรณ์ต่าง ๆ เช่น เครื่องคอมพิวเตอร์ อุปกรณ์สื่อสารโทรคมนาคมในการรวบรวม ประมวลผล แสดงผลจัดเก็บและเผยแพร่สารสนเทศ เพื่อเพิ่มประสิทธิภาพ ความถูกต้องความแม่นยำและความรวดเร็วทันต่อการนำไปใช้ประโยชน์

Rosenberg (1993) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การจัดการประมวลผล การจัดเก็บและเผยแพร่ของสารสนเทศหลากหลายชนิดโดยผ่านทางคอมพิวเตอร์และโทรคมนาคมการสื่อสาร

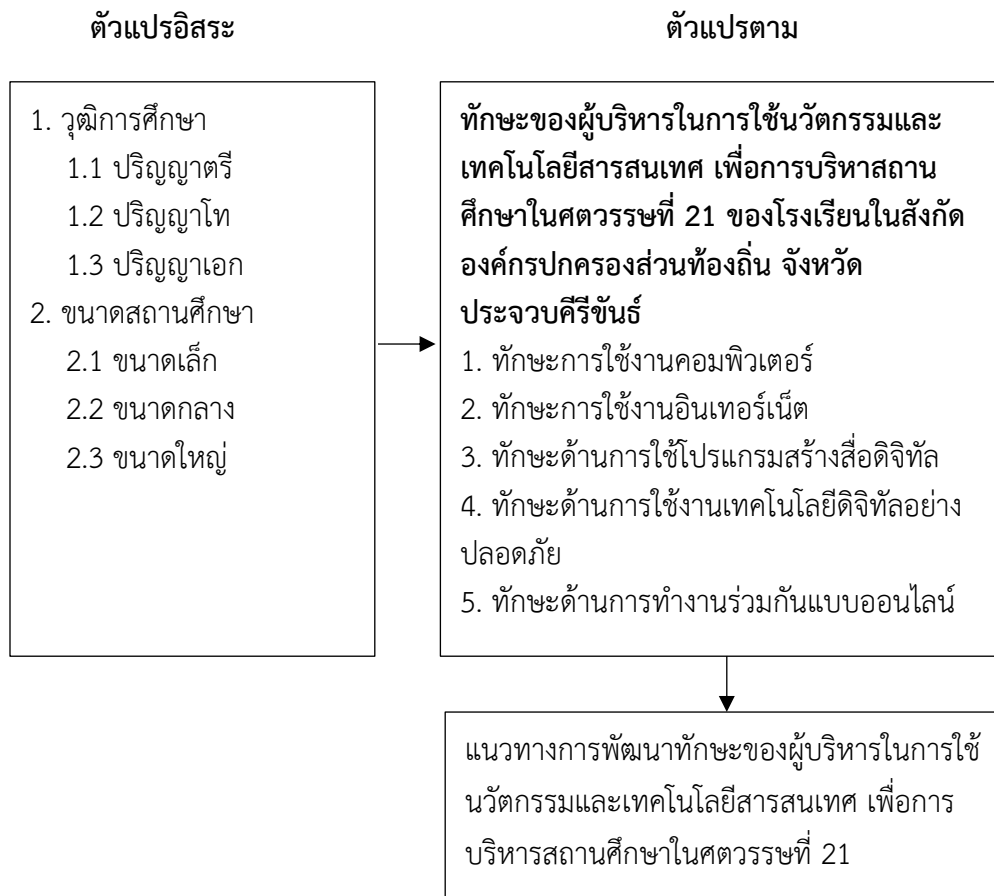
Keenan, S. (1996) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง กระบวนการจัดการประมวลผลการจัดเก็บและเผยแพร่ของเสียง รูปภาพ ตัวอักษรโดยผ่านทางคอมพิวเตอร์ และโทรคมนาคมการสื่อสาร

Feather & Sturges (1997) ได้ให้ความหมายไว้ว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึงเทคโนโลยีอิเล็กทรอนิกส์สำหรับการจัดเก็บ การประมวลผลและการสื่อสารสารสนเทศ ซึ่งประกอบด้วยส่วนที่สำคัญ 2 ส่วน คือ ระบบคอมพิวเตอร์ใช้ในการประมวลผลและระบบโทรคมนาคมใช้ในการเผยแพร่สารสนเทศกล่าวโดยสรุป เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การประยุกต์เอาความรู้ทางด้านวิทยาศาสตร์ มาจัดการสารสนเทศ โดยอาศัยเทคโนโลยีคอมพิวเตอร์ และเทคโนโลยีการสื่อสารโทรคมนาคม เพื่อใช้ในการจัดหาประมวลผลการจัดเก็บและเผยแพร่สารสนเทศในรูปแบบต่าง ๆ เพื่อเพิ่มความรวดเร็วถูกต้องแม่นยำ ทันต่อการนำไปใช้ประโยชน์

สรุปได้ว่า เทคโนโลยีสารสนเทศ หมายถึง การใช้ความรู้ทางวิทยาศาสตร์ในการจัดการสารสนเทศ โดยการนำเทคโนโลยีต่าง ๆ เช่น คอมพิวเตอร์และเครือข่ายการสื่อสารมาใช้ในการจัดเก็บ สร้าง และสื่อสารข้อมูล นอกจากนี้ยังรวมถึงการใช้ฮาร์ดแวร์และซอฟต์แวร์ในการบันทึกข้อมูลและประมวลผลเพื่อสร้างรายงานที่สามารถส่งผ่านระบบโทรคมนาคมได้อย่างรวดเร็ว

กรอบแนวคิดการวิจัย

ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยโดยศึกษาตัวแปรตาม ได้แก่ วุฒิการศึกษา และขนาดสถานศึกษา และศึกษาตัวแปรตามคือ ทักษะของผู้บริหารในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารสถานศึกษา ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดระยองบุรีรัมย์ ประกอบด้วย ทักษะการใช้งานคอมพิวเตอร์ ทักษะการใช้งานอินเทอร์เน็ต ทักษะด้านการใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล ทักษะด้านการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัลอย่างปลอดภัย และทักษะด้านการทำงานร่วมกันแบบออนไลน์ โดยมีรายละเอียดดังนี้

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

งานวิจัยนี้เป็นงานวิจัยเชิงปริมาณ พื้นที่วิจัย คือ โรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

ประชากร ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำนวน 389 คน (สำนักงานศึกษาธิการจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ข้อมูลสารสนเทศและดัชนีทางการศึกษาจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ปีการศึกษา 2565 ข้อมูล ณ วันที่ 10 มิถุนายน 2565)

กลุ่มตัวอย่าง ได้แก่ ผู้บริหารสถานศึกษาและครู จำนวน 194 คน กำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่างตามตารางของเครซี และมอร์แกน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย ในการวิจัยในครั้งนี้ ผู้วิจัยใช้เครื่องมือเป็นแบบสอบถาม แบ่งออกเป็น 3 ตอน คือ ตอนที่ 1 สถานภาพทั่วไปของผู้ตอบแบบสอบถาม ตอนที่ 2 ข้อคำถามความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะของผู้บริหารในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารสถานศึกษา ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ แบ่งเป็น 5 ด้าน ได้แก่ 1) การพัฒนาทักษะด้านการใช้งานคอมพิวเตอร์ 2) การพัฒนาทักษะด้าน

การใช้งานอินเทอร์เน็ต 3) การพัฒนาทักษะด้านการใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล 4) การพัฒนาทักษะด้านการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล อย่างปลอดภัย 5) การพัฒนาทักษะด้านการทำงานร่วมกันแบบออนไลน์ ซึ่งมีลักษณะเป็นแบบมาตรฐานประมาณค่า ชนิด 5 ระดับ

ตอนที่ 3 ข้อเสนอแนะของแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารสถานศึกษา ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์

การเก็บรวบรวมข้อมูล

1. ผู้วิจัยนำแบบสอบถามพร้อมหนังสือขอความร่วมมือส่งสถานศึกษา เพื่อขออนุญาตเก็บรวบรวมข้อมูล จำนวน 194 ฉบับ ซึ่งเป็นกลุ่มตัวอย่างและขอรับแบบสอบถามกลับคืนภายใน 1 เดือน

2. นำแบบสอบถามที่ได้รับคืน มาดำเนินการตรวจสอบความสมบูรณ์ของแบบสอบถาม จำนวน 194 ฉบับ คิดเป็นร้อยละ 100 แล้วดำเนินการวิเคราะห์ผลตามขั้นตอนของการวิจัยต่อไป

การวิเคราะห์ข้อมูล

ผู้วิจัยนำข้อมูลเชิงปริมาณที่เก็บรวบรวมได้มาตรวจสอบความสมบูรณ์แล้ววิเคราะห์โดยใช้ โปรแกรมสำเร็จรูป โดยดำเนินการตามขั้นตอนดังนี้

1. นำแบบสอบถามที่ได้รับตอบคืน ตรวจสอบความถูกต้อง และความสมบูรณ์ในการตอบ

2. นำข้อมูลที่ได้จากแบบสอบถามทั้งหมดมาจัดระเบียบข้อมูล และทำการวิเคราะห์ข้อมูลด้วย

โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ

3. วิเคราะห์ความคิดเห็นของผู้ตอบแบบสอบถามของกลุ่มตัวอย่าง โดยหาค่าร้อยละ ค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน แล้วนำไปแปลผลคะแนนเป็นช่วงคะแนนเฉลี่ย

4. เปรียบเทียบทักษะของผู้บริหาร ในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการบริหารสถานศึกษา จำแนกตามวุฒิการศึกษา และขนาดสถานศึกษา โดยใช้โปรแกรมสำเร็จรูปทางสถิติ และหาผลการทดสอบ

5. ประเมินความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารสถานศึกษา ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ของผู้เชี่ยวชาญ จำนวน 7 คน โดยค่าเฉลี่ยและเบี่ยงเบนมาตรฐาน ซึ่งการทดสอบหาความเที่ยงตรง (Validity) และการทดสอบหาความเชื่อมั่นของแบบสอบถาม ผลของค่าสัมประสิทธิ์อัลฟาที่ได้มีค่าเท่ากับ 0.89 ถือว่ายอมรับได้

ผลการวิจัย

ผลการศึกษาระดับความคิดเห็นทักษะของผู้บริหารในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารสถานศึกษา ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ดังนี้

ตารางที่ 1 ทักษะของผู้บริหารในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ในภาพรวมและรายด้าน

ทักษะในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี	ระดับความคิดเห็น		ระดับทักษะ
	X	S.D.	
1. ด้านการใช้งานคอมพิวเตอร์	3.32	0.71	ปานกลาง
2. ด้านการใช้งานอินเทอร์เน็ต	3.34	0.72	ปานกลาง
3. ด้านการใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล	3.07	0.54	ปานกลาง
4. ด้านการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล อย่างปลอดภัย	3.00	0.51	ปานกลาง
5. ด้านการทำงานร่วมกันแบบออนไลน์	3.07	0.67	ปานกลาง
ภาพรวม	3.16	0.52	ปานกลาง

จากตารางที่ 1 พบว่า ความคิดเห็นเกี่ยวกับทักษะของผู้บริหารในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารสถานศึกษา ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยภาพรวมอยู่ในระดับปานกลาง เมื่อพิจารณารายด้านโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยพบว่า ด้านที่มีค่าเฉลี่ยของระดับทักษะในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีมาก ได้แก่ ด้านการใช้งานอินเทอร์เน็ต รองลงมา คือ ด้านการใช้งานคอมพิวเตอร์ ด้านการทำงานร่วมกันแบบออนไลน์ ด้านการใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล ตามลำดับ ส่วนด้านที่มีค่าเฉลี่ยของระดับทักษะในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีน้อยที่สุด คือ ด้านการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล อย่างปลอดภัยผลการเปรียบเทียบวิเคราะห์ระดับความคิดเห็นทักษะของผู้บริหารในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารสถานศึกษา ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ โดยจำแนกตามวุฒิการศึกษา และประสบการณ์ทำงาน ดังนี้

ตารางที่ 2 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ หาค่าเฉลี่ยรายคู่แนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารสถานศึกษา ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามวุฒิการศึกษา

ทักษะในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี	แหล่งความแปรปรวน	(ss)	(df)	(Ms)	F	Sig.
ด้านการใช้งานคอมพิวเตอร์	ระหว่างกลุ่ม	16.57	2	8.29	19.11	0.00*
	ภายในกลุ่ม	82.83	191	0.43		
	รวม	99.41	193			
ด้านการใช้งานอินเทอร์เน็ต	ระหว่างกลุ่ม	18.32	2	9.16	20.91	0.00*
	ภายในกลุ่ม	83.66	191	0.43		
	รวม	101.99	193			

ทักษะในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี	แหล่งความแปรปรวน	(ss)	(df)	(Ms)	F	Sig.
ด้านการใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	7.20	2	3.60	13.50	0.00*
	ภายในกลุ่ม	50.89	191	0.26		
	รวม	58.09	193			
ด้านการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล อย่างปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	3.55	2	1.77	7.09	0.01*
	ภายในกลุ่ม	47.79	191	0.25		
	รวม	51.35	193			
ด้านการทำงานร่วมกันแบบออนไลน์	ระหว่างกลุ่ม	3.18	2	1.59	3.63	0.02*
	ภายในกลุ่ม	83.54	191	0.43		
	รวม	86.73	193			
สรุปภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	5.08	2	2.54	9.95	0.00*
	ภายในกลุ่ม	48.78	191	0.25		
	รวม	53.86	193			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 2 พบว่า วุฒิการศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นเกี่ยวกับ ทักษะของผู้บริหารในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารสถานศึกษา ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทั้งภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับพันธุธร ทศระเปียบ, วันฉัตร ทิพย์มาศ, และอรุณ จุติผล (2562) ที่ได้ศึกษาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลาม ในจังหวัดนครศรีธรรมราช พบว่า ครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช ที่มีวุฒิการศึกษาต่างกันมีการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้โดยภาพรวมแตกต่างกัน

ตารางที่ 3 ผลการวิเคราะห์เปรียบเทียบ หาค่าเฉลี่ยรายคู่แนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารสถานศึกษา ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ จำแนกตามขนาดสถานศึกษา

ทักษะในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี	แหล่งความแปรปรวน	(ss)	(df)	(Ms)	F	Sig.
ด้านการใช้งานคอมพิวเตอร์	ระหว่างกลุ่ม	11.24	2	5.6	12.18	0.00*
	ภายในกลุ่ม	88.16	191	0.46		
	รวม	99.41	193			
ด้านการใช้งานอินเทอร์เน็ต	ระหว่างกลุ่ม	3.49	2	1.74	3.38	0.00*
	ภายในกลุ่ม	98.50	191	0.51		

ทักษะในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยี	แหล่งความแปรปรวน	(ss)	(df)	(Ms)	F	Sig.
	รวม	101.99	193			
ด้านการใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล	ระหว่างกลุ่ม	4.46	2	2.23	7.94	0.00*
	ภายในกลุ่ม	53.63	191	0.28		
	รวม	58.09	193			
ด้านการใช้งานเทคโนโลยีดิจิทัล อย่างปลอดภัย	ระหว่างกลุ่ม	3.03	2	1.51	5.99	0.00*
	ภายในกลุ่ม	48.31	191	0.25		
	รวม	51.35	193			
ด้านการทำงานร่วมกันแบบออนไลน์	ระหว่างกลุ่ม	9.41	2	4.70	11.63	0.00*
	ภายในกลุ่ม	77.31	191	0.40		
	รวม	86.73	193			
สรุปภาพรวม	ระหว่างกลุ่ม	5.82	2	2.91	11.57	0.00*
	ภายในกลุ่ม	48.04	191	0.25		
	รวม	53.86	193			

*ระดับนัยสำคัญทางสถิติที่ 0.05

จากตารางที่ 3 พบว่า ขนาดสถานศึกษาที่แตกต่างกัน มีความคิดเห็นแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารสถานศึกษา ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ทั้งภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติที่ระดับ 0.05 ซึ่งสอดคล้องกับ อุศมาน หลีสันมะหมัด (2560) ได้ศึกษาสภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหาร โรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 จำแนกตามขนาดโรงเรียน ผลการศึกษา พบว่า สภาพการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 16 โดยภาพรวมและรายด้านแตกต่างกันอย่างมีนัยสำคัญทางสถิติ ที่ระดับ 0.05 ผลการนำเสนอแนวทางการพัฒนาของผู้บริหารในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารสถานศึกษา ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ พบว่าแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารตามความคิดเห็นของผู้เชี่ยวชาญจำนวน 7 คน มีระดับความเหมาะสมมากที่สุด ทั้งนี้เป็นเพราะว่าผู้เชี่ยวชาญที่ประเมินได้คัดเลือกจากผู้มีประสบการณ์ เป็นผู้ที่มีความรู้ความชำนาญที่เกี่ยวข้องกับด้านการศึกษา ด้านเทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการศึกษา ด้านการบริหารสถานศึกษา จึงมีความเชี่ยวชาญและต้องการให้การพัฒนาทักษะผู้บริหารให้เกิดประโยชน์สูงสุดแก่สถานศึกษาและบุคลากรทางการศึกษา และเห็นแนวทางการพัฒนาทักษะของบริหารในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารสถานศึกษาในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่นจังหวัดประจวบคีรีขันธ์ที่เหมาะสม

ตารางที่ 4 ผลการวิเคราะห์ความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนาการจัดระบบสารสนเทศการบริหารงานโรงเรียน สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษาประถมศึกษาเพชรบุรี เขต 2 โดยภาพรวม

แนวทางการพัฒนา ทักษะของผู้บริหารในการใช้นวัตกรรม	ระดับความ คิดเห็น		ระดับทักษะ
	X	S.D.	
1. จัดทำแผนพัฒนารายบุคคล	4.57	0.78	มากที่สุด
2. การประเมินผลเพื่อกำหนดประเด็นการพัฒนาทักษะ	4.71	0.48	มากที่สุด
3. กำหนดวิธีการพัฒนาทักษะผู้บริหาร / วิธีการพัฒนา	4.86	0.37	มากที่สุด
4. การนำไปประยุกต์ใช้ในงาน	5.00	0.00	มากที่สุด
ภาพรวม	4.78	0.22	มากที่สุด

จากตารางที่ 4 พบว่า ระดับความเหมาะสมของแนวทางการพัฒนาทักษะของผู้บริหารในการใช้นวัตกรรมและเทคโนโลยีสารสนเทศ เพื่อการบริหารสถานศึกษา ในศตวรรษที่ 21 ของโรงเรียนในสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น จังหวัดประจวบคีรีขันธ์ ผู้เชี่ยวชาญ มีค่าเฉลี่ยของระดับความเหมาะสมภาพรวมอยู่ในระดับมากที่สุด เมื่อพิจารณารายข้อโดยเรียงลำดับจากมากไปน้อยพบว่า ข้อที่มีค่าเฉลี่ยอยู่ระดับมากที่สุด 4 ข้อ คือ การนำไปประยุกต์ใช้ในงาน รองลงมา คือ กำหนดวิธีการพัฒนาทักษะผู้บริหาร / วิธีการพัฒนาการประเมินผลเพื่อกำหนดประเด็นการพัฒนาทักษะ และจัดทำแผนพัฒนารายบุคคล ตามลำดับ

ข้อเสนอแนะ

ข้อเสนอแนะจากการวิจัย

- 1) ควรมีการสร้างเครือข่ายการเรียนรู้ระหว่างผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อแลกเปลี่ยนประสบการณ์และแนวปฏิบัติที่ดีที่สุดเพื่อส่งเสริมการพัฒนาทักษะและการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ
- 2) ควรมีการสำรวจความต้องการในการฝึกอบรมทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษาเพื่อพัฒนาโปรแกรมการฝึกอบรมที่ตอบสนองต่อความต้องการที่แท้จริง
- 3) พัฒนาทักษะด้านเทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารอย่างเป็นระบบ ควรมีการจัดทำแผนพัฒนารายบุคคล เพื่อวิเคราะห์และระบุจุดแข็ง-จุดอ่อนของผู้บริหารในด้านการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศและนวัตกรรม โดยให้ความสำคัญกับการพัฒนาทักษะที่จำเป็น เช่น การใช้โปรแกรมสร้างสื่อดิจิทัล การทำงานร่วมกันแบบออนไลน์ และการใช้เทคโนโลยีอย่างปลอดภัย
- 4) ส่งเสริมวัฒนธรรมการใช้เทคโนโลยีในองค์กร โดยการสร้างวัฒนธรรมองค์กรที่สนับสนุนการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศอย่างมีประสิทธิภาพ โดยเน้นให้ผู้บริหาร ครู และบุคลากรทางการศึกษาเล็งเห็นถึงความสำคัญของเทคโนโลยีในการพัฒนาคุณภาพการเรียนการสอนและการบริหารจัดการ

ข้อเสนอแนะในการวิจัยครั้งต่อไป

- 1) ศึกษาปัจจัยที่ส่งผลต่อทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหาร การวิจัยในอนาคตควรเน้นศึกษาปัจจัยภายในและภายนอกที่มีผลต่อทักษะการใช้เทคโนโลยีของผู้บริหาร เช่น ประสิทธิภาพการทำงาน แรงจูงใจในการเรียนรู้ และการสนับสนุนจากองค์กร

2) เปรียบเทียบทักษะผู้บริหารในพื้นที่ต่างๆ ควรทำการศึกษาเชิงเปรียบเทียบระหว่างผู้บริหารในพื้นที่เมืองและชนบท หรือระหว่างจังหวัดต่างๆ เพื่อระบุความแตกต่างด้านทักษะและการเข้าถึงเทคโนโลยีสารสนเทศ

3) วิจัยผลลัพธ์จากการพัฒนาทักษะผู้บริหาร ศึกษาผลกระทบของการฝึกอบรมและพัฒนาทักษะที่มีต่อประสิทธิภาพการบริหารสถานศึกษา รวมถึงผลกระทบต่อคุณภาพการเรียนรู้ของนักเรียน

เอกสารอ้างอิง

กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. (2555). รายงานประจำปี 2555 กระทรวงเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสาร. กรุงเทพฯ: กระทรวง.

ฉัตรมงคล สนพลาย. (2558). การบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารเพื่อการศึกษาที่ส่งผลต่อการบริหารงานวิชาการของสถานศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 10 จังหวัดเพชรบุรี. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). ราชบุรี: มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง.

บุษบา เสนีย์. (2563). รูปแบบการบริหารการจัดการเรียนรู้โดยใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของสถานศึกษาสังกัดกรุงเทพมหานคร. (ปรัชญาดุษฎีบัณฑิต). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยนอร์ทกรุงเทพ.

พันธยุทธ ทิศระเปียบ วันฉัตร ทิพย์มาศ และอรุณ จุติผล. (2562). การใช้เทคโนโลยีสารสนเทศเพื่อการจัดการเรียนรู้ของครูโรงเรียนเอกชนสอนศาสนาอิสลามในจังหวัดนครศรีธรรมราช. วารสารนาคบุตรปริทรรศน์, 11(1), 127-140.

ภิญญาพัชญ์ แหวนนาค. (2560). การนำเสนอแนวทางการบริหารเทคโนโลยีสารสนเทศและการสื่อสารของโรงเรียนมาตรฐานสากลในสังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษา เขต 1 จังหวัดพระนครศรีอยุธยา. (วิทยานิพนธ์ครุศาสตรมหาบัณฑิต). อยุธยา: มหาวิทยาลัยราชภัฏพระนครศรีอยุธยา,

วรรณาสินธุ์เจริญ. (2565). การพัฒนาทักษะการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศของผู้บริหารสถานศึกษา. วารสารการศึกษาและการพัฒนา, 12(3), 45-58.

สฎายุ จีระวนิชตระกูล. (2557). กฎหมายสำหรับผู้บริหารการศึกษา. ชลบุรี: เกี๊ยกู้ดครีเอชั่น.

สมชาย แก้วกาญจน์. (2564). การบริหารจัดการเทคโนโลยีสารสนเทศในสถานศึกษา. วารสารการบริหารการศึกษา, 10(2), 23-34.

อุศมาน หลีสันมะหมัด. (2560). สภาพและปัญหาการใช้เทคโนโลยีสารสนเทศในการบริหารโรงเรียนมัธยมศึกษา สังกัดสำนักงานเขตพื้นที่การศึกษามัธยมศึกษาเขต 16. (วิทยานิพนธ์ศึกษาศาสตรมหาบัณฑิต). สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

Feather, J. and Sturges, P. (Eds.). (1997). *International Encyclopedia of Information and Library Science*. London: Routledge.

Keenan, S. (1996). *Concise Dictionary of Library and Information Science*. London Bowker-Saur.

Rosenberg, M. J., & Hovland, C. I. (Eds.). (1966). *Attitude organization and change: An analysis of consistency among attitude components*. New Haven: Yale U. Press.

รายนามผู้ทรงคุณวุฒิประเมินบทความวารสารการจัดการภาครัฐและการเมือง

Journal of Public and Political Management

ปีที่ 2 ฉบับที่ 2 พฤษภาคม - สิงหาคม 2567

ผศ.ดร.รักเกียรติ หงษ์ทอง	คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏหมู่บ้านจอมบึง
ผศ.ดร.ฐิตีมา ให้อย่าง	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ผศ.ดร.สุเชาว์ มีหนองหว้า	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ผศ.ดร.เชาวฤทธิ์ เชาวแสงรัตน์	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ดร.ธนเดช สอนสะอาด	สาขารัฐประศาสนศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏบ้านสมเด็จเจ้าพระยา
ดร.ธนพันธุ์ พูลชอบ	คณะรัฐศาสตร์ มหาวิทยาลัยกรุงเทพธนบุรี
ดร.อำนาจ บุญรัตน์ไตรี	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ดร.จิราภรณ์ ชันยูชนะ	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ดร.ละมุล รอดขวัญ	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี
ดร.มังกรแก้ว ดรุณศิลป์	วิทยาลัยนวัตกรรมการจัดการ มหาวิทยาลัยเทคโนโลยีราชมงคลธัญบุรี

กองบรรณาธิการวารสารการจัดการภาครัฐและการเมือง

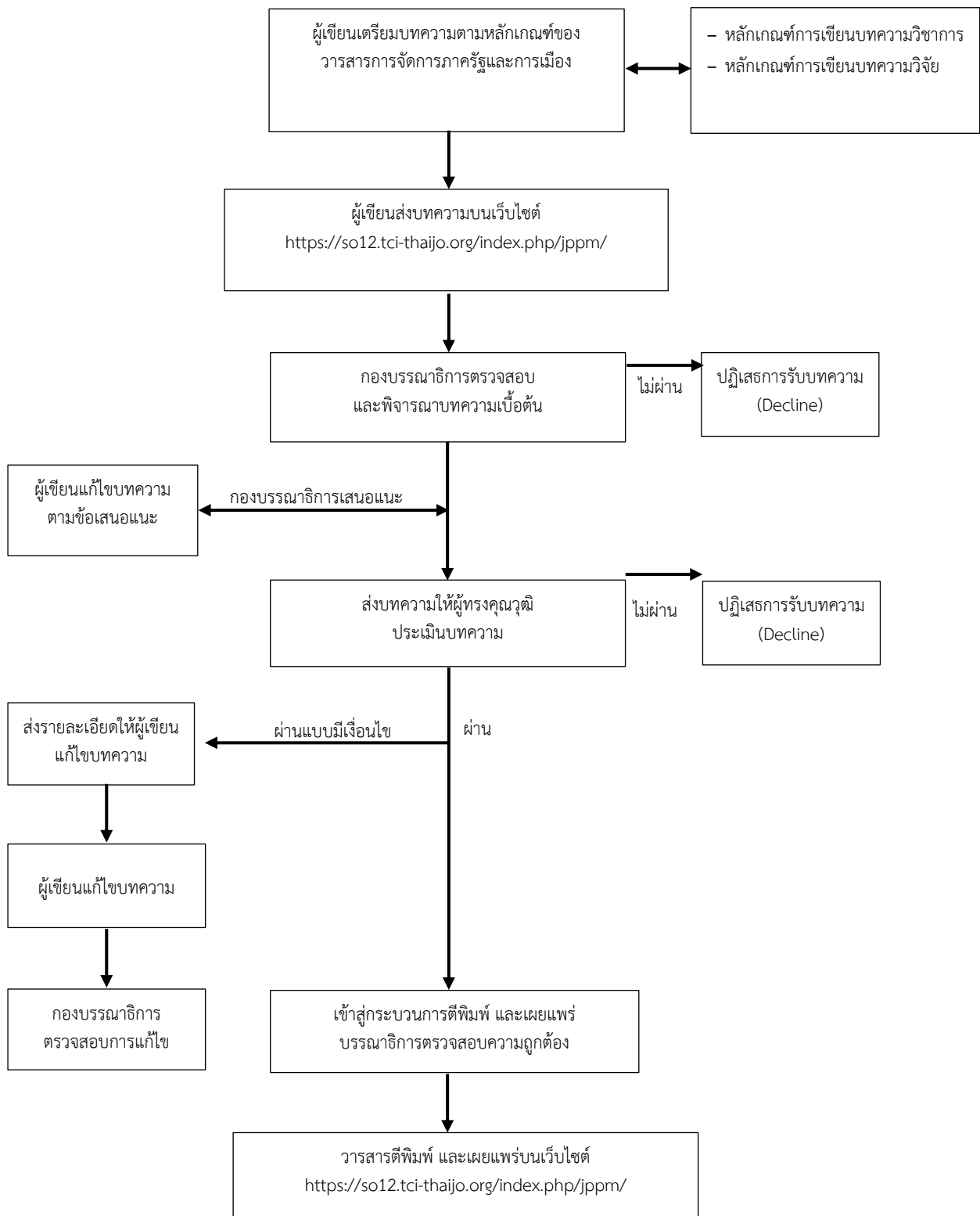
Journal of Public and Political Management

ชมรมการบริหารสาธารณะ

3/768 ถนนเทศบาลนิมิตเหนือ แขวงลาดยาว เขตจตุจักร กรุงเทพฯ 10900

โทรศัพท์: 090-962-5431

ขั้นตอนการส่งบทความตีพิมพ์ วารสารการจัดการภาครัฐและการเมือง

จริยธรรมการตีพิมพ์วารสารการจัดการภาครัฐและการเมือง

บทบาท หน้าที่ จริยธรรมของผู้เขียนบทความ

1. ผู้เขียนบทความจะต้องรับรองว่า บทความที่ส่งมาขอรับการตีพิมพ์ในวารสารการจัดการภาครัฐและการเมือง จะต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างการพิจารณาจากวารสารอื่น หรือสิ่งพิมพ์อื่นๆ
2. ผู้เขียนบทความจะต้องปฏิบัติตามหลักเกณฑ์การเสนอบทความวิชาการ หรือบทความวิจัยตามรูปแบบที่วารสารเพื่อตีพิมพ์ในวารสารการจัดการภาครัฐและการเมืองอย่างเคร่งครัด
3. ผู้เขียนต้องไม่ละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่น (Plagiarism) มาเป็นของตนเอง ซึ่งวารสารได้กำหนดความซ้ำของผลงาน ไว้ในระดับไม่เกิน 20%
4. ผู้เขียนซึ่งมีชื่อปรากฏอยู่ในบทความจะต้องเป็นผู้มีส่วนในการจัดทำบทความหรือมีส่วนในการดำเนินการวิจัยจริง และขอสงวนสำหรับบุคคลที่ไม่ได้มีส่วนร่วมในการจัดทำบทความจะไม่อนุญาตให้ใส่ชื่อลงไปเด็ดขาด หากมีการตรวจสอบทางวารสาร จะถอนบทความนั้นออกทันที
5. ผู้เขียนจะต้องมีความรับผิดชอบในการอ้างอิงเนื้อหาใน ผลงาน ภาพ หรือตาราง หากมีการนำมาใช้ในบทความของตนเอง โดยให้ระบุ “ที่มา” เพื่อป้องกันการละเมิดลิขสิทธิ์ และจะดำเนินการถอนบทความออกจากการเผยแพร่ของวารสารทันที
6. ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความถูกต้องของรายการเอกสารอ้างอิง ทั้งในแง่ของรูปแบบและเนื้อหา และไม่ควรนำเอกสารที่ไม่เกี่ยวข้องกับบทความมาอ้างอิง หรือใส่ไว้ในเอกสารอ้างอิง และไม่ควรอ้างอิงเอกสารที่มากเกินไป โดยจะต้องมีการอ้างอิงตรงตาม ระบบ APA. (Version 6) ที่วารสารกำหนดไว้
7. ผู้เขียนจะต้องปรับปรุงแก้ไขบทความตามผลประเมินจากผู้ทรงคุณวุฒิ และกองบรรณาธิการ ให้แล้วเสร็จภายในเวลาที่กำหนด หากไม่ปรับปรุงตามที่กำหนดจะต้องเลื่อนการตีพิมพ์เผยแพร่ออกไป หรืออาจถูกปฏิเสธการเผยแพร่บทความ
8. บทความที่ตีพิมพ์ในวารสารถือเป็นผลงานของผู้เขียน ผู้เขียนและผู้มีชื่อร่วมต้องรับผิดชอบต่อบทความนั้น
9. ในกรณีที่ผู้เขียนทำผิดจริยธรรมจะถูกตัดสิทธิ์การตีพิมพ์เป็นระยะเวลา 3 ปี โดยจะแจ้งผู้เขียนและหน่วยงานสังกัดของผู้เขียน
10. ผู้เขียนจะต้องไม่รายงานข้อมูลที่คลาดเคลื่อนจากความเป็นจริง ไม่ว่าจะเป็นการสร้างข้อมูลเท็จ หรือการปลอมแปลง บิดเบือน รวมไปถึงการตกแต่ง หรือ เลือกแสดงข้อมูลเฉพาะที่สอดคล้องกับข้อสรุป
11. การพิจารณาอนุญาตให้ลงตีพิมพ์ขึ้นอยู่กับพิจารณาจากกองบรรณาธิการ และให้ถือเป็นที่สุด

บทบาท หน้าที่ จริยธรรมของบรรณาธิการ

1. บรรณาธิการจะต้องกำกับติดตามดูแลให้การดำเนินงานของวารสาร เป็นไปตามนโยบายและวัตถุประสงค์ให้ถูกต้องตามจริยธรรม/จรรยาบรรณ ตามประกาศของศูนย์ดัชนีการอ้างอิงวารสารไทย (TCI) เรื่องการประเมินด้านจริยธรรม และจรรยาบรรณ
2. บรรณาธิการจะต้องกำกับติดตาม และดำเนินการอย่างเหมาะสมกับเจ้าของบทความ หรือบทความที่ตรวจพบว่ามีผลกระทบด้านจริยธรรม/จรรยาบรรณ เช่น การละเมิดหรือคัดลอกผลงานของผู้อื่น ซึ่งวารสารได้กำหนดความซ้ำซ้อนของบทความไม่เกิน 20 %
3. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล การตีพิมพ์เผยแพร่บทความที่มีผลประโยชน์ทับซ้อน เช่น การตีพิมพ์เผยแพร่บทความของบรรณาธิการ หรือกองบรรณาธิการ อย่างมีนัยสำคัญ หรือ ไม่มีการตรวจสอบคุณภาพบทความก่อนการตีพิมพ์โดยผู้ทรงคุณวุฒิที่ไม่มีส่วนได้ส่วนเสียกับบทความ เป็นต้น
4. บรรณาธิการมีหน้าที่ควบคุมดูแลและพิจารณาคุณภาพของบทความ เพื่อตีพิมพ์เผยแพร่ในวารสาร และต้องคัดเลือกบทความมาตีพิมพ์หลังจากผ่านกระบวนการประเมินบทความแล้วโดยพิจารณาจากความชัดเจน และความสอดคล้องของเนื้อหา กับนโยบายของวารสาร และจะต้องมีข้อความรู้ที่สะท้อนมุมมอง แนวคิดเชิงทฤษฎีที่ได้จากประสบการณ์ การสังเคราะห์เอกสาร หรืองานวิจัย มุ่งเน้นการนำเสนอแนวคิดทฤษฎีใหม่รวมถึงแบบจำลองเชิงแนวคิด (Conceptual Model) ที่ช่วยเสริมสร้างความเข้าใจอันจะนำไปสู่การวิจัยในหัวข้อวิชาการที่สำคัญ
5. บรรณาธิการต้องไม่เปิดเผยข้อมูลของเจ้าของบทความ และผู้ประเมินบทความแก่บุคคลอื่น ๆ ที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงเวลาของการประเมินบทความ ซึ่งวารสารได้กำหนดในลักษณะปกปิดรายชื่อทั้งสองด้าน (Double blind peer-reviewed)
6. บรรณาธิการต้องไม่ตีพิมพ์บทความที่เคยตีพิมพ์จากวารสารอื่นมาแล้ว โดยต้องมีการตรวจสอบการคัดลอกผลงานผู้อื่น (Plagiarism) อย่างจริงจัง และหากตรวจพบการคัดลอกผลงานของผู้อื่น เกินตามที่กำหนดไว้ จะต้องหยุดกระบวนการประเมิน และติดต่อผู้เขียนบทความหลักทันที เพื่อขอคำชี้แจง เพื่อประกอบการ “ตอบรับ” หรือ “ปฏิเสธ” การตีพิมพ์บทความนั้น ๆ
7. บรรณาธิการจะต้องไม่มีผลประโยชน์ทับซ้อนกับเจ้าของบทความ และผู้ประเมินบทความ โดยเด็ดขาด เพื่อรักษาไว้ซึ่งธรรมาภิบาลในการดำเนินงานอย่างเคร่งครัด
8. บรรณาธิการต้องไม่นำข้อมูลบางส่วน หรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเอง
9. บรรณาธิการมีหน้าที่พิจารณาตีพิมพ์เผยแพร่ผลงานวิจัยที่มีระเบียบวิธีวิจัยที่ถูกต้องและให้ผลที่น่าเชื่อถือ โดยนำผลของการวิจัยมาเป็นตัวชี้แนะว่า สมควรตีพิมพ์เผยแพร่หรือไม่
10. หากบรรณาธิการตรวจพบว่า บทความมีการลอกเลียนบทความอื่นโดยมิชอบ หรือมีการปลอมแปลงข้อมูล ซึ่งสมควรถูกถอดถอน แต่เจ้าของบทความปฏิเสธที่จะถอนบทความ บรรณาธิการสามารถดำเนินการถอนบทความได้โดยไม่ต้องได้รับความยินยอมจากเจ้าของบทความซึ่งถือเป็นสิทธิและความรับผิดชอบต่อบทความของบรรณาธิการ
11. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล ทั้งด้วยตนเองและคณะทำงานในเรื่องจำนวนและคุณภาพการอ้างอิงของวารสารที่ผิดไปจากสภาพความเป็นจริง เช่น มีการกำกับและร้องขอให้มีการอ้างอิงบทความในวารสารอื่นทั้งในลักษณะลับหรือเปิดเผย และมีการใช้อ้างอิงที่ไม่ถูกต้องและสอดคล้องกับเนื้อหา

12. บรรณาธิการต้องกำกับติดตามดูแล การเก็บค่า Page charge หรือ processing fee คือ ต้องมีการดำเนินการอย่างโปร่งใส เช่น กำหนดให้มีการประกาศกระบวนการเรียกเก็บอย่างชัดเจนหรือ ระบุราคาหรือเงื่อนไขของการเรียกเก็บค่า Page charge ตามที่ระบุได้ประกาศไว้อย่างเคร่งครัด

มาตรฐานทางจริยธรรมของผู้ประเมินบทความ

1. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณคือ ต้องรับประเมินบทความที่ตนเองนั้นมีความถนัดหรือมีความรู้หรือมีความเชี่ยวชาญกับเรื่อง หรือบทความที่ได้รับการประเมินนั้น ๆ ผู้ประเมินบทความควรประเมินบทความในสาขาวิชาที่ตนมีความเชี่ยวชาญ โดยพิจารณาความสำคัญของเนื้อหาในบทความที่มีต่อสาขานั้น ๆ คุณภาพของการวิเคราะห์ และความเข้มข้นของผลงานหรือกระบวนการวิจัยที่สำคัญ ๆ และสอดคล้องกับบทความที่กำลังประเมิน และในการประเมินบทความด้วยผู้ประเมินไม่ควรใช้ความคิดเห็นส่วนตัวที่ไม่มีข้อมูลรองรับมาเป็นเกณฑ์ในการตัดสินบทความ และควรปฏิเสธในบทความที่ตนเองนั้นไม่ถนัด
2. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณในความคิดเห็นทางวิชาการของตนเอง ลงในแบบฟอร์มการประเมินหรือเนื้อหาในบทความ ด้วยความยุติธรรม ไม่อคติ ตรงไปตรงมา ไม่ลำเอียงรวมทั้งตรงต่อเวลาตามที่วารสารกำหนดในการประเมิน
3. ผู้ประเมินบทความควรมีจรรยาบรรณในการรักษาความลับและไม่เปิดเผยข้อมูลของบทความที่ส่งมาเพื่อพิจารณาให้แก่บุคคลที่ไม่เกี่ยวข้องในช่วงระยะเวลาของการประเมินบทความรวมถึงหลังจากที่พิจารณาประเมินบทความเสร็จแล้ว
4. หลังจากได้รับบทความจากบรรณาธิการวารสาร และผู้ประเมินบทความ ตระหนักว่าตนเองอาจมีผลประโยชน์ทับซ้อนกับผู้พิมพ์ที่ทำให้ไม่สามารถให้ข้อคิดเห็นและข้อเสนอแนะอย่างอิสระได้ ผู้ประเมินบทความควรแจ้งให้บรรณาธิการวารสารทราบและปฏิเสธการประเมินบทความนั้น ๆ
5. ผู้ประเมินบทความ ควรคำนึงถึงการพิจารณาในหัวข้อ ชื่อเรื่อง หากเป็นบทความวิชาการสามารถพิจารณาให้แก้ไขชื่อเรื่องได้ แต่หากเป็นบทความวิจัย ควรพิจารณาเฉพาะความผิดพลาดด้านตัวสะกด และไม่ควรมีการพิจารณาให้เปลี่ยนชื่อเรื่องบทความวิจัย
6. ผู้ประเมินบทความต้องไม่นำข้อมูลบางส่วน หรือทุกส่วนของบทความไปเป็นผลงานของตนเองและคนอื่น ๆ
7. เมื่อผู้ประเมินบทความพบว่า มีส่วนใดของบทความ ที่มีความเหมือนกัน หรือซ้ำซ้อนกับผลงานชิ้นอื่น ๆ ผู้ประเมินบทความต้องแจ้งให้บรรณาธิการทราบ พร้อมแสดงหลักฐานให้เห็นเป็นประจักษ์

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวารสารการจัดการภาครัฐและการเมือง

วารสารการจัดการภาครัฐและการเมือง มีนโยบายจัดพิมพ์ปีละ 3 ฉบับ (ฉบับที่ 1 มกราคม-เมษายน , ฉบับที่ 2 พฤษภาคม-สิงหาคม และ ฉบับที่ 3 กันยายน-ธันวาคม) โดยมีวัตถุประสงค์ เพื่อส่งเสริม เผยแพร่ ผลงานวิชาการ ผลงานวิจัย บทความหนังสือ ด้านการจัดการภาครัฐ รัฐประศาสนศาสตร์และรัฐศาสตร์

ข้อกำหนดในการส่งบทความ จัดทำขึ้นโดยใช้ภาษาไทย หรือภาษาอังกฤษเท่านั้น บทความที่นำมกลงในวารสารต้องไม่เคยตีพิมพ์หรืออยู่ระหว่างตีพิมพ์ในหนังสือหรือวารสารใดมาก่อนกระบวนการคัดเลือกบทความโดยใช้วิธีการประเมินแบบ Double-Blind Review บทความจะถูกส่งไปยังนักวิชาการผู้เชี่ยวชาญตรงกับสาขาวิชานั้นๆ จำนวน 3 คน เพื่อเป็นผู้ประเมินบทความ

การเตรียมต้นฉบับบทความ

- 1) การตั้งค่าหน้ากระดาษ ต้นฉบับบทความต้องมีความยาว 10 - 15 หน้ากระดาษ A4 (รวมเอกสารอ้างอิง) พิมพ์บนกระดาษหน้าเดียว
- 2) ตัวอักษร และขนาดอักษร เนื้อหาใช้ตัวอักษรแบบ TH Sarabun PSK ขนาด 16 ตั้งค่าหน้ากระดาษโดย เว้นขอบบน ขอบซ้าย 1 นิ้ว และขอบขวา ขอบล่าง 1 นิ้ว (2.54 เซนติเมตร) กำหนดระยะห่างระหว่างบรรทัดเท่ากับ 1 และเว้นบรรทัดระหว่างแต่ละย่อหน้า การนำเสนอรูปภาพและตาราง ต้องนำเสนอรูปภาพและตารางที่มีความคมชัดพร้อมระบุหมายเลขกำกับรูปภาพไว้ด้านล่าง พิมพ์เป็นตัวหนา เช่น ตาราง 1 หรือ Table 1 และ รูป 1 หรือ Figure 1 รูปภาพที่นำเสนอต้องมีรายละเอียดของข้อมูลครบถ้วนและเข้าใจได้ โดยไม่จำเป็นต้องกลับไปอ่านที่เนื้อความอีก ระบุลำดับของรูปภาพทุกรูปให้สอดคล้องกับเนื้อหาที่อยู่ในต้นฉบับ โดยคำอธิบายต้องกระชับและสอดคล้องกับรูปภาพที่นำเสนอ
- 3) ชื่อเรื่อง ต้องมีภาษาไทยและภาษาอังกฤษ พิมพ์ไว้หน้าแรกตรงกลาง
- 4) ชื่อผู้เขียน ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ อยู่ใต้ชื่อเรื่องตรงกลาง
- 5) ระบุชื่อต้นสังกัด หรือชื่อหน่วยงาน และอีเมล
- 6) มีบทคัดย่อ ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ ไม่เกิน 300 คำตอบทคัดย่อ
- 7) กำหนดคำสำคัญ (Keywords) ทั้งภาษาไทยและภาษาอังกฤษ (3 - 5 คำ)
- 8) การเรียงหัวข้อ หัวข้อใหญ่สุด ให้พิมพ์ชิดขอบด้านซ้าย หัวข้อย่อยเว้นห่างจาก หัวข้อใหญ่ 3-5 ตัวอักษร พิมพ์ตัวที่ 6 และหัวข้อย่อยขนาดเดียวกัน ต้องพิมพ์ให้ตรงกัน เมื่อขึ้นหัวข้อใหญ่ ควรเว้นระยะพิมพ์ เพิ่มอีก 0.5 ช่วงบรรทัด
- 9) การใช้ตัวเลขคำย่อ และวงเล็บ ควรใช้ตัวเลขอารบิกทั้งหมด ใช้คำย่อที่เป็นสากลเท่านั้น (ระบุคำเต็มไว้ในครั้งแรก) การวงเล็บภาษาอังกฤษ ควรใช้ดังนี้ (Student centred learning)

การอ้างอิงเอกสารในบทความ

เอกสารที่นำมาอ้างอิงควรได้มาจากแหล่งที่มีการตีพิมพ์ชัดเจน อาจเป็นวารสาร หนังสือหรือข้อมูลทางอินเทอร์เน็ตก็ได้ ทั้งนี้ผู้เขียนบทความต้องเป็นผู้รับผิดชอบต่อความถูกต้องของเอกสารอ้างอิงทั้งหมด ก่อนส่งต้นฉบับผู้เขียนบทความควรตรวจสอบถึงความถูกต้องของการอ้างอิงเอกสาร เพื่อป้องกันความล่าช้าในการตีพิมพ์บทความ เนื่องจากบทความที่การอ้างอิงไม่ถูกต้องจะไม่ได้รับการส่งต่อเพื่อพิจารณาโดยผู้ทรงคุณวุฒิ จนกว่าการอ้างอิงเอกสารจะได้รับการแก้ไขให้ถูกต้อง สำหรับการอ้างอิงเอกสารในบทความนั้น ใช้ระบบ APA

6th (ระบบ นาม-ปี) และเลขหน้าของเอกสารที่นำมาอ้างอิง กำกับท้ายเนื้อความที่ได้อ้างอิงเอกสารที่อ้างอิงในบทความจะต้องปรากฏในเอกสารอ้างอิงท้ายบทความทุกรายการ และเจ้าของบทความต้องรับผิดชอบถึงความถูกต้องของเอกสารที่นำมาอ้างอิงทั้งหมด โดยรูปแบบของการอ้างอิงเอกสาร มีดังนี้

อ้างอิงจากเอกสารภาษาไทย

- 1) ผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างชื่อผู้แต่ง เครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (สุพัตรา ยอดสุรางค์, 2561)
- 2) ผู้แต่ง 1 -3 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งทุกรายการ โดยใช้เครื่องหมายจุลภาค (,) ตามด้วยปีที่พิมพ์ เช่น (ชัยฤทธิ์ ทองรอด สุพัตรา ยอดสุรางค์ และวราภรณ์ สารอินมูล, 2559) หากมีเอกสารที่นำมาอ้างอิงมากกว่า 1 รายการให้ใช้เครื่องหมายอัฒภาค (;) คั่นระหว่างรายการอ้างอิง เช่น (อุษา งามมีศรี, 2562; วิศิษฐ์ ฤทธิ์บุญชัย, 2563)
- 3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 3 รายให้อ้างชื่อของผู้แต่งรายแรก เว้นวรรคหนึ่งครั้ง เพิ่มคำว่า และคณะ เช่น (อำนวย บุญรัตน์ไมตรี และคณะ, 2563)
- 4) ให้เรียงลำดับการอ้างอิงตามลำดับพยัญชนะตัวแรกของชื่อผู้แต่ง เช่นเดียวกับลำดับการอ้างอิงในส่วนเอกสารอ้างอิง

อ้างอิงจากเอกสารภาษาอังกฤษ

- 1) ถ้ามีผู้แต่งหนึ่งรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่ง เครื่องหมายจุลภาค ปีที่พิมพ์ เช่น (Porter, 1980)
- 2) ถ้ามีผู้แต่งสามรายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งสามราย โดยใช้เครื่องหมายจุลภาค ปีที่พิมพ์ เช่น (Storey, Drucker & Easingwood, 1999) และให้ใช้เครื่องหมายอัฒภาค (;) คั่นกลางระหว่างเอกสารที่นำมาอ้างอิงมากกว่า 1 เอกสาร เช่น (Drucker, 1954; Dooley & O'Sullivan, 2003)
- 3) ถ้ามีผู้แต่งมากกว่า 3 รายให้อ้างนามสกุลของผู้แต่งรายแรก ตามด้วย et al., ปีที่พิมพ์ (Woodman et al., 1993)
- 4) ให้เรียงลำดับการอ้างอิงชื่อผู้แต่ง

เอกสารอ้างอิง

(1) หนังสือ

การอ้างอิงในเนื้อหา

(สมบัติ ชำรงธัญวงศ์, 2556)

(Gibson, J.H., John, M.I. and James, H.D., 1982)

รายการอ้างอิง

รูปแบบ : ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ชื่อหนังสือ. /(ครั้งที่พิมพ์). /สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

สมบัติ ชำรงธัญวงศ์. (2556). นโยบายสาธารณะ: แนวความคิด การวิเคราะห์ และกระบวนการ. (พิมพ์ครั้งที่

2). กรุงเทพฯ ฯ: สำนักพิมพ์เสมาธรรม.

Gibson, J.H., John, M.I. and James, H.D. (1982). *Organizations: Behavior Structure and Processes*. New York: Business Publications.

(2) บทความจากวารสาร

การอ้างอิงในเนื้อหา

(อำนวย บุญรัตน์ไมตรี, 2560)

(Boonratmaitree, A., 2017)

รายการอ้างอิง

รูปแบบ : ผู้แต่ง./ (ปีที่พิมพ์)./ ชื่อบทความ./ ชื่อวารสาร./ ปีที่/ (ฉบับที่), / เลขหน้าแรกที่ตีพิมพ์-เลขหน้าสุดท้ายที่ตีพิมพ์.

อำนวย บุญรัตน์ไมตรี. (2560). นโยบายการจัดการขยะของรัฐและองค์การบริหารส่วนท้องถิ่น. *วารสารเทคโนโลยีภาคใต้*, 10(1), 169-174.

Boonratmaitree, A. (2017). Waste Management Policy of the State and Local Governments. *Journal of Southern Technology*, 10(1), 169-174.

(3) วิทยานิพนธ์

การอ้างอิงในเนื้อหา

(เบญจ พรพลธรรม, 2553)

(Zamperlin, F. U., 2012)

รายการอ้างอิง

รูปแบบ : ชื่อผู้เขียน./ (ปีพิมพ์)./ ชื่อวิทยานิพนธ์./ (ระดับคุณวุฒิ/ วิทยานิพนธ์/ สารนิพนธ์/ หรือการค้นคว้าแบบอิสระ)./ ชื่อมหาวิทยาลัย.

เบญจ พรพลธรรม. (2553). *การจัดการความโปร่งใสและการมีส่วนร่วมในบริการสาธารณะขององค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น*. (วิทยานิพนธ์รัฐศาสตรดุษฎีนิพนธ์). กรุงเทพมหานคร: มหาวิทยาลัยรามคำแหง.

Zamperlin, F. U. (2012). *The role of servant leadership in middle school culture*. (Doctoral Dissertation). New York: Fordham University.

(4) รายงานการวิจัย

การอ้างอิงในเนื้อหา

(ทงศักดิ์ ปัดสินธุ์, 2563)

รายการอ้างอิง

รูปแบบ : ชื่อผู้เขียน./ (ปีพิมพ์)./ ชื่อเรื่อง./ (รายงานการวิจัย)./ สถานที่พิมพ์: สำนักพิมพ์.

ทงศักดิ์ ปัดสินธุ์. (2563). *การมีส่วนร่วมของประชาชนในการจัดการขยะมูลฝอยของชุมชนตำบลหนองกุ้งสวรรค์ อำเภอนาทม จังหวัดน่าน*. (รายงานการวิจัย). น่าน: คณะมนุษยศาสตร์และสังคมศาสตร์ มหาวิทยาลัยราชภัฏมหาสารคาม.

(5) ข้อมูลจากเว็บไซต์

การอ้างอิงในเนื้อหา

(กรุงเทพธุรกิจ, 2560)

(Clark, D. ,1999)

รายการอ้างอิง

รูปแบบ: ผู้แต่ง./(ปีที่เผยแพร่)./ชื่อบทความ./เข้าถึงได้จาก แหล่งที่อยู่ไฟล์ (URL).

กรุงเทพธุรกิจ. (2560). ธนาคารโลกชี้ 'สลัม' เอเชียแปซิฟิกใหญ่ที่สุดในโลก. เข้าถึงได้จาก <http://www.bangkokbiznews.com/news/detail/775554>.

Clark, D. (1999). *Instructional system design: The ADDIE model*. Retrieved October 12, 2022 from <http://www.nwlink.com/~donclark/hrd/sat.html>.

(6) ราชกิจจานุเบกษา

การอ้างอิงในเนื้อหา

(พระราชกฤษฎีกาด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546, 2546)

รายการอ้างอิง

รูปแบบ: ชื่อพระราชบัญญัติ./(ปีที่พิมพ์,วันที่/เดือน). ราชกิจจานุเบกษา./เล่ม/.../ตอนที่/...,หน้า....

พระราชกฤษฎีกาด้วยหลักเกณฑ์และวิธีการบริหารกิจการบ้านเมืองที่ดี พ.ศ. 2546. (2546, 9 ตุลาคม). ราชกิจจานุเบกษา. เล่ม 120 ตอนที่ 100 ก, หน้า 2-16.

(7) เอกสารการประชุมทางวิชาการ

การอ้างอิงในเนื้อหา

(ศุภยา ศรีโยม, มาริษา มุสิกจินดา, พรรณพชา เสมามิ่ง และศรวิวรรณ ขำตรี, 2566)

การอ้างอิงครั้งที่ 1

(ศุภยา ศรีโยม และคณะ, 2566)

การอ้างอิงครั้งที่ 2 เป็นต้นไป

รายการอ้างอิง

รูปแบบ: ชื่อผู้แต่ง./(ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ใน หรือ in ชื่อบรรณานุกรม, ชื่อการประชุม (หน้า หรือ p หรือ pp.)/สถานที่พิมพ์./สำนักพิมพ์.

ศุภยา ศรีโยม, มาริษา มุสิกจินดา, พรรณพชา เสมามิ่ง และศรวิวรรณ ขำตรี. (2566). การจัดการขยะชุมชนในพื้นที่บ้านด่าน หมู่ที่ 4 ต.เกาะแก้ว อ.เมือง จ.สงขลา. ใน การประชุมมหาดไทยวิชาการระดับชาติและนานาชาติครั้งที่ 14 (หน้า 1058-1073). สงขลา: มหาวิทยาลัยหาดใหญ่.

(8) สารานุกรม

การอ้างอิงในเนื้อหา

(คณะกรรมการจัดทำสารานุกรมสำหรับเยาวชน. (2558)

รายการอ้างอิง

รูปแบบ : ผู้แต่ง./(ปีที่พิมพ์)./ชื่อบทความ./ใน ชื่อสารานุกรม (เล่มที่, หน้า)./สถานที่พิมพ์:/สำนักพิมพ์หรือโรงพิมพ์.

คณะกรรมการจัดทำสารานุกรมสำหรับเยาวชน. (2558). การเมืองไทยในบริบทความเชื่อมโยงกับภาคส่วนอื่น. ใน สารานุกรมเมืองไทยสำหรับเยาวชน (เล่มที่ 3, หน้า 11-16). กรุงเทพฯ: คณะอนุกรรมการจัดทำสารานุกรมสำหรับเยาวชน.

การส่งบทความ

ให้ส่งต้นฉบับบทความออนไลน์ (ไฟล์ Word) ไปที่ <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/JPLM/index>

แนวทางการเขียนบทความวิชาการ

แนวทางการเขียนบทความวิชาการ ประกอบด้วย

- มีประเด็นหรือความแนวคิดที่ชัดเจน มีเนื้อหาทางวิชาการที่ถูกต้อง สมบูรณ์ และทันสมัย
- วิเคราะห์ประเด็นตามหลักวิชาการ มีการสังเคราะห์ความรู้จากแหล่งต่าง ๆ และเสนอความรู้หรือวิธีการที่เป็นประโยชน์
- สอดแทรกความรู้ใหม่ที่เป็นประโยชน์ หรือแสดงทัศนะทางวิชาการของผู้เขียนอย่างชัดเจนและเที่ยงตรง
- มีการค้นคว้าอ้างอิงจากแหล่งอ้างอิงที่เชื่อถือได้ ทันสมัย และครอบคลุม
- มีการนำเสนอข้อมูลที่เข้าใจง่ายและเป็นระบบ ใช้ภาษาทางวิชาการอย่างเหมาะสม

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิชาการ

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิชาการ บทความปริทรรศน์ ปกิณกะ ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- (1) ชื่อเรื่อง ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- (2) ชื่อผู้เขียน (ประกอบด้วย ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง หน่วยงาน และอีเมล)
- (3) บทคัดย่อภาษาไทย
- (4) คำสำคัญ (มีจำนวน 3-5 คำ)
- (5) Abstract
- (6) Keywords
- (7) บทนำ
- (8) เนื้อหา
- (9) บทสรุป
- (10) การอ้างอิง

ตัวอย่างการเขียนบทความวิชาการเพื่อตีพิมพ์
วารสารการจัดการภาครัฐและการเมือง

1 นิ้ว

1 นิ้ว

1 นิ้ว

TH Sarabun PSK
18 Point Bold

ชื่อเรื่อง ภาษาไทย
ชื่อเรื่อง ภาษาอังกฤษ

16 Point Bold

ผู้เขียน¹, ผู้เขียน² และ ผู้เขียน³
Author¹, Author² and Author³
สังกัด¹ สังกัด² สังกัด³ (คณะ.....มหาวิทยาลัย)
Affiliation¹ Affiliation² Affiliation³ (Faculty...University, Country.)
Email:.....

14 Point

บทคัดย่อ (250-300 คำ) → 16 Point Bold

16 Point

บทความนี้มีวัตถุประสงค์เพื่อนำเสนอการศึกษา.....
.....
.....
.....

คำสำคัญ :,, 16 Point

16 Point Bold

Abstract → 16 Point Bold

16 Point

The purpose of this article is to present.....
.....
.....
.....
.....
.....
.....

Keywords:;; 16 Point

16 Point Bold

บทนำ → 16 Point Bold

16 Point {

กล่าวถึงความเป็นมาและความสำคัญของปัญหา โดยกว้างๆ (อ้างกฎหมาย นโยบาย หรือทฤษฎีมารองรับ).....

.....

.....

ปัญหาเชิงพื้นที่หรือเชิงปัญหาเชิงสถานการณ์ (Main Idea).....

.....

สรุปหลักการและเหตุผล (Main Idea).....

.....

บทความนี้จะนำเสนอในประเด็นดังต่อไปนี้ (ปรับตามบริบท).....

.....

.....

เนื้อหา

16 Point {

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

.....

องค์ความรู้จากการศึกษา → 16 Point Bold

16 Point {

ระบุงค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการนำเสนอ การสังเคราะห์ออกมาในลักษณะ แผนภาพ แผนภูมิ หรือผังมโนทัศน์ พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างอย่างกระชับ เข้าใจง่าย.....

.....

.....

สรุป } 16 Point Bold

16 Point {

สรุปในภาพรวมของบทความ

.....

.....

เอกสารอ้างอิง

ตัวอย่าง

} 16 Point Bold

- บุญธรรม กิจปรีดาบริสุทธิ์. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.
- พยอม วงศ์สารศรี. (2530). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระนครพาณิชย์.
- ฉัตรชัย นาลำพลอย. (2562). การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสังคมปัจจุบัน. *วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 3(3), 171-178.
- สุนันทา รักดีไทย. (2561). *องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความเป็นพลเมืองของนักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น* (ดุชนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). สุราษฎร์ธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.
- อาภรณ์ รัตน์มณี. (2559). *ทำไมระบบการศึกษาไทยจึงพัฒนาช้า*. เข้าถึงได้จาก <https://www.mcu.ac.th/article/detail/448>.
- Cronbach, L. J. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.
- Kittichayathorn, P. (2012). *Styles and Steps of Community Management Movement for Drug Problem Prevention Learning Center: A Case of Thorraneekum, KhokFaet, Nong Chok, Bangkok*. (Doctoral Dissertation). Bangkok: National Institute of Development Administration.
- Nanposri, N. (2020). Factors Affecting Employee Savings Decision in Central Bangna Department Store, Bangkok. *Journal of Educational Innovation and Research*, 3(2), 131-140.
- Schermerhorn, J., Hunt, J., & Osborn, R. (2000). *Organizational Behavior*. (7th ed.). New York: John Wiley & Sons.
- Wathanapradith, K., & Soma, P. (2016). *Peace Village in the 26th Buddhist Century: Knowledge Learned from Ta Koy Nang Village Sisaket Province*. (Research Report). Ayutthaya: Buddhist Research Institute of MCU.
- Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

หลักเกณฑ์การเขียนบทความวิจัย

การเขียนบทความวิจัย ให้เรียงลำดับสาระ ดังนี้

- (1) ชื่อเรื่อง ภาษาไทยและภาษาอังกฤษ
- (2) ชื่อผู้เขียน (ประกอบด้วย ชื่อ นามสกุล ตำแหน่ง หน่วยงาน และอีเมล)
- (3) บทคัดย่อภาษาไทย
- (4) คำสำคัญ (มีจำนวน 3-5 คำ)
- (5) Abstract
- (6) Keywords
- (7) บทนำ
- (8) วัตถุประสงค์การวิจัย
- (9) สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี)
- (10) การทบทวนวรรณกรรม เขียนควรอธิบายถึงผลการสืบค้นเอกสาร บทความ การวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้อง เพื่อแสดงให้เห็นถึง “ช่องว่างของความรู้” (knowledge gap) ที่ยังไม่ถูกพิจารณา
- (11) กรอบแนวคิดการวิจัย
- (12) ระเบียบวิธีวิจัย ระบุแบบแผนการวิจัย การได้มาซึ่งกลุ่มตัวอย่างและการกำหนดขนาดกลุ่มตัวอย่าง เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย การเก็บรวบรวมข้อมูล และการวิเคราะห์ข้อมูล
- (13) ผลการวิจัย/ผลการทดลอง เสนอผลที่พบตามวัตถุประสงค์การวิจัยตามลำดับอย่างชัดเจน ควรเสนอในรูปแบบตารางหรือแผนภูมิ
- (14) อภิปรายผล/วิจารณ์ เสนอเป็นความเรียง ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของผลการวิจัยกับกรอบแนวคิด และงานวิจัยที่ผ่านมา ไม่ควรอภิปรายเป็นข้อ ๆ แต่ชี้ให้เห็นถึงความเชื่อมโยงของตัวแปรที่ศึกษาทั้งหมด
- (15) ข้อเสนอแนะ
- (16) เอกสารอ้างอิง ต้องเป็นรายการที่มีการอ้างอิงไว้ ทั้งในเนื้อเรื่องและเอกสารอ้างอิงท้ายบทความ

วารสารการจัดการภาครัฐและการเมือง

1 นิ้ว

1 นิ้ว

1 นิ้ว

TH Sarabun PSK
18 Point Bold

ชื่อเรื่อง ภาษาไทย

ชื่อเรื่อง ภาษาอังกฤษ

16 Point Bold

ผู้เขียน¹, ผู้เขียน² และ ผู้เขียน³

Author¹, Author² and Author³

สังกัด¹ สังกัด² สังกัด³ (คณะ...มหาวิทยาลัย)

Affiliation¹ Affiliation² Affiliation³ (Faculty...University, Country.)

Email:.....

14 Point

บทคัดย่อ

16 Point Bold

บทความนี้มีวัตถุประสงค์ 1) เพื่อ..... 2) เพื่อ..... และ 3) เพื่อ.....
รูปแบบการวิจัยเป็น.....(การวิจัยเชิงปริมาณ/การวิจัยเชิงคุณภาพ/การวิจัยแบบผสมผสานวิธี)ใช้แนวคิด (หรือ
ทฤษฎี).....เป็นกรอบการวิจัย พื้นที่วิจัย คือ..... กลุ่มตัวอย่าง(กลุ่มเป้าหมาย/ผู้ให้ข้อมูลสำคัญ)คือ
..... จำนวน คน ใช้วิธีคัดเลือกแบบ.....เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยมี ชนิด คือ 1) 2) 3)
..... วิเคราะห์ข้อมูลโดยใช้ ...(สถิติพื้นฐาน/สถิติอ้างอิง ในกรณีการวิจัยเชิงปริมาณ ...ส่วนการวิจัยเชิง
คุณภาพ ใช้วิเคราะห์เนื้อหาแล้วเขียนบรรยายเชิงพรรณนา)ผลการวิจัยพบว่า
1. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 1 โดยสรุปสาระสำคัญสั้นๆ
2. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 2 โดยสรุปสาระสำคัญสั้นๆ
3. ผลการวิจัยตามวัตถุประสงค์ข้อที่ 3 โดยสรุปสาระสำคัญสั้นๆ
องค์ความรู้/ข้อค้นพบจากงานวิจัยนี้ (จะเป็นประโยชน์หรือนำไปใช้อย่างไรได้บ้าง ประมาณ 1-
3 บรรทัด)
คำสำคัญ :;;

16 Point

Abstract → 16 Point Bold

16 Point

This Article aimed to study (1)
(2) the sample was.....
They was selected by the instrument for collecting data
was Analysis data by Descriptive statistics and Content Analysis.
The research results were found as follows;

- 1.....
- 2.....
- 3.....

Keywords:;;

บทนำ } 16 Point Bold

16 Point

ย่อหน้าแรก เขียนอธิบายประเด็นวิจัย ปรัชญาการค้นคว้า ความน่าสนใจ ความสำคัญ โดยนำข้อมูล
งานวิจัยที่ตีพิมพ์เพื่อที่จะบ่งชี้สถานการณ์ปัจจุบันขององค์ความรู้ (knowledge) หรือการทำงานของนักปฏิบัติ
(practice) งานวิจัยที่เกี่ยวข้องที่ผ่านมาพอสังเขปเพื่อชี้ให้เห็นว่าที่ผ่านมา มีการค้นพบอะไรบ้างและค้นพบโดย
ใครบ้างเพื่อเป็นข้อมูลประกอบการนำเสนอให้เห็นว่ายังมีช่องว่าง (gap) ของงานวิจัย

(อ้างอิงข้อมูลตัวเลขจากหน่วยงานราชการ/บทความวิจัยที่ตีพิมพ์ 1-2 ปี/เจ้าของทฤษฎี)

ย่อหน้าที่สอง พื้นที่วิจัย ปัญหา ความต้องการ หรือลักษณะกลุ่มที่เป็นเป้าหมายของการวิจัยเป็น
อย่างไร นักวิจัยได้มีประสบการณ์หรือมีส่วนร่วมในพื้นที่นั้นอย่างไรบ้าง มีงานวิจัยที่เกี่ยวข้องกับพื้นที่
กลุ่มเป้าหมายอย่างไร

ย่อหน้าที่สาม เขียนแนะนำวัตถุประสงค์หรือเป้าหมายของงานวิจัยซึ่งจะเป็นเหมือนเข็มทิศบอกแนว
ทางการทำวิจัย [how?, where?, when?] นักวิจัยชี้ให้เห็นระเบียบวิธีวิจัยที่จะใช้เพื่อทำให้บรรลุวัตถุประสงค์
การวิจัยที่วางไว้พอสังเขป

บทความวิจัยนี้นำเสนอ (โครงสร้าง และเนื้อหาของบทความที่จะนำเสนอ โดยปกติจะ
เขียนตามวัตถุประสงค์ หรือประเด็นตามหัวข้อบทความ และประโยชน์ที่จะเกิดแก่วงวิชาการหรือสังคม)

วัตถุประสงค์การวิจัย } 16 Point Bold

16 Point

1. เพื่อศึกษา.....
2. เพื่อศึกษา
3. เพื่อศึกษา

สมมติฐานการวิจัย (ถ้ามี) } 16 Point Bold

การทบทวนวรรณกรรม

16 Point Bold

เขียนบรรยายถึงผลการสืบค้นเอกสาร บทความ การวิจัยต่าง ๆ ที่เกี่ยวข้องเพื่อแสดงให้เห็นถึง “ช่องว่างของความรู้” (knowledge gap) ที่ยังไม่ถูกพิจารณา ซึ่งการวิจัยครั้งนี้สามารถเติมเต็มช่องว่างของ ความรู้นั้นได้ การทบทวนวรรณกรรมต้องมีการอ้างอิงอย่างครบถ้วน รวมทั้งควรมีการวิเคราะห์และจัดระบบ ความสัมพันธ์ของวรรณกรรมเหล่านั้นด้วย

16 Point

1.

2.

สรุปผลการทบทวนวรรณกรรม เพื่อแสดงให้เห็นว่าผู้เขียนนำเอาทฤษฎี /แนวคิดที่ทบทวนมาใช้ในการ วิจัยอย่างไร ในประเด็นไหน

กรอบแนวคิดการวิจัย

16 Point Bold

งานวิจัยนี้ เป็นการวิจัยเชิง ผู้วิจัยกำหนดกรอบแนวคิดการวิจัยตามแนวคิด/ทฤษฎีของ ... ประกอบด้วย โดยมีรายละเอียดดังนี้

เขียนตัวแปรอิสระ

กระบวนการ/เครื่องมือ/พื้นที่/กลุ่มเป้าหมาย

ตัวแปรตาม

16 Point

```
graph LR; A[ ] --> B(( )); B --> C[ ]; D[ ] --> B
```

ภาพที่ 1 กรอบแนวคิดการวิจัย

ระเบียบวิธีวิจัย

16 Point Bold

16 Point

.....

.....

.....

.....

ผลการวิจัย } 16 Point Bold

16 Point {

วัตถุประสงค์ที่ 1. ผลการวิจัยพบว่า.....

.....

.....

วัตถุประสงค์ที่ 2. ผลการวิจัยพบว่า.....

.....

.....

วัตถุประสงค์ที่ 3. ผลการวิจัยพบว่า.....

.....

.....

อภิปรายผลการวิจัย } 16 Point Bold

16 Point {

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ.....

.....(เอกสารสนับสนุน).....

.....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ.....

.....(เอกสารสนับสนุน).....

.....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า ทั้งนี้อาจเป็นเพราะ.....

.....(เอกสารสนับสนุน).....

.....

องค์ความรู้ใหม่จากการวิจัย } 16 Point Bold

16 Point {

ระบอบองค์ความรู้อันเป็นผลมาจากการนำเสนอ การสังเคราะห์ออกมาในลักษณะ แผนภาพ แผนภูมิ หรือผังมโนทัศน์ พร้อมคำอธิบายรูปแบบ/โครงสร้างอย่างกระชับ เข้าใจง่าย.....

.....

.....

ข้อเสนอแนะ

16 Point Bold

จากผลการวิจัย ผู้วิจัยมีข้อเสนอแนะ ดังนี้

1. ข้อเสนอแนะในการนำผลการวิจัยไปใช้ประโยชน์

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 1 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 2 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

ผลจากการวิจัยวัตถุประสงค์ที่ 3 พบว่า

ดังนั้นหน่วยงานที่เกี่ยวข้องควรดำเนินการ ดังนี้.....

2. ข้อเสนอแนะในการทำวิจัยครั้งต่อไป

งานวิจัยนี้ได้ข้อค้นพบ (องค์ความรู้) ที่สำคัญ คือ สามารถนำไปประยุกต์ใช้กับ โดยควรให้ความสำคัญกับ สำหรับประเด็นในการวิจัยครั้งต่อไปควรทำวิจัยในประเด็นเกี่ยวกับ

เอกสารอ้างอิง

16 Point Bold

ตัวอย่าง

บุญธรรม กิจปรีดาภิรุทธิ์. (2551). *ระเบียบวิธีการวิจัยทางสังคมศาสตร์*. (พิมพ์ครั้งที่ 10). กรุงเทพฯ: จามจุรีโปรดักท์.

พยอม วงศ์สารศรี. (2530). *การบริหารงานบุคคล*. กรุงเทพฯ: โรงพิมพ์พระนครพาณิชย์.

ฉัตรชัย นาถ่าพลอย. (2562). *การบริหารงานแบบมุ่งผลสัมฤทธิ์ในสังคมปัจจุบัน. วารสารนวัตกรรมการศึกษาและการวิจัย*, 3(3), 171-178.

สุนันทา ภักดีไทย. (2561). *องค์ประกอบ ตัวชี้วัด และปัจจัยเชิงสาเหตุของความเป็นพลเมืองของนักเรียนอาชีวศึกษา ในโรงเรียนสังกัดองค์กรปกครองส่วนท้องถิ่น* (ดุษฎีนิพนธ์ครุศาสตรดุษฎีบัณฑิต). สุราษฎร์ธานี: บัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยราชภัฏสุราษฎร์ธานี.

อาภรณ์ รัตน์มณี. (2559). *ทำไมระบบการศึกษาไทยจึงพัฒนาช้า*. เข้าถึงได้จาก <https://www.mcu.ac.th/article/detail/448>.

Cronbach, L. J. (1974). *Essentials of Psychological Testing*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

Kittichayathorn, P. (2012). *Styles and Steps of Community Management Movement for Drug Problem Prevention Learning Center: A Case of Thorraneekum, KhokFaet, Nong Chok, Bangkok*. (Doctoral Dissertation). Bangkok: National Institute of Development Administration.

Nanposri, N. (2020). Factors Affecting Employee Savings Decision in Central Bangna Department Store, Bangkok. *Journal of Educational Innovation and Research*, 3(2), 131-140.

Schermerhorn, J., Hunt, J., & Osborn, R. (2000). *Organizational Behavior*. (7th ed.). New York: John Wiley & Sons.

Wathanapradith, K., & Soma, P. (2016). *Peace Village in the 26th Buddhist Century: Knowledge Learned from Ta Koy Nang Village Sisaket Province*. (Research Report). Ayutthaya: Buddhist Research Institute of MCU.

Yamane, T. (1973). *Statistic: An Introductory Analysis*. (3rd ed.). New York: Harper and Row.

ค่าธรรมเนียมการส่งบทความ

บทความที่ส่งเข้ามาตีพิมพ์ในวารสาร จะไม่มีค่าใช้จ่ายในการตีพิมพ์ การส่งบทความเข้ามาเพื่อพิจารณาการตีพิมพ์ไม่เสียค่าใช้จ่ายใดๆ ทั้งสิ้น ผู้เขียนจะต้องตรวจสอบความสมบูรณ์ของบทความตามคำแนะนำสำหรับผู้เขียน หากไม่ปฏิบัติตามกติกา กองบรรณาธิการวารสารขอสงวนสิทธิในการปฏิเสธการตีพิมพ์ดังต่อไปนี้

1. หากบทความมีความซ้ำซ้อนมากกว่า 20%
2. เจ้าของบทความไม่ปฏิบัติตามรูปแบบของวารสาร
3. บทความไม่ผ่านการพิจารณาจากผู้ทรงคุณวุฒิ หรือ ไม่แก้ไขบทความตามข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิตามระยะเวลาที่กำหนด (1 เดือน หลังการแจ้งจากกองบรรณาธิการ)

การส่งบทความเข้าระบบออนไลน์ของวารสาร เพื่อได้รับการตีพิมพ์การส่งในระบบ สามารถส่งเข้าระบบออนไลน์ได้เว็บไซต์ของวารสาร ได้ที่ <https://so12.tci-thaijo.org/index.php/jppm/>